

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה: 41

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה: ד' בניסן תשפ"ו (22.3.2026)

מזכיר הוועדה בדיון: מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה: 9:07

שעות סיום הוועדה: 14:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם. אנחנו פותחים וועדת שימור מספר 41, תאריך ד' סיון תשפ"ו. אני מזכיר דבר ראשון, הנחיות פיקוד העורף, אם יש התראה אז צריך לרדת,

שרון דינור:

מינוס 5,

יוחנן וייצמן:

להיות מוכנית לרדת למרחב מוגן, אם יש אזעקה לרדת, זה יש פה בקומה מינוס 5, מינוס 6, אני יכול להגיד לכם, זה כיף מאוד גדול לרדת לשמה, כל הפקידים שאתה לא מוצא אותם באמצע שנה, אתה יכול למצוא אותם שם.

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל אני רק צריך להתחיל לרדת בהתראה,

מורן בן זיו:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כי אחרת אתה לא מגיע,

יוחנן וייצמן:

כן, צריך להתחיל לרדת,

שרון דינור:

יש לנו 10 דקות לרדת.

עו"ד דני ליבמן:

12 קומות,

יוחנן וייצמן:

הבעיה שלי ככה, לרדת מדרגות, לרדת מדרגות אני יכול לרדת, לא. אבל,

שרון דינור:

לא צריך לחצות כיכר, למה אתה אומר?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו, טוב, אז אני אשמח שהורדנו, היה לנו דיון ראשון היום בתור הודעות היושב ראש הורדתי את זה, זה ממש כיף.

שרון דינור:

נחזיר, עוד ישוב.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

נשוב ונדון, נשוב ונדון,

יוחנן וייצמן:

נשוב ונדון, אבל לא, לא היום זה ממש לא היום הייתי ער לילה, זה בסדר.

שרון דינור:

לא ישנת הלילה?

יוחנן וייצמן:

בקושי.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

היה לי את הסיפור ערד. בסדר. עכשיו בואו נתחיל, התיק הראשון יהודה המכבי.

איציק שוויקי:

העיקר שכולם בריאים,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

העיקר כולם בריאים ושלמים.

יוחנן וייצמן:

מה שהסקתי מזה, שוב, תשמעו, אני רוצה שתבינו באמת, בערד זה אזור, ערד היא עיר היא די מעורבת מבחינת אוכלוסייה עשירים עניים, זה בעיקר זה עיר בניינים לפני 50, 60 שנה, אזור (לא ברור) בלי ממ"דים, לא כלכלי אפילו לעשות ממ"דים, הבן שלי ביקש ולא נתנו, לא רצו וכולה. וזה, זה מה שקורה בסוף, זאת אומרת רוב הפצועים הם בתוך חדר מדרגות באמצע, בדרך למקלט.

עו"ד דני ליבמן:

יש להם, שנייה יש להם מקלט,

יוחנן וייצמן:

יש מקלט, רוב הפצועים,

מורן בן זיו:

אבל הם,

עו"ד דני ליבמן:

הממ"דים רק (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

סליחה, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

רק ממ"דים לדעתך,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

הנושא שאמרת לא כלכלי לעשות ממ"דים, זה לא תמ"א/38 שאתה אומר לא כלכלי,

יוחנן וייצמן:

ברור,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא תמ"א/38, ממ"ד עולה מעל 100 אלף שקל,

יוחנן וייצמן:

100 אלף שקל,

עו"ד דני ליבמן:

150 תלוי. וזה לא עניין של לא כלכלי,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

אתה עושה את זה לעצמך, אתה גם קצת מחזק את הבניין,

יוחנן וייצמן:

לא, גם את המוסיף חדר, חדר, 150 אלף להוסיף זה טוב,

עו"ד דני ליבמן:

ברור שזה, מישוהו שאין לו את הכסף, אז הוא לא יכול לעשות, וגם,

יוחנן וייצמן:

להוסיף, להוסיף חדר בבית ב – 150 אלף שקל זה לכל אחד טוב, אבל שכן אחד כן רוצה לא רוצה ומתחילים,

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

סיפורים, ואז אתה תקוע, ככה אתה משפץ את הבניין עושה התחדשות דברים כאלה, אז זה לקח שלמדתי, הלילה הזה זה עלה לי כמה מאות אלפי שקלים, הדירה שלי.

שרון דינור:

סליחה רגע, אבל מי שהגיע למקלט כאילו הוא לא קרה לו כלום.

יוחנן וייצמן:

מי שהגיע למקלט לא קרה לו כלום, רוב הפצועים הם בחדר המדרגות בדרך למקלט.

שרון דינור:

כי היו, אני שמעתי מישהי מדברת בטלויזיה, שיש לה שלושה ילדים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כי היא לא הספיקה,

יוחנן וייצמן:

זה פשוט זה ממ"ד כן,

שרון דינור:

השלישי.

עו"ד דני ליבמן:

הייתה התראה של כמה דקות.

שרון דינור:

היה התראה, כן, אבל גם עם ההתראה, אם יש לך נגיד כמה ילדים.

יוחנן וייצמן:

כמה ילדים, ללכת להתארגן, זה לא קל.

עו"ד דני ליבמן:

אורית גם נמצאת איתנו.

יוחנן וייצמן:

הנושא הזה של לקחת ילדים בלילה לתת להם לישון בממ"ד זה,

אורית לנדסברג:

בוקר טוב.

יוחנן וייצמן:

כן, עוד רגע נגיע לרשימת נוכחים. טוב שהצטרפת אלינו. הנושא הזה שילדים לא, אין לדירה ממ"ד, ילדים, אפילו שעושים ממ"ד, היה שבוע שעבר ישיבת הנהלה, העליתי את זה לראש העיר למהנדס העיר, אנחנו (לא ברור) לפעמים ממ"קים, הדבר הזה טוב למדינה שיש שמה מלחמה פעם ב – 40 שנה, שיש פעמיים בשנה, זה, ככה הילדים לא, יהיה להם טראומות, אתה עושה, אתה בונה ממ"ד,

שרון דינור:

איפה אישרנו ממ"קים אבל? אני זוכרת,

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על וועדת שימור,

שרון דינור:

לא, אני אומרת ממ"קים איפה?

יוחנן וייצמן:

זה יותר בפרויקטים הגדולים,

שרון דינור:

איפה אנחנו מאשרים? בדרך כלל,

איציק שוויקי:

כמעט ולא,

שרון דינור:

דירות קטנות במרכז העיר כשיש לך דירות קטנות, זה לא דירות של משפחות,

יוחנן וייצמן:

נכון, לא, אז אני, גם חלק, חלק גדול מהמגדלים,

חיים כהן:

מה זה? הדירה של הבן שלך התפרק?

יוחנן וייצמן:

שלי, כן,

איציק שוויקי:

שלו.

יוחנן וייצמן:

של הבן שלי היה גר שמה, הדירה שלי.

לורה ורטון:

סליחה על ה - , למטה.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, עוד לא התחלנו,

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

עוד לא התחלתם?

שרון דינור:

אנחנו בסיפורים מהלילה,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו שהמשפחה של יוחנן לא נפגעה בערד, אבל יש לו דירה ש - ,

יוחנן וייצמן:

הלכה.

עו"ד דני ליבמן:

הלכה.

לורה ורטון:

(לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

בערד, כן.

לורה ורטון:

צר לי.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נגיע לרשימת נוכחים.

לורה ורטון:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

סגן ראש העיר חיים כהן, לורה ורטון, דוקטור לורה ורטון, אדריכלית שרון דינור. בזום מי נמצא איתנו? אדריכלית אורית לנדסברג נציגת ציבור, נציגת אגודת האדריכלים. בדימוס המועצה לשימור איציק שוויקי, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מורן בן זיו, אנחנו מתחילים. התיק הראשון הוא יהודה המכבים,

לורה ורטון:

מישהו שמע מציפי רון?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ציפי רון איתנו?

מורן בן זיו:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז גם כן יקירת ירושלים, הגברת ציפי רון נמצאת איתנו. ואנחנו נתחיל את הוועדה יהודה המכבי, את מציגה לנו, או שזה כבר הציגו את זה פעם?

שרון דינור:

אני חושבת ש - , אני לא זוכרת אם הצגנו את זה, אבל זה הבניין כעיקרון יהודה המכבי,

יוחנן וייצמן:

אפשר לצרף אותי גם לזום? אז אני לא אצטרך להסתובב. כנראה כן אמור להיות, שלחת לי שוב?

מורו בן זיו:

רגע, אני אשלח לך עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בואי, זה הבניין,

שרון דינור:

זה הבניין על יהודה מכבי מבחינת בר – גיורא,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה בניין היסטורי, פעם קודמת שהגענו לא היה תיאום, הוציאו את הבניין כולו להריסה, אחרי זה עשינו תיאום, אבל תיאום בעקבות התיאום שינינו את ההמלצה, מבנייה לאישור בתנאים עם שילוב אלמנטים ש - , שמפורטים לכם, אפשר לעבור עליה. וזהו, והעלינו אותם בבקשה, אין לי עדיין נספח מעודכן, כי עוד לא העבירו לי מסמך מעודכן, אבל רגע, רגע. זה אני מניחה ש - , רגע אולי יש להם פה עוד חומר, עורך הבקשה זה החדש, או?

מורו בן זיו:

זה החדש עכשיו.

שרון דינור:

אני עוד לא, שלחו לנו עכשיו. אפשר לקרוא להם שהם יצאו.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אני חושבת שהם רצו בשביל לנצל את הקווי בניין, להעתיק את החזית,

יוחנן וייצמן:

להעתיק את החזית, בסדר. מה (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה בקעה יהודה המכבי.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא בקעה.

איציק שוויקי:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

איציק שוויקי:

יהודה,

עו"ד דני ליבמן:

יהודה המכבי, לא יהודה, יהודה המכבי.

איציק שוויקי:

יהודה זה בבקעה,

יוחנן וייצמן:

זה יוצא בחשמונאים,

עו"ד דני ליבמן:

יש יהודה, ויש מכבי.

איציק שוויקי:

כאן,

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

איזה שכונה?

עו"ד דני ליבמן:

השכונה נמצאת פה,

יוחנן וייצמן:

במקור (לא ברור).

אסתי קליין:

פה בוועדה פעם שנייה, אחרי שבפעם הקודמת, הורדנו את זה מסדר היום, בהמלצת (לא ברור) זה היה מאוד מוצלח, ישבנו עם יהונתן, והסברנו את החשיבות שלנו למה אנחנו מבקשים להרוס את הבניין. הוא נתן לנו את ההנחיות מה חשוב לו בכל זאת לשמור, הטמענו את זה בנספח הבינוי. זה בעצם, אני אתן רגע סקירה קצרה לבניין, ואז אני (לא ברור) בשביל זה.

שרון דינור:

אחרי זה אם, אם זה מתואם אז רק תגידי מה בהמלצות.

יוחנן וייצמן:

יש לך, ההמלצות מקובלות עליכם אחד לאחד?

דובר לא מזוהה:

לא.

שרון דינור:

קודם תציגי ואחרי זה תגידי.

אסתי קליין:

אני מדברת על מצב מאושר, בניין ברחוב יהודה המכבי 16, התוכנית שהחלה זאת תוכנית המתאר, אזור מגורים 3, רגע. זה המבנה הקיים היום, יש להם סוג של שדרת עצים כאלו, הבניין ישנו ה - ,

יוחנן וייצמן:

העצים יישמרו?

אסתי קליין:

אז אני אסביר את התכנון החדש, מה שאנחנו מציעים זה הריסה של המבנה הישן, ובנייה מחדש, עם חדרים, עם ממ"דים תקינים, עם חדר מדרגות (לא ברור), עם מעלית שעוצרת בקומה של הבניין, ללא מעלית חיצונית שהייתה עוצרת בחצאי קומות, ועם חניות בהתאם לתקן. במסגרת החניות, במסגרת זה שאנחנו חופרים אז אנחנו לא יכולים להשאיר את העצים, וזה באמת אחד (לא ברור),

שרון דינור:

אבל גבול המגרש הזה,

אסתי קליין:

היותר מהותיים.

שרון דינור:

למה בעצם? זה לא במרכז המגרש,

אסתי קליין:

זהו, אז התייעצנו עם אגרונום ממש, והוא טען שלא נוכל להשאיר אותם,

שרון דינור:

מי זה האגרונום? אני ארשום.

אסתי קליין:

ארז, ארז, נו, מה המשפחה שלו?

שרון דינור:

(לא ברור) לאגרונום יש שם כתוב.

איציק שוויקי:

שזה אפשר לעשות.

אסתי קליין:

עוד מעט אני אראה את החוות דעת שלו, מה שכן, אנחנו נציע נטיעה של עצים חדשים במקום
השדרת עצים הזאת, וזה בעצם מופיע,

יוחנן וייצמן:

אפשר להחזיר, להחזיר לשכונה עצים?

שרון דינור:

לא,

אסתי קליין:

לא, הוא יגדל עם השנים, מציעים אותם (לא ברור),

לורה ורטון:

עוד 50 שנה זה יראה אותו דבר.

איציק שוויקי:

לא, הברוש לא,

שרון דינור:

יש להם אדמה מתחת או לא. בואי תמשיכי להראות את התכנון.

אסתי קליין:

בסדר, אז כן הצענו שילוב של ערכים, של שחזור של האבנים הקיימים,

איציק שוויקי:

(לא ברור).

אסתי קליין:

בחזיתות, איפה זה היה? פה, דיברנו על העצים של עקירה שאנחנו מבקשים,

שרון דינור:

אולי תראי את הקומת תת-קרקע,

אסתי קליין:

אוקי, זה התוכנית,

שרון דינור:

איזה?

אסתי קליין:

זה בעצם התוכנית בתת-הקרקע, בגלל שפה זה רק,

שרון דינור:

יש לכם קומה אחת של חנייה?

אסתי קליין:

חניון כן,

שרון דינור:

מה קומה אחת? אני חושבת שאין שום בעיה לעשות פחות מחסנים לדיירים,

אסתי קליין:

לנו פה זה, אין לנו גובה, כי בשביל לרדת, אין לנו אפשרות לחזור או משהו כזה. זה שמה זה פשוט נמוך יותר.

שרון דינור:

כן, אבל בשביל חמישה מקומות חנייה,

אסתי קליין:

שנייה, שנייה, כן, רק שנייה, יש עוד חמש ואחד,

שרון דינור:

זה יש פתרונות אחרים, כאילו גם עם מכאניים, או זה זה, זה פשוט,

אסתי קליין:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

אעזקה?

איציק שוויקי:

מכאני זה לא עובד, מכאני זה טוב,

אסתי קליין:

זה בניין קטן.

ציפי רון:

אני מצטערת,

שרון דינור:

את זה היית את?

ציפי רון:

זאת הייתי אני, יש אצלי כבר עכשיו, עם הנכדים יש אצלי התראה, סורי,

שרון דינור:

כן, היא בתל – אביב.

מורן בן זיו:

אוקי.

אסתי קליין:

אוקי, אז זה בעצם מה שאנחנו הצענו, זה מפריע לעצים, ולכן ביקשנו את העקירה של העצים. זה שהראיתי פה את השילוב נספחי הבינוי,

מורן בן זיו:

עוד כמה דקות,

אסתי קליין:

הראיתי בנספח הבינוי את השילוב של האלמנטים שיש בבניין, אנחנו הצענו בטח כניסה למבנה, וכן את החלון בחדר המדרגות, בהתאם למה שקיים היום, בתיאום עם יהונתן, וגם שימרנו חלקי חזיתות, באיגוד האבן הייחודי שיש היום בבניין, והראינו איך אנחנו משמרים את זה, זה מופיע בנספח הבינוי. מה שכן ביקשתם, זה את החדר המדרגות, פירוק והרכבה של הרוב, אז זה חדר המדרגות מאוד לא משתלב עם הבינוי הקיים, עם הבינוי המוצע מאוד לא אופייני לתקופת הבנייה העכשווי. וגם הסורגים מאוד מאוד, מאוד מאוד פשטניים, ולא, אפילו מסוככים הייתי אומרת, אז את המסגרות את הסורגים של ה - , את המעקות של המדרגות,

שרון דינור:

את אומרת,

אסתי קליין:

את הריצופים אנחנו לא יוצאים,

שרון דינור:

(לא ברור), נכון?

אסתי קליין:

מה?

שרון דינור:

את עוברת,

אסתי קליין:

כן,

שרון דינור:

עברנו לזה.

אסתי קליין:

זה כאילו מופיע במספר 2.

דובר לא מזוהה:

כמה מהלכי מדרגות, למרות שאת הסכמת, אני בניסיון בניינים אחרים, זה לא מצדיק הסבל שאנשים עולים במדרגות וסוגלים, לא מצדיק את הסיבה לשמר אותם.

אסתי קליין:

לא, לא דיברנו על המדרגות לשמר, אלה על המעקות, ועל הריצופים. ובגלל שהריצופים הם מאוד דומיננטיים, קצת אפילו (לא ברור) ולא מתאימים לסגנון המודרני, לא אפילו לא מודרני, הקלאסי היום, אז אנחנו מבקשים לא לשמר את הריצופים האלה, אלא כן ליצור משהו קצת יותר.

יוחנן וייצמן:

זה התמונות שלהם?

אסתי קליין:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה שאנחנו רואים על המסך?

אסתי קליין:

כן, זה זה, בדיוק. אלה הריצופים הקיימים בחדר המדרגות. ואם אפשר טיפה להגדיל, אני לא מצליחה לעשות,

שרון דינור:

לא, לא נגדיל,

אסתי קליין:

אבל יש פה את התמונות שלה, גם מופיע בתיק תיעוד את התמונות של הסורגים, המעקות שיש במדרגות, שהם ממש ממש אפילו מפחידות. כן הם ממש קווים כאלה, מאוד מאוד פשטניים, ופשוטים,

יוחנן וייצמן:

יש שם תמונות שלהם במצגת, אנחנו הולכים לשלוח?

אסתי קליין:

כן, כן, זה פה, זה מופיע,

דובר לא מזוהה:

גם לא בטיחותי היום, היום רצו לעשות כאלה מעקה, בגלל בטיחות.

אסתי קליין:

לכן אנחנו,

שרון דינור:

זה פתיר פשוט בגלל זה אני לא, אם רוצים לשמור אותם אין בעיה להפוך את זה לתקין, זה עושים את זה,

אסתי קליין:

אנחנו מבקשים להוריד,

יוחנן וייצמן:

מבקשים,

אסתי קליין:

לא, את המסגרות ואת החדרי מדרגות לא, לא לשימור. אוקי, אז זה דיברנו על ההמלצות,

יוחנן וייצמן:

למה? זה די חמור, אתם לא חושבים שזה יפה?

אסתי קליין:

לא, זה לא, זה לא תקני, זה מאבד אותם,

דובר לא מזוהה:

חמוד בתמונה זה לא חמוד מה ש - ,

אסתי קליין:

לאבד אותם בשביל שהם יהיו תקינים, צריך להשקיע בזה כל כך הרבה,

דובר לא מזוהה:

וזה לא נותן את המענה.

אסתי קליין:

וזה בסוף לא יוצא משהו הגיוני, זה יוצא סתם איזה שהוא סוג של טלאי.

שרון דינור:

בוא נעבור לסעיף הבא לדעתי,

אסתי קליין:

לכן אנחנו מבקשים לא לשמר אותם, יש את הנושא של גובה הבינוי,

דובר לא מזוהה:

גם כן עוד נקודה, תבין שמבחינת בהליך שימור, החשיבות להיות גם כן מה יישאר לאורך השנים. ברגע שזה לא יהיה פונקציונאלי, טופס 4, אז אנחנו (לא ברור) בבעלותנו, מגיע, מגיע הדייר עושה מה שהוא רוצה, זה קורה, לכן החוכמה, את יודעת מה יש, יש דברים לשמר, ויש דברים פחות לשמר. איפה נניח את ה - , להשקיע את הדברים האלה, הדברים הנכונים.

שרון דינור:

טוב.

אסתי קליין:

אנחנו מדברים על, נעבור רגע לגובה. אנחנו הצענו הריסה של המבנה, והקמה של בניין של 6 קומות ושימוש בחינת חלופות גג רעפים, אנחנו מבקשים להכריע את הנושא של גובה הבינוי, ואת הנושא של קווי הבניין בוועדת תכנון, זה אני דיברתי על זה עם אמי, היה לנו פגישה איתו, על התוכנית הזאת, והוא ראה ערך ב - , כמובן אם ההריסה מקובלת עליכם, בחריגה מה - , מהמדיניות של מע"ר צפון,

שרון דינור:

על מה? אנחנו מדברים על ה - ?

אסתי קליין:

ב' ו – ג',

שרון דינור:

גובה בינוי, בסדר כן, ג' זה ראינו משהו שהיה נראה לנו לא בסמכות, זה הכוונה, לא לא תקני, לא בסמכות.

אסתי קליין:

איד לא בסמכות?

שרון דינור:

היה נדמה שהוא מחוץ לקווי בניין, את יכולה להראות רגע?

אסתי קליין:

התב"ע מגדירה קווי הבניין, זה לא, אנחנו עכשיו מגדירים,

שרון דינור:

זה תב"ע סליחה, סליחה,

אסתי קליין:

אז זה לא היה בעיה, אז זה זה, ממ"דים מרפסות, מה שאנחנו מבקשים שיהיה, אפשר לעשות מרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

קודם כל הבאת אנחנו בסדר.

שרון דינור:

עד שתהיה מדיניות חדשה. אבל (לא ברור) הוועדה, אבל אני חייבת להתייחס למדיניות התקפה.

יוחנן וייצמן:

בסך הכול אני חייב לומר לך, שהמדיניות הזאתי לא אושרה בוועדת שימור.

שרון דינור:

זו המדיניות שאתם מתייחסים אליה גם בוועדה, גם בוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

גם בוועדה, הוועדה המחוזית, היא הוועדה היחידה שאישרה אותה.

שרון דינור:

בסדר, וכל העיר אישרה, מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

זה הגיע לוועדה שימור,

לורה ורטון:

(לא ברור) יש משקל.

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

וועדה מחוזית,

שרון דינור:

כן, אני אומרת כל הוועדות שלנו מתבוססות על החלטות של הוועדה המחוזית כמעט,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל ה - ,

שרון דינור:

גם את הציר רכבת קלה וועדה מחוזית אישרה,

יוחנן וייצמן:

נכון, מע"ר צפון הגיע לוועדה המקומית, לוועדת השימור, דני, זה היה בזמנך, אתה זוכר,

שרון דינור:

זה היה בזמני אגב.

יוחנן וייצמן:

ואת היית,

שרון דינור:

בתכנון,

יוחנן וייצמן:

היית בתכנון,

שרון דינור:

הייתי בתכנון,

יוחנן וייצמן:

ולא אושרה, מה לעשות?

שרון דינור:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני לא,

שרון דינור:

אני חושבת שאני מתייחסת ברגע שיש, יש הרבה מאוד דברים שלא אושרו בוועדת שימור ועדיין הם,

יוחנן וייצמן:

ברור לי שוועדה מחוזית אישרה אותם, וכל מה שוועדה מחוזית החכמולוגים שמה בסמכותם, יעשו, אין מה לעשות,

שרון דינור:

בסדר, אבל לא צריך להפריע לכם, כי באמת,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

לורה ורטון:

אני חושבת שזה נכון לציין את זה, ונכון להתייחס לזה. אוקי,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

אסתי קליין:

ובאמת את הנושא של העצים, שבשביל לאפשר גם את ההריסה של הבניין,

יוחנן וייצמן:

העצים הדבר היחיד שהייתי (לא ברור), אני רוצה להתמקח איתך, תאמיני לי מה שאמרת את (לא ברור), אני אנסה להתמקח איתך על העצים,

אסתי קליין:

אי-אפשר להרוס ולבנות את הבניין ולשמר את העצים, זה לא, זה לא יעבוד, זה יהרוג את ה - ,

יוחנן וייצמן:

להביא עצים בגודל דומה, אני לא יודע אפשר, באמת בסוף אנחנו בשכונה (לא ברור) חמש, העצים האלה מדברים אלינו, זה לא,

אסתי קליין:

נטע עצים באותו, באותו שורש, אז זה יהיה יותר עצים. או, לא יודעת מה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אני אהיה בן 60, (לא ברור) כשאני אהיה בן 80,

ציפי רון:

את לא יכולה, מדובר כאן בקבוצה בשדרה של עצי ברוש, שהם בגילו של הבניין, בגיל השכונה, והתרומה שלהם לסביבה, היא פשוט קריטית, ההצעה כרגע הדמיה מול המצב היום, הוא לא תואם שימור, (לא ברור) אני יכולה להגיד לצערי הרב,

אסתי קליין:

אם אנחנו רוצים להרוס את הבניין,

ציפי רון:

אני מבקשת,

אסתי קליין:

אין לנו אפשרות לשמור על העצים.

ציפי רון:

רק רגע, אני מבקשת באותה הזדמנות, להראות לנו חתך רוחב, כי אני רואה שהבתים משני עברי התוכנית המוצעת, הם בתים שכבר עברו פעולה של בינוי, שיקום וכולה, וכולה.

אסתי קליין:

רק אחת,

ציפי רון:

והתחדשות עירונית וכל מה שתמצו, והם לא בגובה של הבניין המוצע, אני לא מבינה מה קורה פה,

יוחנן וייצמן:

גב' רון בואי,

ציפי רון:

אז זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה,

ציפי רון:

זה נכון שזה בניין פינתי, הכול נכון, אבל משהו פה לא מסתדר, ובוודאי ובוודאי, שלא בנייה בחזית אחורית, שהירק פה הוא אחד האלמנטים החשובים ביותר. וזה היה מהמאפיינים של השכונה, בשעה שהיא נבנתה. ומאחר שזה נשמר כאן, אני חושבת שחשוב מאוד לעשות את הכול, כדי להבטיח לשמר אותו. אגב זה שורשים של הברושים הם בדרך כלל אנכיים. ולא מתפשטים לרוחב, לכן אולי זה קצת יותר קל, או מאפשר יותר את השימור שלהם.

דובר לא מזוהה:

לפי הבדיקה שלנו, חלק מהעצים שמה חולים. וגם בבנייה, בפרט שרוצים ממ"דים וחניות, וכל הדברים האלו, אז זה נהרס,

חיים כהן:

ולכן יש להעתיק אותו?

דובר לא מזוהה:

אי-אפשר, אי-אפשר להעתיק אותם,

איציק שוויקי:

אפשר לתת,

אסתי קליין:

(לא ברור) זה לא שייך,

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים שהם יהיו יועתקו, הם על הגבול של המגרש, של גבול המגרש,

שרון דינור:

המגרש,

ציפי רון:

אין שום סיבה להעתיק אותם.

דובר לא מזוהה:

אנחנו נציע לתיאום,

אסתי קליין:

מה שבגבול, היועץ דרש,

ציפי רון:

טוב, אני צריכה לפרוש, חברים, אני פורשת בינתיים.

לורה ורטון:

רגע, זה אצלך?

חיים כהן:

הם חולים.

אורית לנדסברג:

אני, אפשר מילה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

אורית לנדסברג:

אני הייתי שמחה לראות את ההצגה הקודמת מול זאת, כי למיטב זיכרוני, ויש לי זיכרון ויזואלי לא רע, השינוי הוא, אם בכלל, הוא מינורי מאוד, וגם אני חושבת שמה שהם עושים פשוט, זה לקחו את ההרמוניקה הקודמת, והדביקו את האנשים שאמרו לפרק מהבניין הקודם. ולא לזאת אני חושבת הייתה הכוונה. ואני חושבת ששום זיכרון מהבניין הקודם, לא קיים, זאת אומרת גם לקחת את העיגול שיש במרפסת, שהוא מחבר בין שני גושים, והוא מינורי והוא מטיח, הפכו אותו ל - , להדבר, להנושא של הבניין המוצע. אז גם החלונות, החלונות הם היו יותר רוחביים, החלונות אנכיים, זאת אומרת אפשר לקחת בניין, אפשר לנתח אותו, אפשר להבין מה המוטיבים שלו. ואפשר לעשות בניין חדש עם מוטיבים, שהם אלה שעיצבו את הבניין הקודם. וגם את זה אין, עכשיו על העצים אני בכלל לא מדברת, זה ברור לי לגמרי, השדרות משני הצדדים, הם פשוט מונומנטאליות אפילו אפשר להגיד.

חיים כהן:

טוב, אוקי,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אורית לנדסברג:

ואי-אפשר להגיד שלקחת בניין,

שרון דינור:

זהו,

אורית לנדסברג:

לשימור וכל מה שלא מתאים אז אי-אפשר לעשות אותו,

שרון דינור:

הוא לא לשימור?

אורית לנדסברג:

אי-אפשר לאחוז בחבל משני קצותיו,

שרון דינור:

הוא בניין היסטורי,

איציק שוויקי:

ערכי שימור,

חיים כהן:

זה לא בניין לשימור,

שרון דינור:

אבל הוא לא (לא ברור).

אורית לנדסברג:

בניין היסטורי,

יוחנן וייצמן:

הוא חמוד,

חיים כהן:

לא, אל,

יוחנן וייצמן:

לשימור או לא,

חיים כהן:

זה לא לשימור,

שרון דינור:

כאילו מבחינה סטטוטורית הכוונה שלי,

חיים כהן:

בסדר,

שרון דינור:

רק רציתי לדייק, לא.

לורה ורטון:

הוא בניין בן כמעט 100, לא?

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

טוב.

לורה ורטון:

יערה, את רוצה להגיד משהו?

שרון דינור:

רגע, אבל אולי את יכולה להגיד כן, אני גם במצא את ההבדלים מה השתנה, כאילו,

אסתי קליין:

כן, כן,

שרון דינור:

כאילו רק השימור איננו,

אסתי קליין:

השילוב של האלמנטים,

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

היא לא באזעקה,

אסתי קליין:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אם אזעקה, אנחנו עוצרים,

אסתי קליין:

זה בעצם מה שהיה.

יוחנן וייצמן:

אזעקה, אנחנו עוצרים את הדיון.

לורה ורטון:

אוקי.

חיים כהן:

טוב, נו מה?

לורה ורטון:

בסדר. אני רק אגיד,

חיים כהן:

מה שאלת? שרון,

שרון דינור:

לא, אני אמרתי מבחינת ה - ,

אסתי קליין:

זה מה שהיה (לא ברור),

שרון דינור:

שאלה מה היה ההבדל,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז ההבדל הוא לא בקווי בניין או בגובה, הוא גם לא ב - , בהריסה, יש עדיין הריסה, הוא בשילוב אלמנטים של, שעשו תיאום עם המחלקה.

איציק שוויקי:

העצים בן (לא ברור).

אסתי קליין:

את יכולה להבין הישן והחדש,

יוחנן וייצמן:

אז ננסה להתמקד ב - , בהערות שלכם לפי סעיפים,

איציק שוויקי:

אם העצים בני 100,

יוחנן וייצמן:

א' (לא ברור).

שרון דינור:

אני, אני רשמתי,

יוחנן וייצמן:

אז את 2, ב' ו - ג'? זה אני רואה ז', אני,

שרון דינור:

ו - ז' שיהיה, הם רוצים להרוס,

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זהו? זה ההערות? ומה זה מדיניות עקרונית?

אורית לנדסברג:

שאלה אפיקורסית, יש לי שאלה אפיקורסית,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסברג:

מה היה קורה, אם הם היו משאירים את החזית ובפנים מורידים את הכול ובונים את הבניין מ - , רק משאירים את המעטפת כמו שאנחנו רואים בהרבה מאוד בניינים, וזה עושה מיד אוטומטית הם משיגים את כל המטרות.

אסתי קליין:

(לא ברור) וזה.

דובר לא מזוהה:

איזה מטרות? קודם כל אם רוצים לשמר את החזית, אז בוודאי שצריכים להוריד את ה - , את כל הברושים, צריך חפירה משני הצדדים של הבניין, של החזית.

אורית לנדסברג:

לא,

אסתי קליין:

כן, זה מה ש - ,

דובר לא מזוהה:

למה לא?

אסתי קליין:

בשביל, בשביל לתמוך בחזית.

אורית לנדסברג:

הזיזו בניין בירושלים לפני 40 שנה אתם מספרים לי דברים על כל הזמן מה אי-אפשר, זה נורא ממש מוזר,

אסתי קליין:

זה לא עניין של כסף, בטח שאפשר.

אורית לנדסברג:

תיקחו בעלי מלאכה, כולם יודעים לעשות את זה, אולי אפילו בארץ.

דובר לא מזוהה:

אני לא יודע,

אורית לנדסברג:

לא צריך את חו"ל,

אסתי קליין:

אפשר להזיז בניין,

דובר לא מזוהה:

אני לא יודע מה (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

אני חיוקתי, אני כבר חיוקתי ושמרתי על לפחות 10 מבנים לשימור, במצב, במצב יותר טוב מזה, וגם הכול בחסדים מה שהיה, הכול בגלל ששום דבר,

אסתי קליין:

וצריך נתמכים משני הצדדים, אין דרך,

דובר לא מזוהה:

אין דרך במצב הזה לשמור את החזיתות,

אסתי קליין:

לא, בטח לא, בעלויות הגיוניות,

דובר לא מזוהה:

לא, על העצים,

אסתי קליין:

אפשר אולי,

דובר לא מזוהה:

שאין אפשרות.

אסתי קליין:

גם בטח לא בעלויות הגיוניות, אם אנחנו מדברים על לשמור על איזה שהוא אלמנט, איזה שהוא מבנה, זה משקיעים בזה מיליונים, אבל אם נשקיע מיליונים, אז כבר לא יהיה שווה לטפל בו.

אורית לנדסברג:

אז בואי, בוא נתחיל לדבר עלויות, ואפשר לבדוק את זה. אני באה מתחום הביצוע, זה לא כזה סיפור.

אסתי קליין:

אני ביצעתי,

אורית לנדסברג:

פשוט אתם כל הזמן אומרים, מה אי-אפשר, כי אתם אומרים - אנחנו רוצים את זה. ואתם יכולים לקפוץ (לא ברור), כי זה, את זה אנחנו רוצים ולא שום דבר אחר. ואל תבלבלו אותנו עם עובדות, זה מה שאתם אומרים בעצם.

דובר לא מזוהה:

לא,

אורית לנדסברג:

אז אני אומרת שעובדות קצת אחרות, זה כל מה שאני אומרת,

אסתי קליין:

אני מכירה עובדות אחרות,

דובר לא מזוהה:

אני לא יודע איזה עובדות,

אסתי קליין:

לא מעט מבנים לשימור, עם חיזוקים, עם שימור של החזיתות, צריך את הנספחים, בחזית של ה - , של הבניין, בשביל לשמור על החזית הזאת, זה עלויות א' מבחינת עלויות הן עלויות יקרות, אבל בסדר. אבל לא נוכל לעשות את זה בלי, בלי לעקור את העצים, זה לא, זה זה, זה אפילו לא שאלה,

אורית לנדסברג:

את יכולה להגיד במה זה שונה מהפעם הקודמת? חוץ מזה שהדבקתם אבנים?

אסתי קליין:

לא, זה לא שונה, בפעם,

אורית לנדסברג:

זה לא שונה, אוקי, אז קיבלתי את התשובה.

אסתי קליין:

לא היה, לא היה,

אורית לנדסברג:

אני קיבלתי את התשובה, אני לא צריכה יותר, אתם, אתם הכול זה לכאורה,

אסתי קליין:

לא, לא,

אורית לנדסברג:

באתם לסמן וי על הוועדה,

אסתי קליין:

רגע, רגע,

אורית לנדסברג:

סליחה, זה לא מקובל,

אסתי קליין:

סליחה, סליחה, רגע אני רוצה להגיש משהו, בפעם הקודמת בכלל לא הצגתי את הפרויקט. בסדר?
לא הצגתי את הפרויקט, עוד לא היה (לא ברור),

אורית לנדסברג:

אבל אני זוכרת אותו, אני זוכרת את הסוג העצים,

אסתי קליין:

זה לא היה, הגענו, ואז ביקשתם שנעשה תיאום עם מחלקת שימור, לא הצגנו את הפרויקט. יצאנו
מהוועדה,

אורית לנדסברג:

אבל הוא, אבל הוא הופיע,

אסתי קליין:

הוועדה אחרי (לא ברור),

אורית לנדסברג:

בחומרים,

אסתי קליין:

לא נתנו, לא היה דיונים,

אורית לנדסברג:

לוועדה,

אסתי קליין:

אני אין לי מושג, אני לא הצגתי את הפרויקט, יצאתי מהוועדה,

אורית לנדסברג:

הוא הופיע בחומרים לוועדה,

אסתי קליין:

יכול להיות,

עו"ד דני ליבמן:

אורית, אורית, זה פחות חשוב,

אסתי קליין:

יכול להיות, אבל (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

שנייה, שנייה, זה פחות חשוב מה היה, חשוב ההתייחסות להצעה של היום אחרי שישבו עם המחלקה.

אסתי קליין:

בדיוק.

עו"ד דני ליבמן:

לא צריך (לא ברור) בזה.

אסתי קליין:

אנחנו ישבנו עם המחלקה, וזה התיאום שהם דרשו מאיתנו, זה הלך הלך חזור, זה היה ישבנו איתם
אולי פעמיים, או שלוש, אפילו כבר מאז, והצגנו להם איך בדיוק נשלב, ועל זה קיבלנו את ההסכמה,
וזהו.

איציק שוויקי:

טוב, יללה בוא נגמור את זה.

חיים כהן:

טוב, נו אוקי, בואו, בואו נתקדם, אדוני היו"ר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו הלאה.

חיים כהן:

תודה רבה.

שרון דינור:

ביי להתראות. איפה העכבר? אפשר לתת?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד משהו בדיון הפנימי, למרות ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

היא יוצאת.

איציק שוויקי:

ציפי לא שומעת. עצי ברוש, עצי ברוש לא חיים מעל 100 שנה. 20 שנה גג, העץ שאושיסקין שנתנו
אותו בארזה, התייבש ומת. ולמה הוא מת? כי הגיע (לא ברור) העצים האלו בני 100, צריך להגיד
להם שיינטעו עצים,

חיים כהן:

אם זה 100,

איציק שוויקי:

בני 10 שנים,

חיים כהן:

אם זה 100, זאת אומרת שהם לא יחזיקו,

איציק שוויקי:

לא יחזיקו מעמד, אז מה שאני אומר, שיביאו עצים בוגרים, לא של שתילים קטנים,

שרון דינור:

סליחה, אני חושבת ש - ,

איציק שוויקי:

יביאו,

שרון דינור:

שאתה מקל מאוד, הם מקבלים את כל מה שהם רוצים הוועדה, אני חושבת שלעצים שנמצאים בגבולות וכולם, ממ"ד, לא ממ"ד, סליחה מחסן, מתחת לזה, עבור 5 חניות אפשר לעשות מאמץ כדי לשמור.

איציק שוויקי:

לא משנה,

שרון דינור:

את זה,

איציק שוויקי:

הנה גם, גם במרחק של 2 מטר, 3 מטר עצים מתים, קחי את רחוב ארלוזורוב, שהיה עצים שימור, היו ברחוב, כולם מתוכנית, כל השדרה, וזה הם לא בנו רק בזה, הם בנו זה, ה - 5 מטר אחר כך. הם מתים מהאבק, הם מתים מהגיל שלהם, הם מתים, מתייבשים, הם לא, הם מתייבשים.

יוחנן וייצמן:

חברים,

איציק שוויקי:

מה? שאני מציע שיינטעו עצים בני 10, לא עץ קטן.

שרון דינור:

אז אני מציעה שאתה לא תלך לקולא, סליחה שאני אומרת לך,

איציק שוויקי:

לא לקולא, אני מדבר על העצים, אני לא מדבר על עכשיו,

שרון דינור:

אני מדברת על העצים, אני מצטערת,

איציק שוויקי:

בסדר, אז עצים,

שרון דינור:

וויצמן, זה עצים על הגבול, אנחנו כל הזמן שומרים בכל העיר, רק אצלהם לא, הם מקבלים בניין חדש,

איציק שוויקי:

לא, אני אומר,

שרון דינור:

מפרקים אותו לחלוטין, אין להם שום מגבלות, ומציעים מחסן דיירים עד גבול העצים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אם לא היו עושים את המחסן דיירים, משנים קצת את החנייה, כולה 5 חניות,

איציק שוויקי:

אבל את,

שרון דינור:

אפשר יהיה לפתור את זה,

איציק שוויקי:

הועבר,

שרון דינור:

לפחות לכתוב, לבחון את הדבר הזה.

איציק שוויקי:

אבל תבחי את הדבר הזה, זה בסדר. גם הם יושבים על העצים שלך, למה הוא לא כתב במפורש?

שרון דינור:

הוא כתב את זה במפורש.

איציק שוויקי:

כתב שיש עץ.

עו"ד דני ליבמן:

הוא כתב,

לורה ורטון:

כתוב,

שרון דינור:

אבל אני עכשיו מדגישה זה, כי אני עכשיו כאילו מבינה עוד יותר טוב, בהצגה שלכם.

לורה ורטון:

אני חושבת שבגין מחסנים, לא צריכים להרוג עצים.

איציק שוויקי:

אני, אני לא, לא צריך להרוג את העצים, אבל הם ימותו לבד, בסדר. (לא ברור) שאני אשאר עוד 50 שנה? גם לא.

לורה ורטון:

רגע,

אורית לנדסברג:

אז אני רוצה להגיד לדייק אותך,

לורה ורטון:

(לא ברור) עם זה,

אורית לנדסברג:

אוקי, אורנים חיים, רגע, אורנים חיים את התקופה הזאת,

איציק שוויקי:

לא, ברושים זה לא,

אורית לנדסברג:

זה ברושים חיים בין 100 ו- 200 שנה ואף יותר בתנאים טובים.

איציק שוויקי:

זה לא (לא ברור),

חיים כהן:

300 שנה, 300 שנה.

איציק שוויקי:

עדיין זה רק לאחרונה ברושים שנמצאים בשדרת הנשיאים התייבשו חלקם. אז מה ההבדל,

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו נאשר את התוכנית, נסכם, תשמעו מה שאני אעשה,

איציק שוויקי:

אורית.

אורית לנדסברג:

אז לדייק בעובדות רק,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעשות,

לורה ורטון:

זה מעניין אותי,

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים אנחנו,

לורה ורטון:

שהבניין מתווכחים עם, זאת אומרת על ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעדכן את הוועדה,

לורה ורטון:

רלוונטיות שלו, ובן כמה הוא, אבל עצים יודעים שיותר,

יוחנן וייצמן:

אני אשלח לך עוד מעט החלטה, בסדר?

שרון דינור:

אז תראה, הורדתי,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לשלוח החלטה, ואני אגיד לך גם למה, אני אעתיק את הכול, היה לנו דיון עם אמי שבוע שעבר, הוא נכנס ביניים, סליחה ב - ,

שרון דינור:

זה תוכנית מתואמת, אני לא יודעת מה היה,

עו"ד דני ליבמן:

100 קמ"ש?

יוחנן וייצמן:

לא על התוכנית הזאת, במאה קמ"ש, כן. טוב, טוב שניסחת לי את זה בעדינות.

איציק שוויקי:

אבל אין (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

היה, אני אספר אפילו על מה, מגיע רחוב אחינועם, אני חושב שההחלטה של הוועדת שימור, כן צדקה, והוא החליט, אמי נלחם בינתיים בוועדה מקומית והוריד את זה, אנחנו ביקשנו לעשות שמה שיגיש תוכנית לכל המבנה, אם אתם זוכרים שיקום פמ"י, אנחנו, בא יזם הציג פה, הבטיח לנו בוועדה, שהוא יציג תוכנית מתואמת, הגיע לוועדה המקומית בלעדינו, ומחלקת התכנון נלחמה ביניים שלא צריך להציג את התכנון לכל השכונה הזאת, בניין לשימור,

שרון דינור:

למה? למה באמת?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני יצאתי מהוועדת, ארץ לי זמן בכלל להיזכר, ויצא בהתחלה קצת היה לי (לא ברור) שמה. שאני לא יודע מה וועדת שימור החליטה, וזה, אחר כך, עד שקראתי את התמליל, מה אני אעשה אני לא כזה גאון. וראיתי ש - , זה היה סיכום שלנו עם היזם, בכל אופן הוועדה המקומית זרקה את זה, אז מה שאני רוצה, אני רוצה זה לכתוב את ההחלטות, אני אעתיק אני אשלח לך, ונקרין את זה על הקיר עוד כמה דקות.

שרון דינור:

את כל ההחלטות שלו?

יוחנן וייצמן:

כן, אני רוצה, אני רוצה,

לורה ורטון:

איד,

שרון דינור:

(לא ברור) וועדת שימור, מה זה את כל ההחלטות?

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

איד? איד זה יכול להיות?

יוחנן וייצמן:

על הבסיס,

לורה ורטון:

אנחנו בוועדה,

שרון דינור:

אבל הנה תקרא,

יוחנן וייצמן:

אני כל השנים,

שרון דינור:

גרסה בדיוק אותו דבר, כמו,

יוחנן וייצמן:

כמה שנים אני כתבתי את ההחלטות,

שרון דינור:

בכתב יד זה היה,

יוחנן וייצמן:

אני, אני כבר 6, 7 שנים כתבתי פה, נכון שזה לא (לא ברור).

שרון דינור:

סליחה, אם הוועדה חושבת שאנחנו עושים תפקיד לא טוב, אני מבקשת לדעת.

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה,

שרון דינור:

אם מולכם,

יוחנן וייצמן:

חלילה,

שרון דינור:

אני לא, אני לא,

יוחנן וייצמן:

חלילה, אני רוצה, אני מוציא החלטה, אני רוצה לנסח אותה.

שרון דינור:

אז אתה בבקשה מקבל את כל ההחלטות,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אתה יכול לעבור על כולם,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני רוצה לנסח זה הכול. ונשלח את זה,

לורה ורטון:

אני, אני ממש מוחה על זה, אנחנו בוועדה,

שרון דינור:

לא, אני לא כל כך מבינה,

לורה ורטון:

נדון בה,

שרון דינור:

מה (לא ברור),

לורה ורטון:

זה בסדר מבחינתה, ולהספיק,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני אנסח,

לורה ורטון:

אני לא אסכים לתת גיבוי לדבר שלא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

ננסח, אז עוד דקה תני לי, זה הכול. אני אשלח את זה ל - , (לא ברור) המחלקה, שתקרין את זה על הקיר,

חיים כהן:

תעלה את זה על ה - ,

שרון דינור:

אבל אני לא מצליחה להבין מה לא בסדר מה שעשיתי.

יוחנן וייצמן:

אני לא כועס,

שרון דינור:

מה לא בסדר?

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אני לא מסתדר אחרת, אני מאבד דברים.

שרון דינור:

אני לא מסתדר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

שרון דינור:

אני גם לא מסתדרת בכלל את הסיפור הזה עלתה היא לא נשמע לי הגיוני שבגללו אנחנו משנים סדרי עולם,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מה ששבר אותי,

שרון דינור:

לא, אני לא מבינה את זה,

יוחנן וייצמן:

זה מה ששבר אותי.

שרון דינור:

אני, סליחה, אני כאילו עובדת פה, באמת על כל פסיק וכל מילה,

יוחנן וייצמן:

אני, אני,

שרון דינור:

אז אני, ומולכם מקרינה את זה, ומשנה את זה לפי מה שאני כבר יודעת, אז עכשיו לשנות,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

את כל הניסוחים, אני צריכה לעשות בדיקות, אני לא אצליח סליחה,

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נעשה, יללה,

שרון דינור:

אני לא אצליח,

חיים כהן:

שרון, שרון,

שרון דינור:

בלייב עכשיו בתוך ה - ,

חיים כהן:

שרון, סליחה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, את התוכנית הזאת תנסה ככה לחשוב,

חיים כהן:

רגע תעלי את זה למסך, אם יש הערות נתקן. ונגמר הסיפור.

יוחנן וייצמן:

או רק לפרוטוקול, אני רואה אחרי שסובבתי,

לורה ורטון:

מה שאנחנו עושים כל שבוע,

יוחנן וייצמן:

הצטרפה אלינו הגברת, חברת הוועדה, גברת יערה שאלתיאל,

חיים כהן:

טוב, הלאה,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר להגיד,

יוחנן וייצמן:

רק מה שכן הגברת שאלתיאל, אם יש לך אזעקה, תודיעי לנו, ואנחנו נעצור את הדיון.

שרון דינור:

אם יש לך מה? אזעקה?

עו"ד דני ליבמן:

אזעקה,

חיים כהן:

טוב.

לורה ורטון:

(לא ברור) הצידי.

חיים כהן:

רק שנייה אחת,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אז אני בסדר,

שרון דינור:

אז רגע אז פה, אתם רציתם לראות בכלל מה תיקנתי שאו שאתם פשוט?

חיים כהן:

לא, לא, תעלי את ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

תעלי את ההחלטה, ונראה את הסעיפים,

שרון דינור:

היא מולכם, איך אני מבטלת את ה - ?

חיים כהן:

אני לא מצליח להגדיל את זה.

שרון דינור:

מה? צריך ל - ,

יוחנן וייצמן:

תיק 2 ירד,

חיים כהן:

אני מציע לאולם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תיק 2 ירד.

שרון דינור:

אצל מי? אז הוא שמה, אצל,

יוחנן וייצמן:

א/3 גם ירד.

חיים כהן:

שרון, תלחצי על האולם,

שרון דינור:

2 הורדתי.

יוחנן וייצמן:

גם 3,

שרון דינור:

את ב' הורדתי,

יוחנן וייצמן:

גם 3, שנייה,

שרון דינור:

ג' הורדתי.

יוחנן וייצמן:

גם 3,

שרון דינור:

צמחייה היסטורית?

יוחנן וייצמן:

כן. וניקח את ההצעה של שוויקי,

שרון דינור:

אבל כתבתי פה,

יוחנן וייצמן:

דקה,

שרון דינור:

(לא ברור), פה יש את זה פעמיים סליחה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה נכון, פה אנחנו נכניס את זה,

שרון דינור:

הנה הבקשה מציעה עקירת כל העצים הבוגרים של קומת חנייה, תת-קרקעית עבור 5 חניות ומחסן דיירים, יש לעשות כל מאמץ, (לא ברור) הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני, אני רוצה ללכת עם ההצעה של איציק, אין לי בעיה להוריד אותם, לשים עצים חדשים לפחות בני 10.

איציק שוויקי:

בני 10.

שרון דינור:

אני מבינה שזה לא משנה מה אני אגיד, אני פשוט חושבת שזה ביזיון, ביחס למה שאנחנו עושים בשאר העיר, יש לנו החלטות מאוד מאוזנות בכל העיר, רק אצלם,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר הציעו שמה, בסוף דרכם.

שרון דינור:

העצים הם לא בסוף דרכם שמה, העצים שם נראים נהדר.

לורה ורטון:

איך הגענו למצב כזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

אתה יודע, אנחנו לא יודעים בדיוק בני כמה הם, הם בריאים, הם נמצאים שם, למה להוריד אותם?

חיים כהן:

את אומרת הם חולים,

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

בדקת שאת אומרת שהם בריאים?

לורה ורטון:

לא, אבל, אני לא, לא קיבלתי שום דיווח, למרות שהתבקש פה.

עו"ד דני ליבמן:

כדי לקבל,

לורה ורטון:

התייחסות,

ציפי רון:

זה כנראה לטובת השכונה.

לורה ורטון:

חוות דעת של אגרונום, אין.

ציפי רון:

הם בני גילה של הבניין,

לורה ורטון:

אין חוות דעת של אגרונום שאומר אחרת, אז אני מניחה שהם בריאים, לא כתבו שהם לא,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) שיש,

יערה שאלתיאל:

אז למה לא לדרוש חוות דעת?

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו חוות דעת,

לורה ורטון:

ביקשנו,

שרון דינור:

זה מה שאמרנו.

לורה ורטון:

כתוב שם.

שרון דינור:

וגם יעשה מאמץ.

יערה שאלתיאל:

להפנות את החוות דעת של אגרונום ו - , וזהו.

שרון דינור:

גם ביקשנו שיהיה, לא אמרנו, לא מוחלט,

ציפי רון:

אנחנו לא מסתפקים בחוות דעת של אגרונום במקרה הזה. ממש לא.

יוחנן וייצמן:

זה כזה,

ציפי רון:

יש כאן עצים שהם נראים בסדר, והם בוגרים, והם יפים, והם חלק מהאופי של השכונה, אז הם לשימור,

שרון דינור:

רגע, רגע,

ציפי רון:

יעשו מאמץ, ברמת הגבול, על גבול החלקה, וכמו שאמרתי קודם, השורשים של הברושים בדרך כלל,

שרון דינור:

הם נראים (לא ברור), זה מתיק התיעוד שעכשיו,

ציפי רון:

אנחנו מבקשים לשמר אותם,

שרון דינור:

זה עכשיו,

ציפי רון:

זה אופי של המקום.

שרון דינור:

תראו איזה יופי של עצים,

חיים כהן:

אגב יש כן חוות דעת,

ציפי רון:

אין שום סיבה,

חיים כהן:

הוא אמר שיש כן חוות דעת.

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל לא,

שרון דינור:

נאמר לנו, לא הוצגה לנו,

לורה ורטון:

סעיף ז',

עו"ד דני ליבמן:

לא,

לורה ורטון:

כתוב - לבקש.

חיים כהן:

שיציג את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אז נחליט שעץ חולה,

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו, ביקשנו,

חיים כהן:

רגע וניצמד לפי ההחלטה של החוות דעת של אגרונום.

ציפי רון:

כן, כולם חולים, כולם נעשים חולים כשיש תוכנית פיתוח במגרש.

לורה ורטון:

הנה (לא ברור).

חיים כהן:

אני מבקש אם יש את החוות דעת,

ציפי רון:

הם לא מרגישים טוב.

עו"ד דני ליבמן:

יוחקן, אפשר,

לורה ורטון:

אני מסתכלת על התוכניות האלה מזעזע.

עו"ד דני ליבמן:

אם יהיה אישור של ה - ,

חיים כהן:

שנייה שנייה. אני מבקש לשים את הסעיף כמו שיוחנן אמר, בכפוף לחוות הדעת של אגרונום,

שרון דינור:

אבל מה שנתנו,

יוחנן וייצמן:

כן, אני, את זה אני מנסה לנסח.

ציפי רון:

לא, לא, אולי ניתן להם אנטיביוטיקה,

שרון דינור:

יוחנן, אנחנו כתבנו,

לורה ורטון:

בסעיף זה,

שרון דינור:

יש להגיש חוות הדעת אגרונום, כן,

לורה ורטון:

זה מה שכתוב כאן,

שרון דינור:

לעשות מאמץ (לא ברור) עליהם.

לורה ורטון:

תיקח סעיף ז',

עו"ד דני ליבמן:

בשביל לעקור עץ בגלל שהוא חולה צריך אישור של מחלקת,

חיים כהן:

סליחה, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

גננות.

חיים כהן:

אי-אפשר,

עו"ד דני ליבמן:

אבל כמו שציפי אמרה,

חיים כהן:

אני רוצה להבין, אי-אפשר לדבר היום?

לורה ורטון:

אפשר,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר לדבר, אבל,

לורה ורטון:

הוא מסביר לך שמה (לא ברור).

חיים כהן:

אני לא מדבר איתך, כשאני מדבר,

לורה ורטון:

אוקי, בסדר.

חיים כהן:

בסדר?

לורה ורטון:

אתה לא צריך לבקש, עם מי לדבר, אתה בוועדה.

יערה שאלתיאל:

(לא ברור) המקובל,

לורה ורטון:

תקרא סעיף ז'.

יערה שאלתיאל:

גם חוות דעת של,

חיים כהן:

(לא ברור) תעני,

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

שרון,

לורה ורטון:

לא, אני, אני לא אענה כשאתה מדבר איתי ככה.

חיים כהן:

אז אל תעני,

לורה ורטון:

חוצפן.

חיים כהן:

ברוכים הבאים.

לורה ורטון:

תודה רבה, כן, כן.

חיים כהן:

שרון,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

אמרת,

לורה ורטון:

ממש,

חיים כהן:

שיש כמה, יש על סעיף 3 אמרת, הורדת.

שרון דינור:

הורדתי אותו.

חיים כהן:

אחר כך אמרת, עכשיו את מציעה עקירת העצים הבוגרים (לא ברור) דיירים יש לעשות כל מאמץ לשמר קומה בכפוף.

שרון דינור:

הנה להגיש חוות דעת אגרונום.

חיים כהן:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת אני מנסה, רגע,

לורה ורטון:

זה כתוב בסעיף,

שרון דינור:

זה היה כתוב ככה,

לורה ורטון:

גם קודם.

יוחנן וייצמן:

עוד שנייה תנו לי לראות את אותו סעיף,

איציק שוויקי:

ברחוב יש,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני לא רואה את זה, אני מציע עוד נסח (לא ברור) שננסה יש לעשות.

מורן בן זיו:

קלרמן גם בזום.

יוחנן וייצמן:

לשילוב,

שרון דינור:

מי?

מורן בן זיו:

קלרמן.

שרון דינור:

וגם אמרנו שהעצים הבריאים ישולבו, ההיסטוריים, כל השאר מבחינתנו יכול ללכת. הבריאים והבוגרים ישולבו. כאילו באמת עושים, מפרידים את הטענות,

איציק שוויקי:

הכול בסדר,

שרון דינור:

ונותן לפה,

איציק שוויקי:

בסדר גמור. הכול בסדר, לא להתעכב חבל.

מורן בן זיו:

היית שומעת אותם.

ציפי רון:

מה שכבר נבנה, כי הבניינים שעל יד - כבר עברו שדרוג.

שרון דינור:

אי-אפשר לראות את זה בגלוי.

יוחנן וייצמן:

אני מציע, תגידו לי אם הוא טוב לכם, יש לעשות מאמץ לשילוב הברושים ההיסטוריים, ככל ולא ניתן, הם צריכים להיות שלפחות 10 שנים. מקובל?

שרון דינור:

מה? עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

יש לעשות מאמץ לשילוב הברושים ההיסטוריים, ככל ולא ניתן, יוצעו נטיעות של לפחות 10 שנים.

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

אני מוסיפה כל מה שאמרת כבר כתוב, אז אני רק מוסיפה ככל,

עו"ד דני ליבמן:

שגילם 10 שנים?

שרון דינור:

עבור עצים שיעקרו, עצים שיעקרו, (לא ברור) נטיעת עצים בוגרים חלופית, בני עשור לפחות.

יוחנן וייצמן:

תגידו את הסעיף שאני כתבתי.

שרון דינור:

אני לא מבינה מה אתה כתבת, אתה אמרת,

יוחנן וייצמן:

הנה הקראתי סעיף, הקראתי נוסח סעיף בואו,

שרון דינור:

אבל הסעיף שלך,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

הסעיף שלך אומרת, מה אותו דבר, אז פשוט למחוק את שלי ולכתוב את שלך?

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

למה לא לתקן את מה שיש פה?

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

מה לא בסדר עם מה שהיא כתבה?

שרון דינור:

אני מבינה שאין שום דבר לא בסדר במה שכתבתי, אבל,

יוחנן וייצמן:

יש לעשות מאמץ לשילוב הברושים ההיסטוריים,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ככל ולא ניתן יוצעו נטיעות של לפחות.

שרון דינור:

רגע, יש לעשות מאמץ, לשלב את הברושים,

יוחנן וייצמן:

ההיסטוריים,

שרון דינור:

ההיסטוריים,

יוחנן וייצמן:

לשלב ולשמר,

שרון דינור:

אוקי, בלי חוות דעת אגרונום שחיים ביקש, הורדתי אותה?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

להוריד את החוות דעת אגרונום?

לורה ורטון:

אני חושבת ש - , צריך, חייבים לבקש,

יוחנן וייצמן:

מה? אתם אומרים?

שרון דינור:

מה שאני אמרתי,

לורה ורטון:

של אגרונום.

שרון דינור:

שיביא חוות דעת אגרונום ובכפוף אליה להחליט, אבל אתה אומר, את כולם שזה,

יוחנן וייצמן:

יש לעשות מאמץ בשילוב חוות דעת אגרונום.

לורה ורטון:

לעשות מאמץ לשילוב חוות דעת אגרונום,

יוחנן וייצמן:

יש לעשות מאמץ,

לורה ורטון:

שלא,

יוחנן וייצמן:

לשילוב הפרטים ההיסטוריים,

לורה ורטון:

שהם לא הספיקו להתאמץ, למה לא לכתוב ש - ,

יוחנן וייצמן:

בשילוב חוות דעת,

לורה ורטון:

שיש לבקש, החוות דעת של אגרונום?

איציק שוויקי:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יבוצעו נטיעות של לפחות 10 שנים.

איציק שוויקי:

זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

התחביר הוא עילג, סליחה,

לורה ורטון:

ממש,

יוחנן וייצמן:

התחביר הוא עילג?

שרון דינור:

לדעתי כן, אבל אתה רצית את זה, אני משאירה את זה שלך. זה לא,

איציק שוויקי:

צריך להגיד.

לורה ורטון:

אפשר להקריא את מה שכתוב עכשיו?

שרון דינור:

יש לעשות מאמץ לשלב את הברושים ההיסטוריים, בשילוב חוות דעת אגרונום,

יוחנן וייצמן:

לשימור, בסדר.

ציפי רון:

שרון,

לורה ורטון:

למה לא להתחיל עם,

ציפי רון:

אם אנחנו כותבים,

יוחנן וייצמן:

המילה הראשונה לא שילוב, שימור, בסדר?

ציפי רון:

סליחה, סליחה חברים, אם מותר להגיד משהו,

שרון דינור:

איזה מילה?

ציפי רון:

סליחה, סליחה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אפשר להגיד משהו?

יוחנן וייצמן:

עוד דקה.

ציפי רון:

אני לא יודעת אם שומעים אותי או לא.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עוד דקה,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אם אנחנו כותבים ייעשה מאמץ חברים, זה לא,

לורה ורטון:

זה לא יהיה,

ציפי רון:

זה לא החלטה של הוועדה, זה לא החלטה, יעשה מאמץ. מי יעשה את המאמץ? אני?

לורה ורטון:

צריך לכתוב,

ציפי רון:

אני אבוא לשם, ואני אעמוד בתור עץ, מה? אין דבר כזה, ייעשה מאמץ זה כאילו לא אמרנו שום דבר, כאילו נתנו היתר לכרות את הכול וכן הלאה. אז אני חושבת שהניסוח הזה לא מתאים. אני חושבת שבזמנו החלטנו שהעצים הזה, זה היה חלק מהאופי של השכונה. לא רק בחצר הזאת, בחצרות רבות, לאורך הרחובות נטעו את הברושים האלה. והרבה שנים התנכלו להם, ולא רבים נשארו. ואני חושבת שצריך לעשות כל מאמץ לשמר אותם, הם לא מפריעים לבינוי, כמו שכבר אמרתי כמה פעמים, השורשים שלהם הם בדרך כלל אנכיים, אני מדברת בעיקר על הברושים על הגדר. על חזית הרחוב, שזה חלק מהאופי של המקום הזה, חבל לחרב את זה, זה גם לא חיוני, וגם לא (לא ברור), אפשר.

לורה ורטון:

אני מבקשת,

ציפי רון:

הזדמנות לאכוף את זה, אני מתנגדת, אני חושבת שהניסוח הזה הוא לא ניסוח נכון, דבר נוסף, אני שואלת פעם נוספת, לגבי גובה הבנייה, לגבי איך זה משתלב ברחוב, כי לפי מה שראיתי כאן, זה לא בדיוק, הבניין הזה בולט משכמו ומעלה, מה שנקרא במספר הקומות. ונקודה נוספת שאני לא יודעת אם הכנסתם או לא, אני מתקשה עכשיו לראות את זה, האם יש פס הפרדה, בין החדש לישן. שרון

דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, את עושה, ביקשתם פס הפרדה?

שרון דינור:

כן, עשו, הם עשו,

יוחנן וייצמן:

הם עשו בסדר,

שרון דינור:

במצגת.

יוחנן וייצמן:

את ההחלטה,

ציפי רון:

את ההדמיה, אני לא ראיתי את זה בהדמיה שהם הציגו לנו עכשיו, אני מצטערת, אני לא ראיתי כלום,

שרון דינור:

שנייה, אני רוצה שתסתכלו שיש פס הפרדה,

ציפי רון:

אבל לא, אנחנו ראינו משהו אחר, אנחנו ראינו את החזית לרחוב, את החזית, את הפינה העגולה לרחוב שם, לא ראיתי הפרדה.

שרון דינור:

הם עשו בכל החזיתות,

ציפי רון:

אולי, אולי נראה,

שרון דינור:

הם עשו, אני אומרת לך את זה,

ציפי רון:

אולי נראה את הדגל,

שרון דינור:

יש,

ציפי רון:

לא, לא, רגע אחד, בהדמיה שהראו לנו שלחזית העגולה לכיוון פינת הרחוב, בלי העצים, ראו קצת מהבתים שעל יד שהם הרבה יותר נמוכים, ולא ראיתי פס הפרדה.

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה, ניתן הוראה לזה. בסדר.

ציפי רון:

אפשר לחזור ולהראות לנו את הפינה, את הבית הפינתי? בלי העצים? ועם הסביבה שלו, הנה תסתכלו. אין פס הפרדה,

שרון דינור:

סליחה, אנחנו לא, אנחנו שופטים לפי נספחי בינוי,

ציפי רון:

ואין יחס לסביבה, ואין יחס לסביבה,

שרון דינור:

אבל זה הדמיה, בנספח הבינוי זה מופיע.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה המסמך הסטטוטורי שמלווה את התוכנית, אין בעיה גם לכתוב את זה. אני חושבת שכתבנו גם.

ציפי רון:

אני יודעת אולי כתבנו, אבל, לא יודעת איך הולכים ליישם את זה, אם בהדמיה אנחנו רואים משהו לגמרי אחר.

שרון דינור:

גם איזה פס הפרדה בין הישן לחדש, אם הכול שחזור? כאילו גם לא ברור, מה, מה הכוונה. כאילו זה לא מרשים אותי הפס פרדה במקרה הזה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

לורה ורטון:

אני לא יודעת למה לא,

ציפי רון:

למה לא?

לורה ורטון:

כי זה בלאו הכי שחזור, זה לא,

שרון דינור:

זה לא רק זה שזה שחזור, משחזרים רק כמה אלמנטים, אני לא יודעת אם קראת את החוות דעת שם,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

אז זהו, זה לא חזיתות שלמות, הם פס הפרדה פשוט מגוון, סליחה שאני אומרת את זה, זה לא,

ציפי רון:

אבל באותו מקום,

שרון דינור:

ישימו, לא ישימו לא מעניין אותי בכלל.

ציפי רון:

אז באותו מקום משחזרים, באותו מקום משחזרים,

שרון דינור:

אבל לא משחזרים פה חזיתות שלמות.

לורה ורטון:

זה רק אלמנטים, זה לא,

שרון דינור:

רק אלמנטים,

ציפי רון:

אז אני חושבת שזה לא, אז אני חושבת שזה לא ראוי, זה לא (לא ברור)

שרון דינור:

אז זה משהו, זה משהו אחר, אז את מתנגדת,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

(לא ברור),

ציפי רון:

לא ראוי, ולא מתאים. זה לא שימור, ולא כלום, פשוט כלום, זה פשוט קצת, לא יודעת, זה לא מתאים,

לורה ורטון:

קוסמטיקה. אז אני רוצה,

ציפי רון:

עוד פעם, אנחנו מדברים על שכונה היסטורית, אנחנו מדברים על אחד הבתים היפים בשכונה, שהשתמרו כמו שצריך, בצורה יפה, אני לא מבינה למה זה צריך לקרות. אני לא מבינה.

לורה ורטון:

אני כן,

ציפי רון:

אנחנו וועדת שימור, למה אי-אפשר לשמר חזית כזאת? עם העצים,

לורה ורטון:

אני רק אגיד חזרה על העצים, אני חושבת שהניסוח לא מוצלח, (לא ברור) להתחיל עם זה שה - , שיש להגיש חוות דעת אגרונום, כמו שהיה כתוב בסעיף ז' ואז לשלב,

ציפי רון:

לורה,

לורה ורטון:

את ה - ,

ציפי רון:

לורה,

לורה ורטון:

את העצים הבוגרים, בהתאם להמלצות.

ציפי רון:

לורה, לורה, אני חושבת ש - , אני חושבת שבמקרה הזה, אני לא רוצה להסתמך על חוות דעת אגרונום. ממש לא. אני רואה פה ברושים, שהם במצב מצוין, שהם בגיל של השכונה, והם חיים משגשים ומלבבים, ואני לא רוצה שיבוא אגרונום ויגיד לי, אולי הם חולים, אולי ככה אולי ככה, אני לא חושבת שזה נחוץ. אני לא חושבת שזה ראוי. אני חושבת שהחזית הזאת צריכה להישמר, יחד עם העצים, ויש להם את כל המגרש ושיעשו מה שהם רוצים בהמשך, לפי הוראות השימור, אבל פה יש חזית שהיא אופיינית, והיא השתמרה עם החצר הקטנה מאוד, כמו שנבנתה השכונה בשנות ה - 30, אני חושבת שאת הקטע המסוים הזה צריך לשמר, ומאחורי זה שייבנו כמה שהם רוצים, או איך ש - , כמה שמותר, וכמה שאפשר. ואנחנו וועדת שימור, החלונות האלה,

לורה ורטון:

אני מסכימה איתך,

יוחנן וייצמן:

טוב,

ציפי רון:

המרפסת הזאת, הכניסה הגדר, העצים זה המאפיין של המקום.

יוחנן וייצמן:

בסדר טוב, אנחנו,

לורה ורטון:

אני מסכימה איתך, רק שהיזם פה טען ש - , יש עצים חולים, אני לא ראיתי אף עץ חולה, אז אני אומרת שכפשרה, לבקש חוות דעת מעוניינת לדעת אם הוא ימצא עץ.

יוחנן וייצמן:

אני מציין שגם שוויקי אמר שעדיף,

ציפי רון:

אני לא רוצה שיחפשו בכוונה איזה מחלות לעצים, גם יכולים לעזור להם להיות לא בריאים. זה קורה לפעמים.

לורה ורטון:

אני יודעת,

ציפי רון:

הם מקבלים, הם מקבלים (לא ברור) ואגרונום.

לורה ורטון:

לצערי אני מכירה,

ציפי רון:

(לא ברור).

לורה ורטון:

לצערי אני מכירה, אבל מכיוון שלא, אני לא מכירה את העצים באופן אישי, לפחות זה פשרה שלבקש חוות דעת מקצועית,

ציפי רון:

אבל לורה, אני מכירה באופן אישי,

לורה ורטון:

נשאר את זה לשיקול דעת,

ציפי רון:

את מה שקורה להם,

לורה ורטון:

של היזמים, שבכלל לא רוצים עצים שם.

ציפי רון:

אוקי,

שרון דינור:

הנה תראו מה ארז קפלן כתב, סליחה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

תראו מה הוא כתב בתיק התיעוד,

לורה ורטון:

הוא אומר,

שרון דינור:

הוא כתב שימור ש - , - אין לביצוע עבודות בקרבת עצים לשימור, חפירה להרחיק. הוא מודע שיש פה עצים לשימור, (לא ברור) איד.

ציפי רון:

תקשיבו חברים, בזמנים האלה, נופלים עלינו טילים, שלוקחים את העצים הכי קשישים, ואחרי הכול, אז אם אנחנו דנים פה עכשיו, הנה רק ליד הבית של הבן שלי, לקחו גם את הבית וגם את העצים בתל - אביב,

שרון דינור:

וייצמן, אתה רואה?

ציפי רון:

אז בייחוד שאם כן,

שרון דינור:

(לא ברור) שולי.

ציפי רון:

אנחנו לא צריכים בצורה יזומה (לא ברור), מן העולם,

עו"ד דני ליבמן:

השאלה אם,

שרון דינור:

איד? איד אתה, איד אתה, יש, מה זה?

עו"ד דני ליבמן:

הוא כותב - עצים לשימור, מה הוא, איזה עצים הוא הגדיר?

שרון דינור:

הוא רצה, הנה תיאום עם האגרונום, התמונות של העצים, הוא,

עו"ד דני ליבמן:

כן עצים לשימור, איזה?

שרון דינור:

זה באמת שאלה טובה, אבל,

עו"ד דני ליבמן:

צריך לראות,

שרון דינור:

הם אומרים שאין שום דבר, שהם שומרים, אז אתה מבין שלפחות אחד יש,

עו"ד דני ליבמן:

יבדקו את זה אם זה עץ לשימור,

שרון דינור:

לא, נכון,

עו"ד דני ליבמן:

לדוגמא, הנה ברוש למשל.

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה, בוא נגמור את התיק נעבור לתיק הבא. אני מצטער יצאתי החוצה לשיחה מהעו"ד שלי, הייתי חייב לסדר את הבעיות. התקשרתי אליו ב – 12 בלילה הוא לא הרים הוא חזר כעת.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, רק מה שאני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

לגבי עצים חולים,

יוחנן וייצמן:

כו,

עו"ד דני ליבמן:

שמחלקת גננות, היא באמת נותנת אישורים לכרות עצים חולים,

יוחנן וייצמן:

ברור,

עו"ד דני ליבמן:

הם צריכים להחליט שהעץ חולה, ואז הם נותנים אישור,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה,

עו"ד דני ליבמן:

ומה שזה, מה שציפי אמרה, שאפשר לעזור לעצים להיות חולים, זה גם נכון.

יוחנן וייצמן:

זה גם נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אני מכיר את זה מליד הבית שלי,

יוחנן וייצמן:

כו, כו,

עו"ד דני ליבמן:

חזרו לעצים ואז הורידו שישה עצים,

יוחנן וייצמן:

מסכנים, מסכנים (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

והגדילו את המגרש חנייה של ויצ"ו,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

עצוב.

יוחנן וייצמן:

מכירים, מכירים. כולנו לא נולדנו אתמול.

ציפי רון:

עברה שמה איזה מגיפה.

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

אז אני חוזרת, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו פה אחד, הצבעה?

ציפי רון:

וייצמן ידידי, וייצמן ידידי, אני אומרת שלפני שבועיים בא טיל מאיראן ולקח את הבית של הבן שלי, וגם את כל העצים הקשישים שהיו לידו, אז למה כאן אנחנו נעזור להם ביוזמתנו ללכת לעולם?

יוחנן וייצמן:

טוב, ההצעה היא כזאת, מהצעת המחלקה, יורד סעיף 2, 3, זה סעיף א', 2, 3, ב', ג', ה'. עכשיו ז' שינינו לנוסח שהצענו קודם. ואני רואה,

ציפי רון:

לא, אני לא חושבת שהיה,

יוחנן וייצמן:

לפי הסעיף על העצים,

ציפי רון:

צריך לעשות מאמץ,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו נסתפק בסעיף ז', 5 אנחנו,

שרון דינור:

רגע, סליחה, איך? איבדתי את הסעיף ה', איזה? איזה סעיף זה היה?

לורה ורטון:

אני חושבת שצריך לכתוב,

שרון דינור:

ה'?' ה' על המרפסות?

לורה ורטון:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר,

לורה ורטון:

משהו על (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

רק תוריד לימה אני צריך,

שרון דינור:

אני רק רוצה לדעת, אני פשוט,

יוחנן וייצמן:

אני צריך,

שרון דינור:

ה',

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להסביר לך סתם לא לפרוטוקול, לא ל - ,

שרון דינור:

זה ה' זה זה של המרפסות?

יוחנן וייצמן:

ה', ה', המרפסות, אני לא מכיר את המדיניות העירונית למרפסות, אני לא יודע מה יהיה, אני לא יודע מי, אני לא יודע איפה היא אושרה, אני לא יודע מי אישר אותה, מה זה? המילה הזאתי זה מילה גסה, סליחה.

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

מילה ממוצעת שאני לא יודע איך הם,

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אותה.

שרון דינור:

הורדתי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני אסביר, שוב רק באמת לא לקנטר. אני אסביר למה, למה אני צריך לכתוב את החלטה,

חיים כהן:

רגע (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דקה, גם סוף הסיפה של סעיף י', היא סיפה של סעיף יא', למשל, בוא נגיד שלא הייתי שם לב לזה כעת. אז זו החלטה, אז בעצם אנחנו סותרים את עצמנו, לכן, צריך יד אחת שתכתוב החלטה,

שרון דינור:

לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

שרון דינור:

לא הבנתי, נספח הבינוי מה לא בסדר בזה?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה הסיפה. הסיפה, חמשת ההוראות ה - , חמשת המילים האחרונות, גם (לא ברור) וגם (לא ברור).

לורה ורטון:

מה? יש לסמן עצים לשימור?

יוחנן וייצמן:

אז אם החלטנו, אנחנו עשינו נוסח חדש לסעיף ז',

שרון דינור:

אבל זה לא, זה לא, הזה של העצים לשימור, זה רק בהנחה שיימצא עצים לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

ע"י האגרונום. זה לא סותר.

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה, זה בוא,

שרון דינור:

זה אומר שחייבים, להיפך, זה מתקף את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, ככל ש - ,

שרון דינור :

(לא ברור) לשימור, צריך לבוא לידי ביטוי במסמכי התוכנית,

יוחנן וייצמן :

ברור, אז בשביל זה, זה כתבנו את סעיף ז',

שרון דינור :

אז אני אומרת שזה ההערה פה שלך.

יוחנן וייצמן :

בשביל זה כתבנו בדיוק,

שרון דינור :

אבל זה, אבל ההערה הזאתי היא תחת הכותרת, נספח בינוי, יש לכם את ההחלטות של הוועדה, אחר כך אנחנו מאכילים בכפית כדי שלא יהיה טעויות לעורכים, לא לוועדה, הנה זה התיקון שאנחנו מבקשים, אין את העצים ש - , מצאנו שיש האגרונום שלכם, מצב ראוי לשימור בריאים היסטוריים, צריך לסמן אותם, גם בתשריט, גם בנספח הבינוי, הנה אתה רואה? כתבנו גם בנספח הבינוי, להיפך, עשינו את העבודה הכי הדוקה שיש. אני לא מאמינה שמישהו אחר היה עושה עבודה.

יוחנן וייצמן :

אז תכתבי בהמשך, לא, אין סיבה לעשות את זה.

שרון דינור :

יש סיבה, הרגע הסברתי למה,

לורה ורטון :

כן,

שרון דינור :

אנחנו נותנים,

יוחנן וייצמן :

זה מאושר, מי שקורא את זה אחרי זה,

לורה ורטון :

אם אתה מסכים,

יוחנן וייצמן:

החלטה סותרת את עצמה.

שרון דינור:

היא לא סותרת את עצמה.

לורה ורטון:

אם אתה מסכים, שיהיה חוות דעת של אגרונום.

יוחנן וייצמן:

ההחלטה של הוועדה,

לורה ורטון:

אז צריך להתייחס,

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

להמלצה.

יוחנן וייצמן:

גם לחוות הדעת אגרונום בסוף לא תחייב, ביקשנו לבחון, ביקשנו אז לבדוק את זה ביחד עם אגרונום, יחליטו, יחליטו לשמר, ישמרו. יחליטו לא לשמר, ייטעו נטיעות ל – 10 זה ה - ,

לורה ורטון:

אז עוד יחליטו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה, יישבו ויחליטו.

שרון דינור:

תקשיבו, תעשו,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר (לא ברור),

שרון דינור:

מצידי לוותר על הכול, אבל אני אומרת כאן, שאם עכשיו אנחנו לא רושמים את ההחלטות,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

תעשו את הוועדות האלה בלעדי המחלקה לשימור,

יוחנן וייצמן:

אני כן,

שרון דינור:

ככה עובדות כל הוועדות בעירייה, לדעתי הוועדות שאני מכירה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בסדר, אז את שני, את ה – 6 מילים האחרונות, (לא ברור),

לורה ורטון:

אני ממש מתנגדת,

יוחנן וייצמן:

טוב, אז אנחנו מצביעים,

לורה ורטון:

אם אנחנו רוצים, אם אנחנו רוצים אגרונום,

יוחנן וייצמן:

יללה מצביעים, שלום, בוא נעבור לסעיף הבא, שלום.

לורה ורטון:

להתייחס לזה, ואני חושבת שזה, לא נכון,

יוחנן וייצמן:

אני בעד (לא ברור),

לורה ורטון:

ולתת בהינף יד, את כל הדברים האלה,

יוחנן וייצמן:

תעזבו את האילוצים שלהם. מצידי עץ מול חנייה, התשובה היא עץ, ולא חנייה, אני אומר את האמת.

לורה ורטון:

אז למה אתה, אז זה לא מה שמבטא פה.

שרון דינור:

אז מה זה להגיד,

לורה ורטון:

זה לא מה שמתבטא פה, אתה מתייעץ עם הגנות של העירייה, עם אגרונום או משהו,

יוחנן וייצמן:

הם ישבו ויחליטו,

לורה ורטון:

והולכים לפי ההחלטה,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר להוסיף,

לורה ורטון:

אבל לא, הם יחליטו זה היזם, שהוא רוצה לכוון את הכול, אם אתה רוצה לגבות אותו, אז תגיד את זה ונתנגד, אבל אי-אפשר להגיד שיחליטו יחד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה, אז בוא מי בעד הצעתי?

עו"ד דני ליבמן:

לכתוב,

יוחנן וייצמן:

חיים,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

גורא, יוחנן. מי נגד? גברת ורטון, הגברת,

לורה ורטון:

אדריכלית דינור.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור,

לורה ורטון:

הממונה על השימור, מתנגדת.

יוחנן וייצמן:

הממונה על שימור, בעד? נגד? בעד הצעת המחלקה,

שרון דינור:

מה? אני רק, אני תקשיבו, ידעתי רק על הנושא הזה אני אומרת שלעצים, אני חושבת שזה נושא חשוב, זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

ואם כן, את יודעת מה? ואם נשאר,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, תוסיף את המילה שייקבעו, אחרי כל ההליך הזה, שייקבעו.

יוחנן וייצמן:

שייקבעו, בסדר, אני עם דני, שייקבעו ואז את תומכת בהצעה של ה - ,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

טוב, בסדר. אז בשני, למילים, לסיפה של י', ו – יא', כפי שהיא קבעה. ככל שהיא קבעה.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

לורה ורטון:

ייקבע ע"י מי? אני לא מבינה, אמרת,

יוחנן וייצמן:

כן, לפי תוצאת סעיף ז'

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

סיימנו כעת, שלום באמת. השקענו די הרבה זמן,

לורה ורטון:

אז אז רגע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

לורה ורטון:

אז ע"פ החוות דעת של מחלקת גננות?

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

זה מה שדני מציע,

עו"ד דני ליבמן:

מי יקבע את ה - , מי יקבע אם זה חולה?

יוחנן וייצמן:

הוראת התב"ע, זה לא מגיע,

לורה ורטון:

מי זה הם?

יוחנן וייצמן:

היזם, תראי התב"ע הזאתי תופקד,

עו"ד דני ליבמן:

לא, בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא, עד שלב ההפקדה הם צריכים להחליט את זה,

לורה ורטון:

מי זה הם?

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

עו"ד דני ליבמן:

מי זה יחליטו?

יוחנן וייצמן:

היזם, יבדוק עם האגרונום שלו, ואת האילוצים שלו, ויבוא עם הצעה לוועדה המקומית, לוועדה המחוזית,

לורה ורטון:

אבל למה לא להגיד שה - , אגרונום, או מחלקת גננות שבלאו הכי אמורים לעשות את זה, ייתנו את חוות דעת ויפעלו בהתאם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ויחליטו,

לורה ורטון:

בהתאם לחוות הדעת אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר. שלום. הסעיף הבא?

לורה ורטון:

אז רגע זה בהתאם לחוות הדעת?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

למה? אני שיניתי, שיניתי כאן,

לורה ורטון:

אין לזה שום משמעות,

יוחנן וייצמן:

את הצבעת נגד, הכול בסדר.

לורה ורטון:

אין לזה שום, אני, חבל ש - , למה, למה שייפנו לאגרונום? אם בלאו הכי הם יחליטו מה שהם רוצים
ובלאו הכי שתאשר להם מה שירצו.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל זה המלצה לוועדה המקומית, הוועדה המקומית תשאל את מחלקת גננות, מה היא אומרת
על חוות דעת אגרונום.

לורה ורטון:

אני מקווה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, בשביל זה יש מחלקת גננות.

יוחנן וייצמן:

גם לסעיף י' החדש, תכתבי את זה, בסדר: ל – ז' החדש, סליחה. בסדר, יללה שלום. הפלמ"ח, זה גם תיק שהיה פה? אנחנו מכירים אותו?

שרון דינור:

אני חושבת שלא,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר.

שרון דינור:

טוב, בקשה לתמ"א/38/2, כעיקרון בניין שהוא לא בניין היסטורי, הוא רק בתחום העיר ההיסטורית, בגלל הוא מגיע אלינו. לפי ההוראות של תמ"א/38, אז יש לנו פה בניין חדש, וההוראות שלנו הם גם יחסית מינוריות. אני מציעה שנקרא להם להציג את הבקשה. אני רק רציתי להראות לכם את המיקום של זה, רגע, זה,

יערה שאלתיאל:

תוכלי להראות לנו גם את החזיתות של המבנה הקיים?

שרון דינור:

אני כבר מראה. זה הבניין, רגע. החדר הגדול הזה. יש לו שתי חזיתות, יש לו גם לפורצים וגם לפלמ"ח.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה הבניין מכיוון הפלמ"ח. רגע, בואו נסתכל עליו מהצד. הנה אתם רואים, עם הגינה זהו בניין שעוברים לידו, לא שמים לב עליו, והצד התחתון שלו. תכף אני מעבירה לכם את, (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה לא (לא ברור) למה לא בונים.

שרון דינור:

לא, לא, הנה הבניין בצורת ח', ה - Street view לא עובד לי פה. רגע,

איציק שוויקי:

איפה (לא ברור).

שרון דינור:

אני אעשה את התלת מימד, רגע.

נתנאל:

שלחנו לכם מצגת.

שרון דינור:

כן, כן,

איציק שוויקי:

יש מגרש חנייה שהרסו את הבית, והיה בית יפה ועד היום הוא בחניון.

דובר לא מזוהה:

בפלמ"ח?

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

רק שנהיה מרוכזים, יש, ההערות מקובלות עליכם?

עו"ד דני ליבמן:

פלמ"ח אנחנו,

יוחנן וייצמן:

יש לכם הערות על ההערות.

נתנאל:

יש לנו הערות, יש לנו התייחסות,

יוחנן וייצמן:

אז תלמדו אותנו רק אחרי זה, בסדר מאה אחוז.

נתנאל:

שלחתי להם,

שרון דינור:

הנה זה ה - , זה, זה החלק התחתון שלו שפונה לרחוב הפלמ"ח. אתם רואים שיש פה הפרש טופוגרפי.

דובר לא מזוהה:

זה על הפורצים.

שרון דינור:

פורצים סליחה, והוא ארבע קומות בחלק התחתון, יותר. טוב אני מעבירה להם להציג את המצגת.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הם הגיעו לפה, רגע פתחתי אותה, הנה בבקשה. לא, לא הצלחנו.

נתנאל:

טוב, אז שלום לכולם. כמו ששרון דיברה. יש לנו פה חלקה של 100 דונם, שאנחנו למעשה במצב יוצא עם 34 יחידות דיור, מצב נכנס של 21 יחידות. הבניין עצמו הוא לא לשימור, כאמור, זו הסיטואציה שלו, כמו, כמו שהוא נראה היום. ולמעשה, אם עושים איזשהו ניתוח למצב של הבניין, אז כאמור, כמו ח'. יש לנו בעצם מספר יחידות דיור עם מעט כיווני אוויר יחסית עם כניסה מרחוב הפלמ"ח, זה השמש. אז בעצם אנחנו עושים הריסה לבניין, והתכנון המוצע הוא בעצם מרחוב הפורצים, כניסה ויציאה של כלי רכב, כניסה גם כן של הולכי רגל ויש לנו רחבת כיבוי אש, לא, אני לא אלאה אתכם בזה. ברחוב הפלמ"ח זה הרחוב כאן בעצם יש לנו כניסה צידית.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שוב מהצד של הפלמ"ח?

נתנאל:

זה, זה רחוב הפלמ"ח.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

נתנאל:

יש פה איזושהי הפקעה, אני אראה את זה כאן. דקה. יש הפקעה לעצם רחוב הפלמ"ח, של משהו כמו איזה 5 מטר רוחב לאורך כל המגרש. אז אנחנו בעצם מייצרים איזה שהיא כניסה צידית נוספת מרחוב הפלמ"ח. כאמור יש הפרש טופוגרפי של קומה בין שניהם, הנה בעצם ההפקעה שלטובת הרחבת הדרך, של 4 מטר לא 5. אז הממשק שלנו למעשה גם ברחוב הפורצים וגם ברחוב הפלמ"ח.

חיים כהן:

(לא ברור) יכול להיות?

נתנאל:

אני לא יודע איפה היא מסתיימת, אבל אני חושב שכן. כן, בעצם זה הפקעה שדי תופרת שמה,

חיים כהן:

(לא ברור).

נתנאל:

אנחנו כן עושים extension של ה - , של הרחוב. אז אנחנו בעצם מייצרים לאורך הממשק שבעצם המגרש עם ההפקעה הוא למעשה אדניות עם ספסלים, עם צמחייה בתוכם. אדניות עומק שבעצם הם המפגש בין, בין החלקה לבין, לבין ההפקעה. וזה איזושהי קומה טיפוסית. זאת אומרת, חשוב לנו להראות, בסופו של דבר אנחנו נכנסים ללובי קומתי, הלובי קומתי הוא תמיד מקבל אור טבעי עם מבטים החוצה, ויש לנו מסביב כמובן את הדירות עצמם. זה קומת הפנטהאוז, שלמעשה היו כמה חלופות שהצגנו. בסופו של דבר. החלופה הזאת היא מה שסוכם עם מחלקת התכנון. הייתה לנו איזה שהיא ורסיה אחרת שלא ידעה לעבור. ביקשתם גם לקבל חזיתות פנימיות, אז עשינו גם את החזיתות הפנימיות, שהן למעשה האזורים האלה, שהשלמנו את זה. וכאן ניתן למעשה לראות קצת הדמיות לגבי המגרש. אז כאמור, המפגש של, של החלקה עם, עם המדרכה היא אותם אדניות, ספסלים שבעצם אנחנו מייצרים. זה למעשה הבינוי שאנחנו מקבלים פה, קצת זוויות נוספות, מפה יש לנו, סליחה, ופה יש לנו בעצם את הכניסה הצידית מרחוב הפלמ"ח לבניין, ובחלק התחתון יש לנו את הכניסה הנוספת לפרויקט, וכאן ניתן לראות כאילו את אותה כניסה צידית. וכמו שאמרתי הגרעינים שבעצם המוארים לאורך כל הקומות, זהו בגדול.

שרון דינור:

רגע, תסתכלו רגע על ההערות שלנו. אני חושבת שיש שמה לפחות משהו אחד שכאילו, בטח יש לכם הערות עליהם, אז תגידו מה,

נתנאל:

אני אומר אנחנו כאילו יש, אתה יכול רגע לדבר?

רועי בן דוד:

עד שנתנאל יפתח, אני רק אגיד, שבסוף יש פה משהו, רועי בן דוד, אנחנו היזמים. אחרי שהצלחנו לעשות פה משהו באמת. בתכנון מאוד מרשים של נתנאל ואנשיו, בסוף האירוע שבו אנחנו לוקחים בניין שיש בו היום 21 דיירים, הורסים אותו ובונים בניין חדש עם 34 דירות בסך הכול. זאת אומרת אנחנו מציפים 13 דירות לבניין של 21 דירות היום אתם מבינים, המכפיל הוא מאוד מאוד נמוך, אבל זה באמת מאפשר לנו לעשות.

שרון דינור:

מה השטח של הדירות (לא ברור)?

רועי בן דוד:

זה משתנה,

שרון דינור:

בין כמה לכמה?

רועי בן דוד:

בין 80, זאת אומרת הדירות הישנות לדירות חדשות. הדירות החדשות הם בערך 80 מטר,

שרון דינור:

כמה?

רועי בן דוד:

80.

שרון דינור:

(לא ברור).

נתנאל:

לא,

שרון דינור:

לא שאלתי. שאלתי הדירות החדשות של ה - ,

רועי בן דוד:

אז,

שרון דינור:

ה - 13 החדשות שלכם כאילו.

רועי בן דוד:

אנחנו מייצרים כאן דירות יחסית גדולות, וככה אנחנו בעצם פותרים את הדבר הזה ואנחנו מעמיסים על התשתיות של העיר פחות, ואנחנו מייצרים דירות יזם שהן דירות יחסית גדולות וזה,

לורה ורטון:

שזה מה זה גדול?

רועי בן דוד:

מ – 90, יש שם, יש שם שלוש דירות גדולות מאוד 150, 200, ופנטהאוס שהוא באמת גדול. זה שלושת הדירות גדולות,

נתנאל:

אבל יש פה 70%,

שרון דינור:

שלושתם,

נתנאל:

מהדירות שהם דירות של 80 מטר,

רועי בן דוד:

נכון,

שרון דינור:

לא, זה ה - ,

נתנאל:

זה כולל,

רועי בן דוד:

לא כולל הדירות,

שרון דינור:

כמה דירות, מתוך ה – 13 אתם, מעניין אותי בגס כזה, מה ההתפלגות שלהם, כאילו דירות של מעל 100,

רועי בן דוד:

בערך חמש מעל 100.

שרון דינור:

5 מעל 100? והשאר?

רועי בן דוד:

והשאר אפשר מתחת, זאת אומרת מ - 80, 90,

שרון דינור:

אוקי,

רועי בן דוד:

גדלים כאלה. אבל בסוף גם ההתפלגות של הבניין הוא בניין של התפלגות שבה 80 אחוז (לא ברור) הן דירות קטנות בתוך הדבר הזה, אז זה מאפשר באמת, אני חושב שזה מודל באמת חשוב, כי זה לא אני תכנתי את זה, אז אני מרגיש בנוח להתפאר בעבודה של אדריכלים. זה מודל של התחדשות עירונית נכונה בהיבט הזה של מעט תוספת של דירות, של בניין שהוא באמת מצוינות תכנונית. אפשר לראות את זה בקלות בעין. אני חושב שזה פרויקט שהוא פרויקט לדוגמא בהיבט הזה.

נתנאל:

אני ככה יעבור כאילו הערה, הערה. ההערה הראשונה זה היה לבחון תכנון שביל פרטי פתוח נוסף לכניסה שבעצם יחבר,

חיים כהן:

שנייה, זה מה שהוא אמר, אז בעצם זה אחד חלקי חמש, מספיק חמש.

רועי בן דוד:

לא, מכפיל אחד וחצי.

חיים כהן:

אחד וחצי,

רועי בן דוד:

כן,

נתנאל:

זה אחד וחצי,

רועי בן דוד:

כן, משהו כזה. כן. אבל המכפיל הוא מאוד מאוד נמוך,

חיים כהן:

זה מעניין אותי.

רועי בן דוד:

הדירות הן גדולות.

לורה ורטון:

אבל זה מספר הדירות, זה לא גודל השטח.

נתנאל:

נכון.

לורה ורטון:

זה מתאים מאוד.

רועי בן דוד:

מצב הדירות יחסית גדולות וזה מה שאפשר באמת לעשות את המכפיל הדירתי הנמוך. צריך לומר שבהעמסה על התשתיות העירוניות מה שמעניין בסוף את העיר זה באמת הכמות הדירות.

חיים כהן:

אני מסכים. אני רק רוצה ללמוד את ה - ,

נתנאל:

תמהיל.

חיים כהן:

את התמהיל הזה. בגלל שאצלנו תמיד מגיעים אחד מכפיל 3 אחד מכפיל 4 ועוד,

משה גורא:

כמה מטרים.

לורה ורטון:

באמת זה, זה גם מטרים.

נתנאל:

צריך תמיד להסתכל על ה - ,

רועי בן דוד:

וגם צריך לומר, זה גם תלוי בשכונה. זאת אומרת את מה שעשיתי פה בקריית יובל לא הייתי יודע לעשות פה,

שרון דינור:

יש, יש,

רועי בן דוד:

שם הרבה יותר טוב.

חיים כהן:

(לא ברור),

נתנאל:

לא,

רועי בן דוד:

כן, כן, הוא לגמרי,

נתנאל:

לא היה מתאפשר, זה מה שהוא אומר, לא היה מתאפשר לעשות בקריית יובל את אותו,

רועי בן דוד:

תסתכל גם על השכונה וגם על השטח,

חיים כהן:

זה הרבה יותר יקר.

רועי בן דוד:

נכון, וגם,

חיים כהן:

בעצם,

רועי בן דוד:

אבל זה לא רק המטר היקר, זה גם סוג הקהל לקוחות, זאת אומרת בסוף הקהל לקוחות הקהל, לקוחות בשכונות שבאמת, טלביה, רחביה, קטמון הישנה הוא קהל שיועד להתמודד עם דירות גדולות באופן כזה שתמיד ירצה דירה כזאת בקריית יובל.

חיים כהן:

גם (לא ברור).

רועי בן דוד:

נכון ובקריית יובל הייתי בבעיה עם הייתי עושה בדיוק.

חיים כהן:

טוב.

שרון דינור:

בסדר, רגע,

נתנאל:

כן, בוא נתייחס להערות.

שרון דינור:

כן,

נתנאל:

אז ככה לגבי הראשונה, היה איזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

תמתין לי חצי דקה, בסדר? סליחה אני רציתי פשוט להקשיב לך, השיחה הקודמת, היא הייתה לפרוטוקול וחשובה מאוד, וטוב שחיים שמע אותה גם.

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

אני לא שמעתי,

יוחנן וייצמן:

נושא המכפילים, מה?

שרון דינור:

לא שמעתי. שלהם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

נושא המכפילים, תבין, סליחה תביני, באים אלינו יזמים. למה הועדה המקומית לא במקום הזה, לא פה, ולא קטמון, מבקשים מכפיל 7. הבן אדם הזה נמצא פה המכפיל אחד וחצי.

לורה ורטון:

אבל שוב, זה לא אחת וחצי,

רועי בן דוד:

זה לא,

לורה ורטון:

זה דירה של 200 מטר.

יוחנן וייצמן:

אבל גם שמה זה ככה.

לורה ורטון:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

שהם אומרים מכפיל 7 זה מספר דירות זה לא מטרים.

לורה ורטון:

אני מבינה,

יוחנן וייצמן:

הדירות,

לורה ורטון:

אבל,

יוחנן וייצמן:

הדירות היוצאות (לא ברור),

לורה ורטון:

אין ספק שיש מכפילים מטורפים, אבל אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

אז זאת המלצה של,

לורה ורטון:

שזה לא לקרוא לזה אחד וחצי זה לא נכון, זה מטעה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל ככה תמיד סופרים, אני מסכים איתך,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל זה נכון בכל מקום, אני אומר מכפיל 6, 4 בבית הכרם,

שרון דינור:

אין, אין,

יוחנן וייצמן:

אז זה גם כן שכל דירה של 70 מטר, 95 בדירות החדשות הם, זה פה, היחס הוא זהה.

לורה ורטון:

לדבר בכלל על המכפיל במספרים של הדירות, אלא מטרז'.

יוחנן וייצמן:

אמרת משפט נורא חכם, את אמרת להפסיק להסתכל מספרי,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

להסתכל מספרי דירות, להסתכל על מטרים נכון,

לורה ורטון:

כרמיאל,

יוחנן וייצמן:

ולקזז מספר דירות. כי אז, כי יש את ה - 25 מטר (לא ברור) לכל הדירה. הרעיון שלך צודק. משום מה, זה עובדים ככה אחרת בארץ.

לורה ורטון:

יפה, אבל, אפשר,

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

לורה ורטון:

(לא ברור).

שרון דינור:

שאינן נוסחה אחת שמתאימה לכל המקומות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

מה ששמענו, יש מקומות שהייתי בהם.

יוחנן וייצמן:

ראיתי בזה,

שרון דינור:

וגם העיר רוצה לעודד יותר יחידות קטנות, ויש מקומות שהם רוצים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אין בעיה לאפשר את הדבר הזה, פה אני לא רואה בעיה, זה אזור יוקרתי, וכו',

יוחנן וייצמן:

זה לא הולך להיות בר – השגה, כן,

שרון דינור:

רק בוא נעבור להערות ה - , לא, על זה לא הערנו. כן,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אנחנו רק רצינו.

יוחנן וייצמן:

אני דיברתי על חיים. הפרויקט הזה לא עניין אותי.

לורה ורטו:

כן,

יוחנן וייצמן:

דיברנו בכלל באיזו ועדה מקומית משגעים לנו, משגעים ליזמים את המוח. בוא בן אדם.

שרון דינור:

אולי הם ישגעו אתכם.

יוחנן וייצמן:

בן אדם באחד וחצי בא ומתפרנס,

שרון דינור:

זה לא הסוף.

יוחנן וייצמן:

זה מה שרציתי לדעת.

שרון דינור:

טוב, בואו, בואו נסתכל רגע להראות כי היה לנו.

נתנאל:

יש פה הרבה מאוד הערות שימוריות, השאלה כאילו מה.

שרון דינור:

הם לא, הם בתפר שבין שימור ותכנון,

נתנאל:

בדיוק.

שרון דינור:

כי אנחנו לא מפרידים באמת.

נתנאל:

(לא ברור), שרון, אז,

שרון דינור:

אז בגדול עשינו תיאומים, אני חושבת, לא, לא יודעת, את האמת זה לא בניין לשימור ולכן אין פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אין פה איזה משהו, אולי אני,

נתנאל:

בכלל אופן הרצון, הרצון הזה של לייצר איזשהו חיבור בין רחוב הפורצים לרחוב הפלמ"ח.

שרון דינור:

שכתבנו רק לבחון,

נתנאל:

שהוא חיצוני,

שרון דינור:

כן, זה לא,

נתנאל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

נתנאל:

אנחנו בחנו את זה, לצערנו זה לא יודע לעבוד. מאוד היינו רוצים לנסות לשלב את זה, אבל זה, זה, זה לא מסתדר כאילו, הנושא של הכניסה והיציאה בסופו של דבר מצמצמת את האפשרות הזאת של,

שרון דינור:

והרמפה לא יכולה לזוז טיפה?

נתנאל:

אין לי פה אפילו סנטימטר, כי כל המערכות יש לנו פה פתח של, של הורדת ציוד, של חדר טרפו. יש לנו נושא של כבאות. הכול פה, ויש לנו פה עוד כניסה של הולכי רגל. אז.

רועי בן דוד:

וגם צריך להגיד כמו שאמרת, בחנו את זה עוד במקור. זאת אומרת אנחנו ככה,

נתנאל:

כן,

רועי בן דוד:

קלטתם לרעיון המקורי, ניסינו לעשות את זה במקור גם השיפועים מאוד מורכבים. זאת אומרת, השיפוע מהפלמ"ח לפורצים הוא שיפוע מורכב,

שרון דינור:

אוקי,

רועי בן דוד:

הוא דרש מדרגות.

נתנאל:

לגבי, לגבי הנושא של,

לורה ורטון:

עומק האדמה?

נתנאל:

החצרות קדמיות משותפות,

יוחנן וייצמן:

כן.

נתנאל:

אז אני אומר,

חיים כהן:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

2.

שרון דינור:

2,

נתנאל:

סליחה. אז כאמור, יש פה הפקעה של ארבע מטר ואנחנו הצענו את הפתרון הזה שדיברתי עליו לגבי, שאפשר לראות אותו בהדמיות, שבעצם אדניות שיהיה ממשק בין ה - , בין החלקה לרחוב, אז אני חושב שזה נותן מענה שהוא חשוב. אני מעריך מאוד את ההערה הזאת, כי בסופו של דבר הולך הרגל, זה מה שחוזה כשהוא הולך בעיר.

יוחנן וייצמן:

יש עוד נקודה, אתה יודע, הוועדה לא אוהבת את החצרות שבסוף נחסמות. סלח לי ב - , נהיה רעים ובד יוטה ונהיה טובים אז בקנים. לא, זה המטרה של הסעיף הזה.

נתנאל:

נכון, אנחנו מסכימים, ולכן הפתרון שהצענו פה הוא לא לייצר עכשיו איזה כמה שורות אבן ואיזה, כמו שאתה אומר איזה גדר שאחר כך מקבלת סגירה של קני סוף או מה שזה לא יהיה, אלא שזה יהיה פתרון שהוא במקום. זאת אומרת שהוא פינות ישיבה עם צמחייה בתוך האדניות האלה וזה מייצר איזה שהוא חיץ.

שרון דינור:

אתה יכול להראות רגע בתוכנית?

יוחנן וייצמן:

את קונה את זה?

שרון דינור:

אבל יכול להיות שכן, אני רוצה להראות,

רועי בן דוד:

אפשר לראות את זה,

שרון דינור:

אני רוצה להראות רגע את ה - , בתוכנית את מה שהוא מציע. אוקי.

נתנאל:

למעשה זה הסיטואציה, אני זהו, חשוב מאוד לראות את זה,

שרון דינור:

רק רציתי שתגיד את ה - , את העומק של זה בתוכנית מה - , גבול רחוב עד,

נתנאל:

העומק של ה - , העומק של הדבר הזה הוא משהו כמו מטר על מטר וחצי.

שרון דינור:

כי אנחנו ראינו שמהנדס העיר המליץ על שני מטר לכל הפחות לכל האורך.

נתנאל:

אז אני אומר זה קשה לי קצת לראות מפה.

שרון דינור:

וגם זה כאילו פחות זה ברגע שזה ספסלים, אנחנו כבר כאילו אנחנו היינו רוצים שזה יהיה באמת עם דגש על הגינון, (לא ברור) זה.

נתנאל:

זה משולב, זה ספסל משולב אדנית שבעצם יש בה צמחייה, עצים שיכולים לצמוח.

שרון דינור:

וכמה אדמה גננית מתחתיו? הרי יש לך חניון מתחת, אז,

נתנאל:

לא, יש לנו, יש לנו מטר וחצי של לפחות של אדמה בחלק הזה.

שרון דינור:

אוקי,

נתנאל:

אז זה, אז בהיבט הזה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

לורה ורטון:

זה כן, זה אחד וחצי זה מה ש - ,

שרון דינור:

זה מה שאנחנו כתבנו.

לורה ורטון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

לא, את ציטטת אותו טוב.

שרון דינור:

ציטטתי אותו כן, כן.

יערה שאלתיאל:

אז איפה אתם רואים מטר וחצי אדמה? אני לא רואה.

איציק שוויקי:

אדניות יהיו,

נתנאל:

האדניות עצמם,

יוחנן וייצמן:

נספח בינוי.

יערה שאלתיאל:

אני רואה אדניות של אולי לא יודעת מה, 30 סנטימטר אדמה.

נתנאל:

לא, האדנית עצמה, אבל יש מתחת. אנחנו לא צריכים להיכנס לתוך האדמה עם האדנית מתחת יש לי אדמה שהיא, של עוד מטר ו - , אפילו מטר וחצי. אז אני אומר ברעיון הזה של הממשק של הבניין החלקה עם הרחוב, גם פה וגם בפורצים. זה בעצם הפתרון שאנחנו נתנו.

איציק שוויקי:

בגלל שאתה אומר אדנית, זה כאילו 30 ס"מ. אתה אומר,

נתנאל:

לא, לא,

יערה שאלתיאל:

ומה בעצם ימנע מאנשים לשים פה גדר במבוק?

נתנאל:

לא, זה אדנית.

יערה שאלתיאל:

כן,

נתנאל:

בסופו של דבר זה אדנית, זה מה ששמים. יהיה לי רחוב, אדנית עם ספסל,

איציק שוויקי:

כן, אבל,

יערה שאלתיאל:

רגע, אבל מה ימנע מאנשים לשים גדר במבוק? (לא ברור) שלהם.

נתנאל:

ה – 40 ס"מ או 60,

רועי בן דוד:

שזה לא שייך להם, זאת אומרת השטח הזה הוא שטח, הוא שטח של כולם. אין מישהו שהשטח הזה שייך לו, זה מה שמונע ממנו.

יערה שאלתיאל:

אולי לא שייך לו, אבל רק הוא יכול לצאת אליו,

רועי בן דוד:

לא, אני, לא, לא נכון. זה על הרחוב.

איציק שוויקי:

אדנית, בדיוק.

רועי בן דוד:

התשובה היא, אם יהיה, אני לא יכול להתמודד עם עבריינות, אבל (לא ברור) דרך, זה לא שלו, זה לא שטח שלו.

איציק שוויקי:

באדנית זה 30 ס"מ.

שרון דינור:

מה לא שטח שלו? לא הבנתי.

רועי בן דוד:

הוא שואל,

יוחנן וייצמן:

זה הצמדה או לא הצמדה?

רועי בן דוד:

זה לא הצמדה. זה ציבורי.

יוחנן וייצמן:

אז אתה כן מקבל את מה (לא ברור).

רועי בן דוד:

לא,

נתנאל:

לא, לא,

רועי בן דוד:

אנחנו עושים את זה במקור.

נתנאל:

זה?

איציק שוויקי:

אני חושב שאדניות לא טובות שייכנסו אדניות, כי ברגע שאתה שם אדנית זה 30 ס"מ.

שרון דינור:

אני גם, אני גם מסכימה עם איציק ש - ,

איציק שוויקי:

ואם אתה שם,

שרון דינור:

(לא ברור),

איציק שוויקי:

אתה קורא לזה ערוגה, ולא אדנית, אז אתה שם את זה מטר וחצי, ואתה יכול לשתלול עצים, כי ככה אתה שם פרחים, כי זה 30, אדנית זה פרחים.

נתנאל:

(לא ברור) זה מטר וחצי,

איציק שוויקי:

נכון, אתה יכול לשים עצים, העצים לא, לא, אתה לא שם עץ.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

איציק שוויקי:

לא, איקליפטוס, אל תשים איקליפטוס, ולא עוד אחד שהוא, (לא ברור) זה צפצפה. כי הוא חבל על הזמן. אבל יש עצים ש - יספיק להם. את ה - , עצי לימון למשל, מספיק להם.

נתנאל:

אין לנו בעיה לקרוא לזה ערוגה, ולא אדנית.

רועי בן דוד:

כן, בפרט,

נתנאל:

זה הרעיון.

שרון דינור:

בוא נעבור לשני הסעיפים הבאים שהם סעיפים לדעתי שהם אקוטיים בשבילכם, שזה נושא הגשר ונושא הקירוי, המרחב שבין הזה. גשר הצענו רק לחברים של ועדה. ביקשנו את הגשר הזה לצמצם טיפה כי הוא מאוד מאוד רחב.

נתנאל:
הרוחב שלו?

שרון דינור:
כן, לא צריך מעבר כל כך גדול בין שני חלקים של מבנה. זה לא מקום באמת, זה מעבר,

יוחנן וייצמן:
מה הרוחב המוצע?

נתנאל:
מה? הרוחב ש - , בין זה, לא הבנתי, את זה?

שרון דינור:
כן, כדי שהחצר והסיבה שאמרנו את זה, זה בגלל שאנחנו רוצים שגם החצר וגם הדירות עצמם יקבלו כמה שיותר אור ואוויר, ובגלל זה, זה מוביל אותנו לסעיף הבא של הקומה האחרונה רגע תעביר אליה שהיא קומה שמקרה באופן מאוד מאוד משמעותי את החצר הזאתי. זה אומר שהדירות שפונות אל החצר הם מקבלות חושך מעליהם, וזה חבל לנו, כאילו, וגם זה יוצר באמת.

יוחנן וייצמן:
לכן זה כדאי,

שרון דינור:
מאוד מאוד משמעותי.

נתנאל:
שמונה קומות זה בקומה השמינית, אנחנו שמונה קומות מעל ה - , מעל הקרקע, זה לא יעשה שום צל על ה - ,

רועי בן דוד:
השטח הזה תוכנן עליו בצד ימין שהוא לא מפריע ל - ,

שרון דינור:

הוא עושה החל מהקומה הראשונה שמעלים הוא כבר,

לורה ורטון:

בקומה השמינית עוד יותר,

שרון דינור:

אם הטענה היא שזה לא,

לורה ורטון:

7 קומות מתחת כן יקבלו את זה.

נתנאל:

זה יעשה צל,

רועי בן דוד:

במקור אנחנו רצינו. התכנון המקורי שלנו,

נתנאל:

זה חזית צפונית,

רועי בן דוד:

אני אראה את זה רגע, כי זה משמעותי. התכנון המקורי שלנו היה,

יוחנן וייצמן:

תגדילי לנו, בסדר?

שרון דינור:

אני לא יכולה,

רועי בן דוד:

שהדיון יהיה פה, שהדבר הזה יישאר רווח, לדעתי יש פה איזה שקף.

נתנאל:

הנה, שלך.

רועי בן דוד:

מעולה, זה התכנון המקורי, בסדר? שהדבר הזה יישאר פתוח כמו ששרון רצתה באמת.

שרון דינור:

אוקי,

רועי בן דוד:

והדבר הזה בנוי. באו באמת חלקת התכנון ואמרו הריבוע הזה כאן, התוצאה שלו היא שאנחנו עולים בחתך לשמונה קומות. ולכן ביקשו בעצם,

נתנאל:

מעל שמונה.

רועי בן דוד:

מעל 8, ולכן הם ביקשו להוריד את הדבר הזה ולהזיז אותו לכאן. עכשיו אני מסכים איתכם.

שרון דינור:

אבל זה שני טיעונים שחונים במקומות אחרים. אוקי. א', לא הכרתי אותו קודם על הקונה, הקודם הסעיף הקודם. והוא חונה בתוך התחום של הסמכות. אומרים לך התכנון אחלה, תודה רבה. הוא נורא יפה, אבל אין לנו סמכות לאשר את זה, בגלל שזה עובר על מה שתמ"א/38 מאפשרת. הטענה שלי היא במקום אחר. אני לא יכולה לבקש ממך להזיז את זה חזרה לשם, אני, אין לי פתרון לכל המחלות, כאילו זה משהו שאני אומרת. יש לי פה בעיה תכנונית, אבל טוב.

רועי בן דוד:

בסוף, אני אגיד שבסוף,

שרון דינור:

בעיה שגם אתה כנראה בעיניים שלך ראית, כי אתה העדפת את התכנון הכולל.

רועי בן דוד:

וגם, יש בסוף יש פה בוודאי בפרויקטים שהם כל כך מצומצמים.

נתנאל:

לאו דווקא (לא ברור) שלך אגב.

רועי בן דוד:

(לא ברור) שהוא כל כך נמוך,

נתנאל:

נכון יותר תכנונית ב - ,

רועי בן דוד:

בסוף ה - ,

נתנאל:

הוועדה עצמה.

רועי בן דוד:

ה – 30 מטרים הללו, זה אירוע בפרויקטים שהם כל כך קטנים, כל כך נמוך. זה אירוע שאם אני, אני לא יודע לאן לקחת אותם. זאת אומרת, אין לי מקום אחר לקחת אותם אליהם, והמשמעות היא שזה הורג פרויקט. אני לא יכול להוציא להם, אם הורדתם 30 מטר מפרויקט, אין פרויקט, זה פרויקט שכל כך רזה שאין מה לעשות עם המטרים האלה ולכן אין לנו מקום אחר לדחוף אותם אליו. עכשיו זה לגבי באמת הקירוי. אני גם חושב שבסוף כשזה בקומה שמינית והשמש שמגיעה זה אנחנו לא חוונו את זה כמשהו שיפגע מהותית בדירות. אני גם אגיד אם תוכל ללכת קומה טיפוסית, בבקשה, (לא ברור) מקודם.

יוחנן וייצמן:

דני,

רועי בן דוד:

אני רק אומר,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שמאי וועדה המקומית, לא של ועדת שימור, ואנחנו בלי סוף רואים אנשים שבאים זה, שמציעים גשר, אתה יודע, אפילו מהכביש בשביל, בא בן אדם בקומה למטה ואומר למה אתם עושים לי את זה, אתם מזיקים לי. עכשיו אתה הולך למכור את הדירות,

רועי בן דוד:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אז את הדירה מתחת אחרי אתה הולך למכור, אתה לא חושב שהגשר יזיק לך למחיר?

רועי בן דוד:

אני אגיד למה לא. מה שקרה פה בתכנון וזה שזה היה פריצת דרך פה, יש פה 5 דירות בקומה, אפשר עוד דקה אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, כלכל דירה יש בעצם שלושה כיווני אוויר מלאים. זאת אומרת, גם דירות שמה, יש פה דירות של 75 מטר עם שלושה כיווני אוויר. תכנון יפה. הדבר הזה מייצר מצב שבו הדירות מאוד מוארות. הדרך שבה יצרנו את זה באמת אותו גשר בין הבניינים, את הלובי שלנו הוא לובי רחב שמאפשר מעבריות בתוך הלובי. הבניין הוא בניין מתוחכם באמת, מייצר משהו מאוד מאוד.

נתנאל:

שני גרעינים גם.

רועי בן דוד:

נכון, בעצם, זה בעצם יצר בניין מאוד מתוחכם בהיבט הזה, שהגשר הזה באמת, הלובי הזה הוא משהו ש - , הוא אמנם רחב, אבל זה מאפשר דווקא משהו רחב ידיים,

שרון דינור:

רגע, אבל,

רועי בן דוד:

שלכל דירה רק שנייה, כל דירה מאוד מאוד מוארת, גם ככה לכל דירה 3 כיווני אוויר. ואם הורדתי מתוך השלושה כיווני אוויר, אפילו אם זה קצת מוצל ויש בו מטר וחצי מוצל, כל הדבר הזה שלו נשאר פתוח לגמרי ולכן אני ש, לא חושש בדבר הזה, וגם לא בנראות שלו.

שרון דינור:

יש לך תלת מימד של זה?

רועי בן דוד:

הנראות היא מאוד אוורירית הבניין מאוד מאוד.

יוחנן וייצמן:

השאלה היא יותר אדריכלית משימורית, ואני גם זאת אומרת הייתי, יש לנו פה אדריכלים. הייתי, זאת אומרת יש פה אדריכל שתכנן ואני מבין שהוא חושב שזה טוב, זאת אומרת.

שרון דינור:

תקשיבו, זה לא הסעיף שאני.

יוחנן וייצמן:

אני לא,

שרון דינור:

אני הולכת,

יוחנן וייצמן:

אני לא מבין את זה באמת.

שרון דינור:

אני לא הולכת כאילו להתנגד ל - , אם אתם תרצו להסיר את הסעיף הזה תורידו, אני מצביעה על בעיה. אני רואה בעיה, אני מצביעה עליה. אני לא יכולה להתעלם מזה, ולא ראיתי פה משהו שהראה.

יוחנן וייצמן:

את מציעה שהגשר יהיה,

שרון דינור:

לא ראיתי, אני חושבת ש - ,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, לא,

שרון דינור:

אני חושבת שגשר יכול להיות יותר מצומצם, במיוחד אם בסופו של דבר תתקבל החלטה שמכירים, מקרים את ה - , עם ה - ל - 30 מטר שהוא לא יכול לוותר. אז בוודאי שצריך להיות יותר צר. עכשיו לא ראינו פה בתוך המצגת את ההדמיות של הפנים, ולא סתם אני מניחה שלא ראינו, כי יש לי הרגשה שאי אפשר להחמיא להם. אבל תקשיבו, זה באמת לא חונה בתחום שלנו בצורה מובהקת. זה יותר עניין של תכנון.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תרצו להוריד את זה, תורידו את זה.

נתנאל:

לא הבנתי לגבי הפנים.

שרון דינור:

מה?

נתנאל:

לא הבנתי,

אורית לנדסברג:

מה אני מסכימה עם שרון.

שרון דינור:

החצר הפנימית והאיכויות שלה, אנחנו לא מצליחים לראות אותם בהדמיות שלכם,

נתנאל:

בסדר.

שרון דינור:

את האופי של,

נתנאל:

זה החללים האלה.

שרון דינור:

זה (לא ברור),

נתנאל:

החללים האלה, חיילים מוארים. הלוואי כאילו לובי יקבל תאורה טבעית בכל קומה שלו ויהפוך להיות חלל. עכשיו אני חושב שאפשר לבוא ולצמצם את זה למינימום. זאת אומרת, אפרופו זה היום לפי התב"עות החדשות אתה מקבל נפח בנייה, תעשה את הגרעין הכי מינימאלי שיש שם כל הדברים לחלוטין,

שרון דינור:

אבל זה רק מעבר, זה לא גרעין, זה לא,

רועי בן דוד:

לא, אבל המעבר,

נתנאל:

לא, אבל זה הגרעין, זה הגרעין,

ציפי רון:

סליחה, יש לי שאלה,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, תני לסיים, דקה.

נתנאל:

אני אומר כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

נתנאל:

היזם היה שמח כאילו בוא לא נעשה את הדבר הזה כי זה עלויות. נעשה את זה מטר. רק שהיא מה שנקרא לשגר אותם לבית, כן רוצים לייצר איזה שהוא חלל שמייצר איזה שהוא מפגש, מי שפוגש,

שרון דינור:

בסדר, אז,

נתנאל:

מי שפוגש,

רועי בן דוד:

מייצרים משהו מאוד.

נתנאל:

מישהו שפוגש את השכנים שלו ויכול כאילו לנהל איתם שיחה בלי שהוא מרגיש שהוא עומד על מטר מרובע,

רועי בן דוד:

צריך (לא ברור).

נתנאל:

אז מעבר לזה שיש מערכות, כמובן,

רועי בן דוד:

הממצאים האלה, הם כאילו הכלכלן שלנו כועסת עלינו, למה? כי אנחנו בעצם רק משלמים. זה הרי אני לא מוכר את הלובי לאף אחד, אבל זה מייצר אופי, זה יוצר חוויה, חוויית דייר שהיא מאוד מאוד טובה, שיש לו לובי שהוא נעים, ומעבר בו גם צריך לומר נניח והיינו מקצצים שם ב - 50 ס"מ וזהו, והיו עושים את זה יותר צר.

שרון דינור:

ס"מ זה לא משמעותי.

רועי בן דוד:

זה לא שווה בצער המלך, זה מה שאנחנו, בסוף אנחנו,

שרון דינור:

בסדר, בואו, בואו לא נתווכח על זה כי זה לא ויכוח אלינו.

נתנאל:

אוקי,

שרון דינור:

יש לכם, מה הם הסעיפים האחרים?

נתנאל:

חתכים,

שרון דינור:

זה טכני כזה,

נתנאל:

הראנו אותם,

שרון דינור:

זה לא, אולי זה כאילו משהו שאם אתם משלימים אותו, אז אנחנו,

נתנאל:

כן,

שרון דינור:

לא נדרוש אותו בוועדה,

נתנאל:

יש לנו את התוספת של מה שביקשתם,

ציפי רון:

יש לי שאלה חברים, אם אפשר.

יוחנן וייצמן:

כן, איתך.

ציפי רון:

אני רואה שהבניין לכיוון רחוב הפלמ"ח הוא למעשה בניין בן תשע קומות,

נתנאל:

שמונה,

רועי בן דוד:

לא, לא, שמונה.

ציפי רון:

אני רואה את זה בחתך, למעשה יש פה 9 קומות.

נתנאל:

שמונה.

רועי בן דוד:

ממש לא,

שרון דינור:

הליכים לבקש תשע, זה מה שהם הסבירו.

ציפי רון:

אני אז אני שואלת,

שרון דינור:

אתה רוצה להראות את הנספח רגע, בחתך?

ציפי רון:

מתי המדיניות של רחוב הפלמ"ח? אין ברחוב, למיטב ידיעתי אין ברחוב הפלמ"ח בניין בגובה הזה.

נתנאל:

קודם כל יש ברחוב הפלמ"ח ממול בניין שהוא 10 קומות.

רועי בן דוד:

נכון, ממש מולנו.

נתנאל:

אבל אנחנו פה בשמונה קומות בלי שום קשר,

שרון דינור:

וועדת שימור,

ציפי רון:

אני ראיתי בחתך תשע. אני בחתך הצידי ראיתי תשע.

רועי בן דוד:

אנחנו לא יכולים להגיד.

ציפי רון:

לא, לא, לא החתך הזה, לא החתך הזה.

נתנאל:

תגידי לי מה שזה. כן.

ציפי רון:

אז אני,

יוחנן וייצמן:

מעדיפה שנכניס להם זכויות בתוך הבניין?

ציפי רון:

בסך הכול את המפגש של הבניין עם הרחוב, עם האדניות אני מוכנה לקבל, זה נראה לי סביר. זה אפילו רעיון בכלל לא רע אם נבטיח שהוא באמת יתקיים. אבל מספר קומות הוא, הוא קצת מעמיס על הסביבה. אני לא, לא ברור לי. אני לא, אני לא זוכרת שמה אתה אומר שיש ממול טוב, יכול להיות. זה בכל אופן, הרחוב כולו הוא לא כזה, כולל הבנייה החדשה שנעשתה בו אחרי התמ"א.

נתנאל:

ממש, ממש,

ציפי רון:

אין פה כאלה גבהים.

נתנאל:

אנחנו,

ציפי רון:

אז אני שואלת את זה, כי אני מאוד אוהבת את השכונה הזאת. השכונה הזאת היא שכונה מאוד נעימה ומאוד נעים לחיות בה. ועדיין, אני שואלת אם זה לא יוצר עומס גדול מדי. מאיפה צמח המספר הזה של קומות? אני מבינה שיש התחדשות עירונית והכול טוב ויפה, אבל עדיין. אולי שרון, את יכולה להגיד לי אם יש מדיניות כזאת, מה קרה? איך קרה? זה לא ברור לי.

שרון דינור:

לא, יש, יש תוכנית האב שלנו.

ציפי רון:

בתכנית האב אין 9 קומות.

לורה ורטון:

נכון, 6.

שרון דינור:

אז אני אומרת התכנית,

לורה ורטון:

זה כתוב,

ציפי רון:

תכנית האב אומרת שש קומות, אבל יש לך פה,

רועי בן דוד:

8,

שרון דינור:

התחדשות עירונית של,

ציפי רון:

יש פה 9,

שרון דינור:

לא. למה תשע? את מוכנה להסביר לי?

ציפי רון:

אני אומרת לך אם את מסתכלת, אם את,

שרון דינור:

תסתכלי,

ציפי רון:

תסתכלי על החתך השמאלי תספרי אותו מהרחוב, יחד עם התוספת עם דירת גג, זה יוצא, זה יוצא בעצם (לא ברור).

שרון דינור:

לא, לא, לא, אין פה, אין פה. אם את מדברת על האמצע של הבניין שרואים בו 9, זה אזור שה - , מה שאת סופרת כקומה תחתונה הוא כבר מתחת לקרקע ולכן,

ציפי רון:

זה מגיע, הקומה הזאת מגיעה לכיוון רחוב הפלמ"חיזוק, בסך הכול.

שרון דינור:

אבל זה 8 קומות,

נתנאל:

זה רחוב הפלמ"ח.

שרון דינור:

8 קומות,

נתנאל:

1, 2,

ציפי רון:

ולכיוון רחוב,

נתנאל:

3, 4,

ציפי רון:

הפורצים? ולכיוון,

לורה ורטון:

רגע, רגע,

ציפי רון:

אז לכיוון רחוב הפרוצים?

נתנאל:

כן,

ציפי רון:

משהו פה לא מסתדר.

שרון דינור:

מה?

נתנאל:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 לפורצים.

ציפי רון:

ומה שלמעלה זה 9,

שרון דינור:

אבל זה מה שהסברתי,

נתנאל:

לכיוון הפלמ"ח,

שרון דינור:

לא, אם היא מדברת על החתיכה,

רועי בן דוד:

על המעלית,

שרון דינור:

שעושה נסיגה ליד המעלית. אז חשוב לי להסביר שהקומה שאת סופרת אותה כתשיעית בקרקע היא מתחת לקרקע, ולכן אנחנו לא סופרים אותה, היא מתחת לקרקע.

ציפי רון:

לא, לא, אני סופרת פה מצד ימין, אני לא נמצאת איתכם בישיבה אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, ועל הגג הקומה שמגיעה מכיוון הפורצים. זה נותן תשע,

שרון דינור:

מה זה הארבע?

ציפי רון:

כי הגג פה, עם מה שאנחנו רואים מכיוון הפלמ"ח, מה זה? זה קומה.

רועי בן דוד:

לא, לא, זה המעקה של הגג. אנחנו חייבים לפי ההלכה לעשות.

ציפי רון:

כן, יש שם דירת גג, יש שם דירה גג, יש שם דירה, ויש שם מעקה,

רועי בן דוד:

מעקה גג,

עו"ד דני ליבמן:

באופן פורמאלי, (לא ברור) זה 8 קומות, אין לנו מה להתווכח איתם.

רועי בן דוד:

את באמת לא (לא ברור)?

ציפי רון:

זאת קומה, זאת קומה.

שרון דינור:

זה הרחוב הראשי מהגג.

רועי בן דוד:

לא, לא, רבותי, זה משהו שהוא,

עו"ד דני ליבמן:

אי אפשר לתת להם יותר משמונה וזה קבעו שמונה וזהו.

נתנאל:

אנחנו נצמצם לשמונה,

שרון דינור:

בסדר.

נתנאל:

מה שמופיע פה.

שרון דינור:

לא, רגע, אבל אם השאלה היא עצמה על חריגה משש לשמונה, על זה אני כן אגיד שאנחנו נמצאים פה.

ציפי רון:

זה לא שמונה.

עו"ד דני ליבמן:

ציפי, זה 8.

יוחנן וייצמן:

זה 6 ל – 11,

עו"ד דני ליבמן:

8,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו.

ציפי רון:

1 2 3 4, 5 6, 7, 8. ועל הגג יש עוד קומה,

לורה ורטון:

אבל אומרים שזה לא,

עו"ד דני ליבמן:

שזה לא,

ציפי רון:

שימו את החתך, תראו רגע את החתך מכיוון רחוב הפורצים לפלמ"ח, ותראו שמכיוון הפלמ"ח יש פה עוד קומה.

שרון דינור:

(לא ברור) מחלקה,

ציפי רון:

תראו את החתך, לא, לא את התמונה הזו, לא את ההדמיה. תראו את החתך, תחזרו לחתך.

שרון דינור:

אצל מי העכבר? למה אתה לא מבצע? היא ביקשה.

נתנאל:

זהו?

רועי בן דוד:

מלא פקודות.

שרון דינור:

בסדר, חברת וועדה מבקשת.

ציפי רון:

הנה, אז יש את הקומת גג שמכיוון הפרצים, היא מגיעה לרחוב הפלמ"ח, לכיוון רחוב פלמ"ח, יש מרפסת, אבל זאת קומת גג, יש שמה קומה. אז זה 9 קומות, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, אני לא חושבת שאני מתבלבלת בספירה.

שרון דינור:

אנחנו חושבים שאת מתבלבלת בספירה, אבל,

ציפי רון:

לא, אני לא מתבלבלת בספירה.

שרון דינור:

רוצים להמשיך להתווכח.

ציפי רון:

זה 9 קומות,

רועי בן דוד:

אנחנו,

ציפי רון:

אמנם לכיוון הפלמ"ח יש מרפסת,

נתנאל:

להישאר ב – 8,

שרון דינור:

אנחנו נכתוב בהחלטה,

ציפי רון:

(לא ברור) בקומה.

שרון דינור:

8 קומות, בהתאם לסמכות. אוקי, 8 קומות,

נתנאל:

כן,

שרון דינור:

לא נחרוג מ – 8 קומות.

ציפי רון:

זה לא נכון, זה לא נכון.

שרון דינור:

זה מה שנכתוב, ציפי, כדי למען הסר ספק נכתוב.

ציפי רון:

זה לא נכון, קומת הגג, היא, אם אנחנו סופרים אותה מכיוון הפלמ"ח, זה קומה תשיעית. 1, 2, 3, 4, 5,

לורה ורטון:

ציפי רוצה להבין,

שרון דינור:

אבל ציפי, אנחנו מקבלים את עמדתך, ואומרים שנכתוב בהחלטה 8 קומות, למה, למה, מזה שאנחנו אומרים זה (לא ברור).

ציפי רון:

אבל אל תתווכחו איתי, אבל אל תתווכחו איתי, אם אני רואה פה 8 בחתך,

שרון דינור:

הפסקנו להתווכח.

ציפי רון:

אם אני רואה,

לורה ורטון:

לעבור,

ציפי רון:

בחתך אני רואה בחתך, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. מה אתם? מה קרה?

נתנאל:

אפשר לעבור הלאה?

ציפי רון:

תספרו,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אתם רואים את זה בדיוק כמוני. חוץ מזה שקומת הכניסה היא גבוהה יותר, אבל זה לא משנה.

נתנאל:

לגבי, אפשר להמשיך?

שרון דינור:

כן, בבקשה.

נתנאל:

יופי. לגבי, שרון דינור:

6,7,8.

נתנאל:

6, 7, 8, ש - ,

שרון דינור:

למה אתה לא אומר, זה היה בסדר גמור, אני אפרט,

נתנאל:

בסדר גמור, בסדר גמור. בסדר גמור.

שרון דינור:

תודה רבה. יללה.

לורה ורטון:

יפה.

יוחנן וייצמן:

יללה.

שרון דינור:

תביא לי בבקשה את העכבר ברשותך.

נתנאל:

שיהיה חג שמח לכולם.

עו"ד דני ליבמן:

חג שמח.

שרון דינור:

אני צריכה דקה הפסקה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

שרון דינור:

בסדר! תודה.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

יש לך דירה.

(מדברים ביחד ברקע)

איציק שוויקי:

תן למישהו ליהנות בבית מלון.

עו"ד דני ליבמן:

הכרת את ראש העיר של ערד שהוא היה פה?

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

מה היה לפני?

אורית לנדסברג:

הוא לא תיאר לעצמנו שכל כך מהר יבהירו לו למה המקלטים , צריכים להיות מקלטים, ולא בתי כנסת.

יוחנן וייצמן:

למה דווקא בתי כנסת,

ציפי רון:

הבנתי שאנשים פשוט לא ירדו למקלט, כי היו להם כמה התראות ו - , והם כבר היו עייפים.

יוחנן וייצמן:

לא, אז מה שהיה שמה, רוב הנפגעים הם בכלל בחדר המדרגות, בדרך למקלט.

ציפי רון:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

דווקא בערד הבתי כנסת זה דוגמא הכי טובה, שצריך גם לאמץ את זה בירושלים, לתת את המקלטים לבתי כנסת, כי זה,

אורית לנדסברג:

ומה עושים עם נשים?

יוחנן וייצמן:

מחיצות.

אורית לנדסברג:

מה?

יוחנן וייצמן:

מחיצות.

אורית לנדסברג:

מחיצות?

יוחנן וייצמן:

בטח,

ציפי רון:

וייצמן, נפגעו לך,

אורית לנדסברג:

שיש פה נפגעו סטודנטים, כלבים, חרדים, ציונות דתית כולם ביחד והכול בסדר בלי מחיצות.
אנחנו חיים נהדר עם חרדים,

יוחנן וייצמן:

וגם בערד,

אורית לנדסברג:

שערי חסד הבית הכנסת שלהם.

עו"ד דני ליבמן:

מחיצות זה רק.

יוחנן וייצמן:

גם בערד, זה ממש כיף, הבתי כנסת זה הדבר הכי טוב לשימור מקלטים.

חיים כהן:

(לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) עושים שם ספונגיה מידי.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

בייחוד אם מנקים שם מדי פעם,

יוחנן וייצמן:

כן, מנקים.

דוד היימן:

מקומות מיגון שבתי הספר האלה פתוחים ויש באמת מיגון בבתי הספר, הכול נעול.

איציק שוויקי:

איפה? ב - ,

יוחנן וייצמן:

בטח,

דוד היימן:

בירושלים.

יוחנן וייצמן:

כן,

דוד היימן:

במערכת מופיע,

אורית לנדסברג:

שזה יהיה בית כנסת, יצטרכו לחפש את השמש שבדיוק לקח את המפתח.

יוחנן וייצמן:

מה פתאום, אתם משאירים את זה פתוח בלילות.

אורית לנדסברג:

בטח.

ציפי רון:

וייצמן, נפגעו קרובי משפחה? וייצמן נפגעו קרובי משפחה שלך שם?

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הדירה שלי נהרסה לחלוטין.

איציק שוויקי:

הדירה.

ציפי רון:

הדירה של מי?

יוחנן וייצמן:

דירה אחת שלי.

ציפי רון:

וואלה,

יוחנן וייצמן:

לא נותנים כעת לבן שלי להיכנס, כי ביבי מגיע. אני לא ראיתי אפילו מה קרה. אני רק יודע את הדירות של השכנים, הבן שלי היה אצלי בשבת.

ציפי רון:

איזה מזל.

אורית לנדסברג:

אבל הוא מקפיד לרדת למקלט תמיד?

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

זה שלו.

ציפי רון:

אגב אבל הדירה של הבן שלי בבניין לשימור בתל - אביב נהרסה לגמרי.

איציק שוויקי:

עם השימור?

עו"ד דני ליבמן:

אין שימור, נהרס.

ציפי רון:

בניין לשימור, בניין משנות ה - 30, חדר מדרגות,

חיים כהן:

מה יהיה עם העצים שמה?

איציק שוויקי:

ערימה, ערימה, כך, נהיה ערימה.

יערה שאלתיאל:

ותגידי, ותגידי ציפי, בתל - אביב מה הם עושים? יש להם מקלטים?

ציפי רון:

מקלט ציבורי, כן, יש מקלט ציבורי,

יערה שאלתיאל:

יש מקלט?

ציפי רון:

לא רחוק כן, אבל הלך, אבל הבית במצב חורבני, וכמובן מהבית העצים (לא ברור), הכול, אין, אין.

איציק שוויקי:

כל (לא ברור) בבית.

יוחנן וייצמן:

כן,

יערה שאלתיאל:

לא, זה יש מחירים מאוד כבדים למלחמה הזאת.

ציפי רון:

אבל העיקר שנשארו בחיים.

יוחנן וייצמן:

נכון.

יערה שאלתיאל:

זה הכי חשוב, נכון.

איציק שוויקי:

אז זה שנשאר פה,

יוחנן וייצמן:

יש לי בן ירושלים (לא ברור). עכשיו כל הילדים יושנים בממ"ד, לא מעירים אותם בלילה. כן.

איציק שוויקי:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

איציק שוויקי:

מאז שיש אזעקה,

ציפי רון:

טוב, שהיו במקלט ציבורי.

יוחנן וייצמן:

כן.

יערה שאלתיאל:

זה מאוד קשה עם ילדים קטנים, כל ה - , שיש כמה פעמים בלילה, זה נורא נורא קשה.

ציפי רון:

זה נורא.

איציק שוויקי:

יש שם.

דוד היימן:

שבוע שעבר, היה לווייה של (לא ברור), יום ראשון שעבר, רציתי לרדת בזמן אזהקה, חניון, נעול,

איציק שוויקי:

בבת ים עשו מקלט? (לא ברור). אי-אפשר להיכנס.

דוד היימן:

את (לא ברור) לא יורד למקלט, בגלל שזה מה שקורה אצלנו.

איציק שוויקי:

הבנות שלי גרות בבית עם מקלט.

דוד היימן:

אצלנו בבנין,

איציק שוויקי:

אבל אי-אפשר לרדת עם הילדים הקטנים גם למקלט כל פעם מקומה, ולהוריד אותם ברגל, והם מתעוררים ובוזה, חודש כבר, שלושה שבועות.

דוד היימן:

אצלנו בבנין יש אישה,

ציפי רון:

בסדר, יש לי חברים בכפר סבא שישנים כבר עם בגדים. עם בגדים כבר לא, נכנסים למיטה עם בגדים כי כל הזמן מעירים אותם, אז הם כבר לא יודעים מה לעשות.

אורית לנדסברג:

הבת של בעלי פשוט עברו דירה מאיראן ראשונה לאיראן שנייה עברו לדירה עם ממ"ד בשכירות וגמרו את הסיפור הזה. הם הבינו שאי אפשר לחיות באזור תל אביב בלי ממ"דים, כשיש ילדים קטנים הם היו יורדים 6 קומות כל פעם, כמה פעמים בלילה, שני ילדים קטנים,

ציפי רון:

את יודעת, יש לי בת,

אורית לנדסברג:

על הידיים.

ציפי רון:

יש לי בת שעושה את זה, הם יורדים 6 קומות כל פעם,

איציק שוויקי:

הבת שלי לא עושה את זה, היא באה הביתה אלי, מה לעשות.

יערה שאלתיאל:

נכון, טוב שכך, טוב שאנשים מוצאים פתרונות, אבל זה באמת, זה ממש לא (לא ברור).

ציפי רון:

הנכדים אצלי.

שרון דינור:

בייביסיטר זה מעולה.

איציק שוויקי:

כבר 21 יום גרים אצלי.

ציפי רון:

אז הקטנים עברו דירה אלי.

איציק שוויקי:

עכשיו זה לפתוח שולחן של עשרה כל פעם. ארוחת בוקר עשרה, ארוחת צהריים עשרה, ארוחת ערב עשרה. כל היום לפתוח.

יערה שאלתיאל:

המטבח עובד קשה.

איציק שוויקי:

מה? כן,

ציפי רון:

מה זה קשה.

איציק שוויקי:

זה הגז (לא ברור) גז.

ציפי רון:

והטבחים.

(מדברים ביחד ברקע)

יערה שאלתיאל:

העיקר זה באמת העיקר שיצליחו לצמצם את הפגיעות בנפש. אבל אנחנו ייצאו מהמלחמה הזאת עם,

ציפי רון:

לא, אבל אנחנו,

יערה שאלתיאל:

עם הרבה קשיים,

ציפי רון:

לא רואים תאריך תפוגה, אנחנו לא רואים שיש איזה תוכנית ותאריך תפוגה. זה נראה שזה יכול להמשיך ככה למי יודע כמה זמן.

איציק שוויקי:

עד ליל הסדר, אנחנו,

דוד היימן:

זה לא פה.

איציק שוויקי:

יש אירוע של שנה עכשיו, אתמול היה להם ראש השנה, אז (לא ברור) בפסח גם יהיה. בעיד אלפיטר, גם מסכנים כל המוסלמים, לא יכלו להגיע להרב הבית.

ציפי רון:

למה? אבל היו מסדרים כל בוקר, שהיו קמים לעשות את הארוחה לפני הצום היו שולחים אלינו מתנה בארבע ומשהו בבוקר.

דוד היימן:

לא ככה,

יערה שאלתיאל:

את כולנו קמים בזה, יחד איתם.

דוד היימן:

הם שולחים בוקר,

יערה שאלתיאל:

(לא ברור).

דוד היימן:

בוקר, צהריים וערב.

ציפי רון:

שמתם לב שיש איזה דפוס פעולה.

איציק שוויקי:

הבעיה, כמו שאמרתי מישהו, כל החנויות בעיר העתיקה סגורות, עכשיו גם היהודים עם ערבים לא עובדים, לא ייתנו להיכנס, לעיר העתיקה, סגורה היה העיר העתיקה. הם לא נכנסים, אומרים ש - , אם נכנסים זה (לא ברור).

לורה ורטון:

אין לנו החלטות,

איציק שוויקי:

הכול סגור.

לורה ורטון:

תעשיות כאלה, אבל (לא ברור).

איציק שוויקי:

פה הכול היה פתוח, אתה רואה? כל זה סגור.

משה גורא:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

איפה סגור?

איציק שוויקי:

הכותל סגור.

עו"ד דני ליבמן:

מה זאת אומרת?

איציק שוויקי:

(לא ברור) עד 50 איש התקהלות, אין שמה. סגור, הרחבה סגורה. אם אתה לא תושב העיר העתיקה, אין כניסה.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אם זה הוחלט בבית כנסת, אי-אפשר יותר מ- 50 איש.

איציק שוויקי:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

הכותל בית הכנסת,

איציק שוויקי:

אבל לא באים יותר מ- 50 איש, אז אי-אפשר להביא (לא ברור). (לא ברור) אף אחד לא בא. מה נסגר עם מעלית הכותל בסוף? לא נסגר כלום, נכון? נסגר המעלית של הכותל בסוף?

שרון דינור:

מעלית הכותל, מה בסוף? לא יודעת,

לורה ורטון:

לא, אני רוצה, אני רציתי לצאת, הייתי אמורה לקבוע ואז,

שרון דינור:

לא, מעלית הכותל כבר היה ב - ,

לורה ורטון:

היה?

שרון דינור:

דיון פה. אבל השאלה שלי אם זה היה בוועדה המקומית, אין לי מושג.

איציק שוויקי:

היה, וועדה מקומית,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא וועדה מקומית,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

זה רשות רישוי, זה צריך להיות ברשות רישוי לא,

איציק שוויקי:

ברשות רישוי?

עו"ד דני ליבמן:

רשות רישוי,

יוחנן וייצמן:

מעלית הכותל הגיע לוועדה המקומית? לא,

איציק שוויקי:

תגיע, לא תגיע?

יוחנן וייצמן:

תגיע לוועדה מקומית.

עו"ד דני ליבמן:

למה? אולי זה רשות הרישוי?

יוחנן וייצמן:

זה רשות רישוי?

עו"ד דני ליבמן:

אם אמרנו שזה בסדר זה מתאים לתב"ע, זה צריך,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אנחנו לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אתה אמרת, לא אוהב את זה, אבל אני, המשפטנים אמרו שזה מתאים לתב"ע. זה הולך לרשות רישוי. אלא אם כן הוועדה המקומית מחליטה לדון בזה בעצמה. אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

אני לא (לא ברור) ברשות רישוי, זה סוג דברים שלא, לא צריך,

עו"ד דני ליבמן:

אבל אני לא יודע מה, אפשר לבדוק.

יוחנן וייצמן:

יש את הלכת שפר בנושא הזה,

עו"ד דני ליבמן:

באופן טבעי זה הולך לרשות רישוי, אולי כן חושבים שזה.

יוחנן וייצמן:

כן.

עו"ד דני ליבמן:

לא יודע.

איציק שוויקי:

אתה יודע שחוות משפטיות, יכולות להיות לכאן או לכאן.

עו"ד דני ליבמן:

זה היה לכאן, (לא ברור). אבל לא של העירייה, יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

לא, כן.

איציק שוויקי:

של התושבים.

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו מי ש - , כל אחד שרוצה,

יוחנן וייצמן:

כמה הוא גובה על זה שהוא מדבר איתך?

משה גורא:

צויר פה,

לורה ורטון:

אם אני רוצה לתאם שם ביקור במעלית הכותל, מול מי זה?

שרון דינור:

זה עוד לא בנוי, כן?

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

זה עוד לא בנוי.

עו"ד דני ליבמן:

את צריכה,

לורה ורטון:

לא, לא, אבל, כאילו שנראה מה,

שרון דינור:

אם את רוצה כאילו, אם היא הולכת, שמעת את השאלה שלה, לפעמים את לא צריכה,

לורה ורטון:

אפשר לעשות סיור שמה, אם יהיה לי מתאם.

עו"ד דני ליבמן:

נראה לי פיתוח הרובע, את יכולה לבקש.

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

עם המנכ"ל.

עו"ד דני ליבמן:

גם דניאל,

לורה ורטון:

עמית?

שרון דינור:

לא, דניאל שוקרון כאילו אין בעיה,

עו"ד דני ליבמן:

דניאל שוקרון,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

יש משהו אחר, כן.

שרון דינור:

זה דניאל שוקרון.

לורה ורטון:

אז מי כן? תגידי אנשים,

שרון דינור:

אם את רוצה אני אביא לך את הטלפון שלו.

לורה ורטון:

אני אשמח, אני אשמח.

יוחנן וייצמן:

אנחנו דנו, קיבלנו החלטה, נכון?

שרון דינור:

כן, כן, קיבלנו החלטה. קיבלנו,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

לורה ורטון:

אז דניאל,

יוחנן וייצמן:

אני,

איציק שוויקי:

רגע, לא נדון בזה? (לא ברור) גבעת התחמושת?

יוחנן וייצמן:

לא, כי חיים ביקש,

איציק שוויקי:

חיים ביקש לדחות את זה עדיין?

יוחנן וייצמן:

כן. הוא ביקש לדבר עם רוכברגר. אני דיברתי עם ראוכברגר, הוא אמר לי בסדר, אז חיים אומר -
לא, אני רוצה לדבר איתם.

שרון דינור:

מה עם בית הספר לשוטרים?

יוחנן וייצמן:

זה מה ש - , שאלתי הרגע,

שרון דינור:

סליחה, סליחה,

יוחנן וייצמן:

חיים ביקש לדבר על זה עם לייזר. אני חשבתי שצריך לדבר, אני דיברתי עם לייזר. לייזר אמר לי הכול בסדר, .. לייזר, הוא אמר, זה בסדר.

איציק שוויקי:

עוד שבועיים.

שרון דינור:

זה כבר הרבה זמן נראה לי צריך,

לורה ורטון:

(לא ברור) שוקרון,

שרון דינור:

הוועדה הבאה שלנו ב – 18, מנהלת הרובע.

יוחנן וייצמן:

לא, את דיברת על מעלית הרובע, אנחנו דיברנו על, על בית ספר לשוטרים.

איציק שוויקי:

אבל צריך לסגור את זה,

יוחנן וייצמן:

מה? לא, זה בסדר.

איציק שוויקי:

נסגור, בואו, זה לא, לא הולך לקרות שמה משהו.

שרון דינור :

פיתוח הרובע היהודי,

יוחנן וייצמן :

הולך לקרות שמה משהו מחר בבוקר.

לורה ורטון :

מנכ"ל?

שרון דינור :

סמנכ"ל.

לורה ורטון :

סמנכ"ל.

יוחנן וייצמן :

בסדר, מה את אומרת? יללה בוא נחזור לרחוב הפלמ"ח הפורצים.

איציק שוויקי :

רגע, (לא ברור)

שרון דינור :

תראו,

איציק שוויקי :

(לא ברור) כזה.

יוחנן וייצמן :

אין לי מושג, לא יודע.

שרון דינור :

קודם כל אני חושבת שזה פרויקט לא רע באמת.

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור:

בעיניי.

איציק שוויקי:

איזה? מה?

שרון דינור:

את סעיף אחד הייתי משאירה רק בשביל לתת עוד צ'אנס לתכנון עיר, לעשות עבודה יותר מעמיקה. אנחנו לא עשינו פה עבודה מעמיקה. זה לא פרויקט לשימור שאנחנו יורדים לרזולוציות מאוד מפורטות. זה משהו שפשוט, הם גם אומרים שזה יכול להיות יותר איכותי. לפעמים אנשים אומרים,

יוחנן וייצמן:

הם טענו על מפלסים.

שרון דינור:

לא, הם טענו שהכול פה מתוכנן על הקשקש, אני מאמינה להם, אבל אולי יש,

עו"ד דני ליבמן:

הפלמ"ח.

שרון דינור:

אפשר להזיז את הקשקשים, אני לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

מאחורי הגב שלהם, אני יכול להגיד שהמכפיל הוא אפסי.

שרון דינור:

רגע, שנייה. זה לא קשור ל - , זה לא קשור בכלל לסעיף 1,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

סעיף 1 אומר לבחון,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אם אפשר להוסיף שביל כניסה.

יוחנן וייצמן:

בשביל כניסה,

שרון דינור:

כדי שיהיה פה,

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור),

שרון דינור:

סיטואציה עירונית יותר טובה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

שרון דינור:

אז בואו, כתבנו לבחור,

יוחנן וייצמן:

את אומרת בוא נבחן, בסדר.

שרון דינור:

עכשיו לגבי הסעיף 2 אני, זה בדיוק מה שאמרנו. אני חושבת שאם זה לא מספיק ברור אז אני אדגיש את זה. אני חושבת ששני מטר של רצועת גינון של מטר וחצי כלפי הרחוב כמו שהם כתבו, היא בסדר, זה בסדר, כאילו אני מקובל עלי, הפתרון שהם הציעו.

יוחנן וייצמן:

מקובל הפתרון שהם הציעו?

שרון דינור:

עם נטיעות של עצים.

יוחנן וייצמן:

תנסחי את הסעיף רק איך ש - ,

שרון דינור:

עם נטיעות עצים בוגרים עם אדמה גננית. אני לא יודעת אם, אולי אני אכתוב במקום הערה אני אכתוב בהתאם,

משה גורא:

כן,

שרון דינור:

לחוות דעת בהתאם לסעיף בחוות דעת מהנדס, מהנדס העיר. וזהו. כאילו, אוקי הדבר הזה אני לא אכפת לי להוריד אותו. זה פנימי, זה רק כלפי,

יוחנן וייצמן:

זה 3?

שרון דינור:

זה 3 ו 4 - ,

לורה ורטון:

3,

שרון דינור:

זה לדירות של עצמם, זה לא משפיע על הסביבה. בגלל זה אני אומרת, אני, אני,

יוחנן וייצמן:

יש פה נושא אדריכלי, אבל בעצם אפשר לערבב את זה עם סעיף 8 ושלוס.

שרון דינור:

פשוט הורדתי את זה,

יוחנן וייצמן:

הורדת את זה,

שרון דינור:

כי אני אומר את זה. אני חושבת שזה פוגם באיכות, אבל זה עניין פנימי שלהם, זה פחות עירוני. זה לא כל כך כבד. זהו. כל השאר הם.

יוחנן וייצמן:

יללה, מע"ר צפון הלאה. אפשר לאשר להמשיך אותו סעיף?

לורה ורטון:

אז, סיכום לגבי זה, הסכמנו אוקי. אוקי,

שרון דינור:

זה מוסכם, כן, לגבי קארו, אני רציתי רגע להראות לכם, רגע, אני רק אסגור את ה - , מה שלא רלוונטי. קארו זה היה של אלונה. רגע. קארו זה פרויקט די פשוט. באיזה מספר קארו זה? 26, 30? 30, סך הכול הבקשה היא מקובלת. החזית היא החזית לשימור לפי תב"ע, הם שומרים על החזית לשימור. לכן אין לנו פה איזה מבנה די פשוט ואין לנו המון קונפליקטים. הדבר היחיד שביקשנו לגבי החזית לשימור, זה לשמור עוד כמה סנטימטרים כאילו ב - , בפינה, כדי שזה לא יהיה כמו טפט, אלא ממש יאחוז את הפינה. אני לא חושבת שצריכה להיות בעיה עם זה, שזה אומר פה להוסיף עוד טיפונת כאילו מהקיר, איפה שהירוק פה, כאילו זה הכול. אז זה משהו, בקשה פשוטה. לגבי,

לורה ורטון:

מה לגבי הפתח כניסה?

שרון דינור:

הפתח כניסה זה,

לורה ורטון:

כתבת שאת,

שרון דינור:

תקשיבו, אני חשבת, אני רוצה לשמוע באמת מה היא אומרת. זה, זה נושא מעניין. תראו רגע. אם אפשר בבקשה.

לורה ורטון:

כן.

דוברת לא מזוהה:

שלום.

יוחנן וייצמן:

שלום.

שרון דינור:

אנחנו הבאנו עוגה לכבוד דני.

יוחנן וייצמן:

דני?

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

ודני בחוץ.

יוחנן וייצמן:

ככה, ככה עושים מסיבת הפתעה, מוציאים אותו החוצה ו - ,

יוחנן וייצמן:

דני, אנחנו, הם נכנסו בוא נעשה את זה ביחד איתם, זה הצוות שלנו.

יוחנן וייצמן:

משה, אתה באת לאיזה תיק?

משה שפירא:

אני (לא ברור), אני עכשיו התפרצתי.

יוחנן וייצמן:

באת להיפרד מדני.

משה שפירא:

להיפרד, לא להיפרד ממנו, להודות לו על השנים הנפלאות שלו. לא להיפרד, לא להיפרד.

איציק שוויקי:

שאלו פעם שופט בית משפט עליון מי המעסיק שלך? אז הוא אמר עורך דין חיימובסקי, מגיש בג"צים הוא המעסיק שלי. אז המעסיק שלי זה משה שפירא.

שרון דינור:

טוב,

דובר לא מזוהה:

הוא המעסיק של כולנו.

שרון דינור:

אני אקריא ברכה ומי שרוצה לברך בנפרד. דני היקר, עם יציאתך לגמלאות לאחר כל כך הרבה שנים של ליווי מסור ומקצועי למחלקת השימור, אנחנו מבקשים להודות לך מקרב לב על הדרך הארוכה והמשמעותית שעשית איתנו. במהלך השנים הפגנת ידע רחב אחריות, רגישות, אכפתיות, ייעצות, הכוונת בחוכמה ובנחישות. תרומתך ניכרת בכל פינה. השפעתך תישאר עימנו עוד שנים רבות. גם הצטרפת אלינו להמון סיורים. תודה, ואנחנו מאחלים לך פרק חדש מלא בריאות, נחת, זמן איכות, הגשמת חלומות. תודה רבה על הכול ותחסר לנו מאוד מאוד מאוד מחבבים אותך גם במחלקת השימור וגם בוועדת השימור, ויו"ר ועדת השימור והמשקיפים גם פה, אז שיהיה לך,

עו"ד דני ליבמן:

תודה רבה.

שרון דינור:

המון בהצלחה,

עו"ד דני ליבמן:

במחלקה, אני אגיע עוד פעם.

שרון דינור:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

יש לי,

שרון דינור:

אנחנו לא באמת נפרדים. זה,

עו"ד דני ליבמן:

יש לי, יש לי מתנה,

לורה ורטון:

שיעור בריקוד?

עו"ד דני ליבמן:

אני לא הבאתי אותה היום.

לורה ורטון:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

אז כל הכבוד לך.

לורה ורטון:

אני גם רוצה להוסיף באמת שאני רואה בך באמת קול חשוב, מקצועי, מנוסה, ענייני. חכם ותורם באמת לכל דיון שאתה משתתף בו. ואני גם שמחה תמיד להתייעץ איתך. אני כנראה אמשיך להציק לך מדי פעם, כי אנחנו גם שכנים. אבל באמת תודה על כל העבודה המקצועית, עניינית וטובה וטוב שיש. היה לי טוב לדעת שיש על מי לסמוך באגף המשפטי ותהיה חסר מאוד.

עו"ד דני ליבמן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מישהו עוד רוצה לברך?

ציפי רון:

כן, אני מבקשת.

לורה ורטון:

כן כן.

ציפי רון:

אני לא. אני לא הכנתי נאום בשום דבר, אבל דני, אתה תחסר מאוד.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

אתה חלק מהנוף של הוועדה כל כך הרבה שנים,

שרון דינור:

זה מה שנקרא,

ציפי רון:

עם כזאת אכפתיות, עם כזאת אכפתיות ומעורבות, ואתה חלק בלתי נפרד מהוועדה. אני לא יודעת איך נסתדר בלעדיך.

עו"ד דני ליבמן:

אולי בלעדי,

ציפי רון:

מה נעשה בלי הקפה של הבוקר? דני.

עו"ד דני ליבמן:

אולי מדי פעם אני אצטרף לזום.

לורה ורטון:

אני אשמח מאוד. אתה מוזמן כמובן.

ציפי רון:

זאת תהיה תרומה חשובה,

לורה ורטון:

תהיה חבר כבוד,

ציפי רון:

זאת תהיה תרומה חשובה, ואני מקווה שתישאר איתנו. אבל הפעם, הפעם לא רק כיועץ משפטי אלא כמורה, כאיש ידיעת הסביבה וכן הלאה.

שרון דינור:

זהו אנחנו נצטרף.

ציפי רון:

יכול להיות מאוד נעים.

לורה ורטון:

כן, זהו, נשלח הזמנות לסיורים שהכנו.

ציפי רון:

שיהיה לך הכי טוב בעולם.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אין ברירה, ציפי,

אורית לנדסברג:

אני רק,

שרון דינור:

צריך (לא ברור) את העוגה שלך גם כן.

אורית לנדסברג:

שרון, אני רק רוצה להגיד לדני מהעבר השני של להיות בפנסיה זה אחת התקופות הנפלאות שיכולות להיות לאדם, וצריך לקחת את זה בשתי ידיים. וכמו שעשית הבנתי בצורה מקצועית מסורה את עבודתך, אתה יכול, גם הפנסיה זה מקום שצריך בצורה מסורה להיות נאמן לעצמך, למה שאתה אוהב, מה שאתה רוצה ותהנה.

לורה ורטון:

כן.

עו"ד דני ליבמן:

טוב, אז לפני,

משה שפירא:

אני גם רוצה, אני גם רוצה.

שרון דינור:

כן, אוקי.

משה שפירא:

מהאלה שמהצד ש - , מהצד שכנגד,

שרון דינור:

אתה (לא ברור).

משה שפירא:

מעבר, מעבר למעבר לשולחן, אז הצגת כל תחום השימור זה בעצם תחום שהוא, אנחנו יודעים שיש לה ודאיות יש את הטבלאות אבל יש המון המון תחום אפור שזה התחום הזה. זה תחום שבעצם מתפתח, ומתפתח בצורה מאוד טובה, מאוד חיובית. אבל הבעיה שלנו, של אנשים שאין להם, אין להם וודאות. אנשים מגיעים ונהנים וודאות ומנסים לאט לאט גם המחלקה עושה צעדים מאוד מאוד גדולים, אבל בסופו של דבר היה איזה משהו שתמיד היה שהיינו מגיעים אליך. ידענו שנשמע את ה - , את הקול המזוכך ביותר של החוק, וידעתי שבסופו של דבר אתה, היו לך פרשנויות שהיו באמת באמת. הרגשנו שלא עומדים בפני הקיר בפני איזה שער נעול באמת, יש כאן, איזה איזו היענות, וכמובן מה שאפשר ואפשר מה שאי אפשר, ועל ותמיד גם שאי אפשר תמיד זה בחיך אצלך,

לורה ורטון:

לגמרי.

משה שפירא:

שזה ממש זה, זה חוויה, זה כיף, כיף לשמוע אתה לא בחיך זה. זה גם כן בסדר. לא חייבים לשמוע כן,

לורה ורטון:

זה פטנט.

משה שפירא:

אבל כשיודעים שמאחורי, מאחורי זה יש גם חיך, אבל גם ידע וגם כן עמדה חוקית חזקה. ועל זה באמת, באמת תודה רבה לך ואני מקווה שכל מי שייכנס בנעליך ייכנס בנעליך, זה גם.

דובר לא מזוהה:

אני חייב להוסיף משפט אחד ש - , דני זה מהאנשים הבודדים, שידעתי שאם אני פונה אליהם, כמישהו מהצוות, יענה לי באותו יום, על בטוח.

שרון דינור:

באותו רגע, באמת.

דובר לא מזוהה:

לפעמים באותו רגע, וזה באמת דבר יוצא דופן, וממש תודה.

איציק שוויקי:

אין חכם כבעל ניסיון.

ציפי רון:

ודני, דני,

יערה שאלתיאל:

אני לא רואה אתכם, אני רק שומעת.

ציפי רון:

שתמשיך לשיר, דני.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

שתמשיך לשיר.

עו"ד דני ליבמן:

טוב. אני רוצה להגיד תודה רבה וכמה משפטים בגדול. הקשר שלי לשימור זה הסיפור של יעקב ורחל. זאת אומרת שאני התעניינתי בעבודה בעירייה אמרו לי חצי מהזמן לתכנון ובנייה. אמרתי טוב, יש לי בבית ספרים של קרויאנקר, אולי יש פה דברים מעניינים של השימור, והגעתי לעירייה, לתביעה העירונית, ומה שהתעסקתי פה זה בנה ארבעה קירות מבלוקים מעליהם יצקתי תקרת בטון בלי היתר בשטח נוף, זה היה העבודה. וכשהייתי כשפניתי למשנה, באיזשהו שלב בא, תמיר ניר היה יושב ראש ועדת השימור. אני חושב שלפני זה 12 או 13 שנה בערך. ואז הוא אמר - תשמע, ועדת שימור יש מתמחה, אתם שולחים מתמחה ואני רוצה שתשלחו עורך דין, למה אני אקבל רק מתמחה? אמרתי לו - אתה יודע מה? בסדר, ולא רק שאשלח עו"ד, אני אשלח את עצמי. אני בעצמי יבוא. נכון שרוב העבודה שלי זה מבחינה מקצועית, זה עם המחלקה בוועדה יש פחות או יותר. העניינים המשפטיים הם יותר בוועדה המקומית, אבל גם פה יש פה ושם דברים. ועם ה - , עם ההתמדה והזמן בריצה למרחקים ארוכים אז מקבלים ניסיון, ואפשר ואז אפשר יותר לתרום. כמו

שאציק וציפי ממשיכים, וממשיכים לתרום מהניסיון שלהם וזהו. בחודש הבא אני עובד בעירייה, אבל אני לא אהיה בוועדות, והוועדה, הוועדה הזאת וגם ועדת תכנון ובנייה. אני מאוד מעריך את האנשים שעובדים ויש להם סבלנות להתעסק עם כל,

יוחנן וייצמן:

חמש דקות,

איציק שוויקי:

כל קומה וכל מרפסת, שלא לדבר עם כל עץ ברוש כל הכבוד, והתושבים מעריכים אתכם, בייחוד שחלק מכם זה גם, גם בהתנדבות ואני בטוח שאנחנו נראה עוד בהזדמנויות.

לורה ורטון:

נשמח מאוד.

יוחנן וייצמן:

טוב, יש לי לספר לוועדה שניסינו לקלקל לדני את הפנסיה, רצנו למהנדס העיר, ליועץ המשפטי שהתחננו אליו שישאר פה וכשלנו, וכנראה אשתו יותר חזקה מכולם.

עו"ד דני ליבמן:

אני החלטתי שאני לא נלחם בטבע, הגיע הגיל.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר. עכשיו אני אצטרף אליך עוד שנתיים וחצי. לא נורא, לא בגיל,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

61, אבל כן הולך להיות פה בחירות. יחליפו אותי, הכול יהיה בסדר.

שרון דינור:

כמה פעמים, כמה בחירות שמענו את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, די, זקן תרח. הולך לערד. אולי, אולי הלילה שינה לי את התוכניות,

שרון דינור :

כן, זהו.

יוחנן וייצמן :

אבל בסדר.

איציק שוויקי :

(לא ברור) צריך להיות ראש עיר שם, לא, ראש העיר,

יוחנן וייצמן :

אבל בסדר, לא הלך, רציתי הרבה דברים בחיים, שלא הצלחתי, אז זה אחד. משה שפירא קצת חטף לי את המילים בנושא שרציתי לומר,

משה שפירא :

אולי כשדיברתי קלעתי בדעת גדולים.

יוחנן וייצמן :

הוא חידד את הנושא. אפשר להיכנס. הוא חידד את הנושא שאתה היית חד, היית בהיר בתחום השימור הוא באמת תחום שאני מאוד איש של מסגרות ואני מאוד רוצה ליצור מסגרות. וכשבאתי לשימור חשבתי שאני אצליח לעשות מסגרות. זה לא עובד כנראה, זה יש דברים שבאמת אולי אפשר לעשות משבצות גדולות, אבל יש הרבה טווח של שיקול דעת בתוך ה - , גם אפילו הדיון שהיה לנו שבוע שעבר, לא כולם היו על רשימות שימור. אם אתה זוכר עוד בתקופת תמיר ניר שהעלה את זכרונו לפני רגע, ביקשו לאשר רשימות, ואני התעקשתי לא לאשר רשימות בלי, באיזו מידה ניתן לפתח את האתר, ואתה אמרת שאני צודק. סך הכול אני יכולתי להיות מאוד צודק, אבל גם אנשים צודקים לא יכולים לעשות את מה ש - , את ה - , את החיים נכונים, כנראה הצדק לא תמיד יכול לעבוד, וזה זה, זה היה השיעורי בית שעשינו ביחד. בכל אופן שיהיה לך חיים מאושרים כמו שאמרו החבר'ה פה, תעשה מה שטוב, ותינה. בהצלחה שיהיה לך.

שרון דינור :

טוב, נעבור לתיק הבא בנימה הזאת.

יוחנן וייצמן :

לתיק הבא. קארו מע"ר צפון מאשרים, מה התיק אחרי זה?

שרון דינור:

רגע יש לי, אנחנו מאשרים פה?

יוחנן וייצמן:

סתם צחקתי.

שרון דינור:

אני עייפה, אמנם לא כמוך, אבל גם אני. כן, היה לנו, תראו, בגלל, אתם רואים את התוכנית, בגלל שיש פה, איפה ה - , איפה ה - , היא לא יכולה, אין לי פה את ה - , אתם רואים את הסמן שלי, יש פה חזית לשימור, אוקי, זה כל הסיפור, ואמרנו שעוד כמה, משהו שיתפוס את הפינה של וגם כן שתראו שזה לא יהיה כמו טפט. עכשיו הפתיחה פה של הדלת, היא משנה חלון לדלת, כעיקרון אין לנו, אין לנו התנגדות בדרך כלל לשינוי חלון לדלת. אבל בגלל שהכניסה ההיסטורית היא מהמעבר פה, אני לא יודעת אם אתם שומעים,

יוחנן וייצמן:

דקה, תמתיני לי עוד דקה, בסדר?

שרון דינור:

דקה. מחכים רגע ל - , אתם רוצים עוגה? יש לנו פה עוגת גבינה, ויש.

לורה ורטון:

כן, אנחנו,

שרון דינור:

ויש,

לורה ורטון:

לצערנו,

מירי:

לדני?

לורה ורטון:

כן, לצערנו הרב מאוד, הוא יוצא לפנסיה.

שרון דינור:

לא, יש גם אגוזים וגם גבינה.

מירי:

רק אגוזים.

ישראל קלרמן:

דני, זה היום?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו באיחור כבר? הצטרפת?

חיים כהן:

הצטרפתי.

יוחנן וייצמן:

חברים, סליחה,

דוד היימן:

ישראל,

יוחנן וייצמן:

כן,

דוד היימן:

היה הצבעה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כן, אבל אנחנו נצביע נגדך.

ישראל קלרמן:

מה? למה? אתה לא רוצה שהוא ילך,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

רגע אז סיימתם?

יוחנן וייצמן:

לא, תדבר.

עו"ד דני ליבמן:

עוד לא התחלנו משהו חדש.

יוחנן וייצמן:

דני ליבמן עוד לא ירד מסדר היום. הוא הנושא אז הוא, עדיין מנתחים את זה, אתה יכול לראות את זה,

ישראל קלרמן:

דני, באתי להגיד לך, שאנחנו נמצאים היום ערב חג הפסח, מפה, מאלה שיושבים פה ליד השולחן, (לא ברור) את ה – 30 שנה, שהגעתי אליך, כשהיית בתביעה, קיבלת את כל מי שפנה אליך בצורה הטובה ביותר, כיבדת כל אחד, עזרת, מבחינתך לעזור כל מה שאפשר, כל מה שאפשר לעשות, אם זה היה בתביעה, אם זה היה אחרי זה, בכל, (לא ברור), בגלל זה אני רוצה א' להודות לך, את כל הדברים (לא ברור) שעשית פה בעירייה, ולברך אותך, ועכשיו כשהחלטת לעזוב אותנו, (לא ברור). צר לנו, אבל (לא ברור) בן אדם כבודו, אם החלטת לעזוב, רק טוב, ונחת, (לא ברור) שיהיה לך הכי טוב, אחרי העירייה יש גם את (לא ברור), אנשים שעזבו כבר, לחיים הכי טובים ומאושרים. תודה רבה.

עו"ד דני ליבמן:

תודה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. בסדר?

יוחנן וייצמן:

מעולה.

ישראל קלרמן:

תודה.

לורה ורטון:

כן.

עו"ד דני ליבמן:

ישראל, אני,

ישראל קלרמן:

רגע הוא ישיב.

שרון דינור:

השב.

עו"ד דני ליבמן:

שבאמת,

ישראל קלרמן:

השב כנגד המברכים. שרון, את מסכימה איתי.

עו"ד דני ליבמן:

כשנמצאים הרבה זמן בעירייה, אז גם נהנים לראות אנשים, ש - , (לא ברור) בעירייה ומתקדמים, ו -
 , ישראל מכיר כשהוא היה עוזר של מקאלב, ודרך אגב מאקלב כתב לי, אחרי פעם אחת שהוא פגש
 אותי, איזה מכתב מאוד יפה, שזה גם מעודד את העובדים של חבר מועצה כותב להם משהו שהוא,
 התרשם לטובה מהיחס שלו או משהו אחר, ואני שומר אותו אצלי. ותמסור לו ד"ש בהזדמנות,
 ישראל בחור מאוד חרוץ, ואם הוא מגיע להיות סגן ראש העיר, זה, אנחנו נהיה בקשר.

ישראל קלרמן:

בעזרת השם,

עו"ד דני ליבמן:

גם אחרי העירייה.

ישראל קלרמן:

בדיוק, תודה רבה.

לורה ורטון:

זהו. אוקי, השלמנו את כל הקשת הפוליטית.

יוחנן וייצמן:

יש הסכמה.

שרון דינור:

תראו מי הגיע.

יוחנן וייצמן:

כן. שב לידם.

עו"ד דני ליבמן:

הוא קיבל אישור מיוחד לדבר בוועדה הזאת,

ציפי רון:

אפשר, אפשר אולי לשתף אותנו עם חבר הוועדה?

שרון דינור:

היושב ראש,

ציפי רון:

חדר הוועדה שנראה את כולם.

יוחנן וייצמן:

זה לא הולך,

שרון דינור:

אני, אני איטית היום אני מצטערת, כמו חצי מזה. מדינת ישראל,

אליעזר ראובברגר:

מה קרה?

שרון דינור:

אני עייפה, עייפה.

אליעזר ראוכברגר:

עייפה,

שרון דינור:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה? היה לך אזעקות בלילה?

שרון דינור:

לא, היה לי בבוקר, ובלילה היה,

אליעזר ראוכברגר:

בבוקר לכולנו, מה?

שרון דינור:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

אני עכשיו נכנסתי (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

לשים את זה על השולחן פה.

אליעזר ראובברגר:

אין לו רשות, האמת שהוא מקבל מאשתו. אם לא אשתו, היה נשאר איתנו.

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אמר. רגע.

אליעזר ראובברגר:

האמת היא ש - , הסיפור הזה שנקרא דני ליבמן, עו"ד דני ליבמן, הוא מעניין. בדרך כלל כשאנשים מגיעים לגיל פרישה, הייתי אומר פה בעירייה, אז אנחנו (לא ברור), רובם אנחנו בסדר יללה, אומרים מיצה את עצמו, יבוא מישהו חדש, צעיר, רענן, כוחות חדשים, חשיבה חדשה, אנרגיות חדשות. וזה יכול להיות רק לטובת הצגה, (לא ברור). אני מבין, בין ביקשתי לגעתי, נזפתי על זה שהוא לא מבקש הארכה, ואמרתי לו שאם הוא יבקש ואני, אשים, אשים את כל כובד משקלי תרתי – משמע על, זה שהוא יישאר, אני חושב שבאמת ה - , הוא מיוחד ביותר. גם במקצועיות שלו, גם ביושרה שלו, וגם בהגינות, והוגנות, לאורך כל השנים. ולא (לא ברור), למרות כל השנים לא (לא ברור) רחוב, הוא עדיין כל פעם שואלים אותו, ומתייעצים איתו, מבקשים ממנו חוות דעת, הוא יורד לשורש העניין, צולל עמוק לסוגיה ולנושא, ונותן חוות דעת באמת טובות, וראויות, ולא מורח, יש כאלה מורחים, איך אומרים? לצאת ידי חובה, אצל דני אין דבר כזה. כל דבר היה עד הסוף, עד השורש. וחבל שאני משתמש במילה היה, הייתי מאוד רוצה שזה ימשיך הלאה. אבל איך אומרים? רצונו של אדם זה הוא כבודו, רצונו של אשתו זה הוא כבודה, איך ש - , איך שתקראו לזה, אז אני מאחל לך באמת המשך הצלחה בכל אשר תעשה. בכל אשר תפנה, ותרשה לנו, לא רק לי, גם לכל החברים, מי שנמצא פה בשולחן, לכולם גם שאתה לא פה, אבל להתייעץ אותך אפשר.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ישראל קלרמן:

הוא אמר,

אליעזר ראובברגר:

אפשר יהיה להתייעץ איתך.

עו"ד דני ליבמן:

העירייה מרשה להשאיר את הפלאפון, כדי שאפשר יהיה להמשיך להתקשר.

יוחנן וייצמן:

אבל את המייל כן מנתקים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמרת לי,

ישראל קלרמן:

המייל בבוקר אל תיכנס.

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא, המייל מנתקים מיד.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת,

יוחנן וייצמן:

אני ביקשתי שלא יתנקו אבל הם לא מוכנים,

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

סיפרת לי שאת הטלפון,

יוחנן וייצמן:

מייל אחר.

ישראל קלרמן:

אבל הוא ייתן לך את המייל שלו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא סיפר לי שהוא, מי שירצה, שיפנה אליו בטלפון, ותאמין לי יקבל את כל השירות, אני בטוח, מאיש יקר כמו דני. ואתה יודע זה סוג של הפסד, אבל אתה יודע בכל זאת בעזרת השם, אנחנו מאחלים לך הרבה בריאות, ואריכות ימים, לאורך שנים עד 120, באמת עם כל ה - , הרעננות, כמו שיש לך היום. אז תזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

ישראל קלרמן:

אמן.

דוד היימן:

אמן.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

עו"ד דני ליבמן:

יש לי תיאורה של עיריית ירושלים, זה מקום כל כך אינטנסיבי, שאחרי שבועיים, בן אדם אולי כבר שוכחים אותו. עכשיו עם כל המלחמה, כל יום משהו אחר, אחרי שבוע כבר.

לורה ורטון:

ממש לא. לא יקרה. אתה ממש תהיה חסר.

אליעזר ראובברגר:

אני יכול להגיד לך משהו כן, אני אומר, מסכים עם כל מילה שאמרה עכשיו לורה. בדרך כלל אני לא מסכים איתה, אבל פה אני מסכים איתה. אתה תהיה חסר בצורה בלתי רגילה, ואת המקום שלך, יהיה קשה מאוד (לא ברור). לא, קודם כל מבחינת הידע, הידע שלך הוא ידע ש - , עד אינסוף, באמת בלתי, בלתי ניתן לשיעור, ולתיאור, וכמו שאמרנו קודם, הגינות, והיושרה, והרצון, והאנרגיות, היכולות, הכול יחד, הצטרף באמת אישיות מאוד מיוחדת ש - , שחבל שאנחנו נאלצים להיפרד ממנו. אני מבטיח לך שאני אתקשר אליך, אם לא באמצעותי, אז באמצעות אילנית. כי באמת אילנית שהיא היועצת המשפטית של הוועדה לתכנון ובנייה, בהרבה הרבה דברים, כל מה שקשור לנושא השימור, כמעט לא זו בלי, בלי לשאול אותך, בלי להתייעץ איתך, וכשהיא באה אלי, היא אומרת לי - דיברתי עם דני, ודני זה מה שהוא אומר, אני אומר - אוקי, אם דיברת עם דני, וזה מה שדני אומר, אז אני, אני מפסיק להתווכח, אני מפסיק לשאול, אני מפסיק להתלונן, זה כזה ראה וקדש. שרון,

שרון דינור:

כן,

אליעזר ראובברגר:

את תצטרכי,

שרון דינור:

יש מישהי שמחליפה אותו. יש לו מחליפה.

אליעזר ראובברגר:

אני יודע, אני רק אומר שצריך, אני יודע שיש מישהו, אני רק אומר שצריך, נכנסת לנעליים גדולות, גדולות מאוד, גדולות מאוד. זה, מעט מאוד אנשים שהייתי אומר, שיש קונצנזוס גם (לא ברור), ואני חושב שדני הוא קונצנזוס.

עו"ד דני ליבמן:

תמשיכו לבנות את ירושלים,

לורה ורטון:

בהתאם להוראות השימור.

אליעזר ראוכברגר:

ששרון לא תפריע.

עו"ד דני ליבמן:

שרון, היא לא יכולה להפריע, היא באה מהתכנון, אבל (לא ברור), איך היא יכולה להפריע?

לורה ורטון:

היא דואגת לעתיד העיר, כמו שצריך, בהתאם להוראות, ו - , במסגרת ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבין שאתם בשבת לא אכלתם, אז,

שרון דינור:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, הרבה קלוריות.

איציק שוויקי:

יש לך (לא ברור) מוכן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בטח בוודאי.

איציק שוויקי:

בבקשה. זה של חיים כהן, הוא לא,

עו"ד דני ליבמן:

אפרופו אמרת, (לא ברור) בשבילך, פעם פגשתי את פולק,

אליעזר ראובברגר:

אמרתי תרתי – משמע.

עו"ד דני ליבמן:

כן, תרתי – משמע.

שרון דינור:

זה מצחיק.

עו"ד דני ליבמן:

תרתי – משמע, פגשתי את פולק שהיה יושב ראש הוועדה, אחרי שהוא כבר לא היה, כמה ימים לפני זה נפלה המרפסת, אומר לי - דני, אני הייתי בדרך למרפסת הזאת, לא הספקתי להגיע, אמרו שבגללי היא נפלה.

אליעזר ראובברגר:

פולק, הוא (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

כן.

איציק שוויקי:

אני הייתי בזאת שפולק היה, ויום אחד הלכנו לסיור, הוא אומר לי - בוא, בוא תראה, דרך, יש דרך, בוא תראה את זה בדיון, בוא תראה את הגדר, כי היה אתמול דיון. לא ראינו גדר, לא כלום, הוא עמד ככה, עומד, היה גדר, כאן אני רואה בניין, עד היום הבניין הוא קיים, וחפרו אותו,

אליעזר ראובברגר:

כן,

איציק שוויקי:

(לא ברור) את הדיירים.

שרון דינור:

עוד פעם אצל ציפי, ציפי זה אצלך?

ציפי רון:

כן,

ישראל קלרמן:

היא לא בעיר אבל.

שרון דינור:

לא בעיר, אתה רואה.

לורה ורטון:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

סך הכול בסדר אצלך והמשפחה? יוחנן.

יוחנן וייצמן:

רק נזק.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

נזק גדול, דירה אחת שהיא הלכה.

לורה ורטון:

נזק לדירה,

ישראל קלרמן:

של מי? של הילד?

אליעזר ראוכברגר:

כל העצים והאבנים, העיקר שה - , שבני אדם לא, לא נפגעים.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

נס גדול היה שם.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

3 הרוגים, 6 הרוגים, 8 הרוגים, כל השמועות האלה,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

נורא נורא.

אליעזר ראוכברגר:

זה נורא ואיום.

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

נורא ואיום.

איציק שוויקי:

ברוך השם, ברוך השם.

אליעזר ראוכברגר:

גם אתה שמעת את השמועות האלה?

יוחנן וייצמן:

כן, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

התחיל 3, אחרי זה 6, אחרי זה 8,

ישראל קלרמן:

מה? 10?

אליעזר ראוכברגר:

אני 10 לא ראיתי, אבל זה נורא ואיום. נורא ואיום.

ישראל קלרמן:

יותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לאנשים (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מי הדירה שנפגעה,

ישראל קלרמן:

תסתכל אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה להפיץ שמועות שווא? בוא, (לא ברור) גורמים המוסמכים,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תן לגורמים המוסמכים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה היה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל גם (לא ברור), יכול להיות שהוא לא נמצא שמה, יכול להיות שהוא הלך, יכול להיות שהוא בכלל היה בשבת שמה, והוא חזר, אני לא יודע. אבל לכל אחד יש שמה הורים, אחים, ילדים, להכניס אותם לפחדים, זה נורא ואיום.

ישראל קלרמן:

מה? לא, הוא, לא, הם חזרו.

יוחנן וייצמן:

לא היה שם.

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) להתפלל.

דוד היימן:

כן, היה שמות,

ישראל קלרמן:

לא של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

נורא ואיום, נורא ואיום.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

זה בקשת.

יוחנן וייצמן:

יש לך שליטה על זה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שיש לי שליטה, אני אמרתי שזה דבר נורא ואיום, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול, מה, לכל אחד יש,

איציק שוויקי:

יש ניסים, הרבה פעמים יש ניסים, תראה כמה טילים הם זרקו ו - ,

לורה ורטון:

זה לא ניסים, זה נקרא צבא שיודע לעבוד, ומערכות ההגנה,

יוחנן וייצמן:

הבן שלי נשאר שמה,

לורה ורטון:

הודות, והודות להשכלה ומסירות, ושירות למדינה, זה לא נס, זה שיש לנו כיפת ברזל,

יוחנן וייצמן:

לפני כמה שבועות,

לורה ורטון:

מה זה קשור לניסים? זה קשור לעבודה מקצועית של מערכת הביטחון, ומשרתים בה, זה זה,

יוחנן וייצמן:

כן, כמה קומות, אז היה לו נזקים כעת.

איציק שוויקי:

גם זה, וגם זה, וגם זה.

אליעזר ראובברגר:

למה התכנון היה (לא ברור), ואלפים, אבל למה התכנון היה,

לורה ורטון:

98% זה זה,

איציק שוויקי:

נפל טיל.

לורה ורטון:

אז יש מידי פעם איזה נפילה.

איציק שוויקי:

נפל טיל, במרכז, זה לא נהרגו אלפים או מאות או כל מיני,

לורה ורטון:

נראה, מקווה שאתה צודק. אבל, זה הודות לאנשים שיודעים לעבוד שלמדו ועבדו, ומשרתים את המדינה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו, בוא נחזור לקארו.

שרון דינור:

אני רציתי רגע, אמרנו שיש לנו פה שתי הערות ממש קלות לדעתי,

מירי:

לא, יש הערה,

שרון דינור:

צריכה, לא, שנייה אני אסביר, אחת, כי לא הסברתי גם לחברי הוועדה, כי יצאנו. אחת היא שגם איפה שהירוק, פה, עד לחלון, גם יהיה שימור האבנים, כדי שיהיה פינה שתתפוס את ה - , הזה, זה לא נראה לי דרמטי. דבר שני, תראו רק החזית הזאת לשימור, בתב"ע וגם עכשיו אצלכם, ואז אתם משנים חלון לדלת. השאלה שלי הייתה, באמת למה אתם לא מורידים את המעלית לכאן, כי זה היה נותן לכם הרבה יותר שטח לדירה. כאילו זה WIN WIN לכולם. אז לא הצלחתי להבין למה המעלית לא עברה לפה.

מירי:

אני אסביר,

שרון דינור:

זה ה - , הבנתם את ה - ?

מירי:

כן,

שרון דינור:

הזה.

מירי:

אני אסביר, וזהו, הערות אחרות אני מניחה שהיא הייתה נוגעת לגובה, אבל אני מניחה שזה בכל מקרה הוועדה תאשר, אז זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור).

מירי:

מה שאני רוצה רק, אפשר?

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתך,

שרון דינור:

רגע, את צריכה שאני אפתח את המצגת?

יוחנן וייצמן:

אם את מגיעה לקיר, אז תגידי לנו, עם העכבר.

מירי:

כן, תפתחי את ה - ,

שרון דינור:

את החזית.

מירי:

לא, את התוכנית אני רוצה,

שרון דינור:

רגע, לא, לא את המצגת שלכם?

מירי:

מה?

שרון דינור:

לא את המצגת?

מירי:

לא, אפשר את המצגת אולי ב - , במסך נוסף?

שרון דינור:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שרון.

שרון דינור:

להתראות, תודה רבה.

מירי:

מה שאני רוצה באמת להתייחס לנקודה הזאת, של הכניסה, אז לכתחילה באמת, מה שחשבת באמת לעשות את הכניסה באמת לשם, אבל מדובר שמה בשביל מעבר, שהרוחב שלו הוא 2 מטר.

שרון דינור:

אבל הרוחב שלך פה הוא 1.46 מטר.

מירי:

רגע, רגע, לא, חכי רגע, אני רוצה להסביר, השביל מעבר הזה הוא משרת גם את הבניין שלנו באגף האחורי שהכניסה שלו היא מהאגף האחורי, והיא משרתת, והשביל הזה משרת גם את הבניין הסמוך. עכשיו לשביל הזה יורדים ב – 4 מדרגות, ואחר כך יש שיפול, זאת אומרת שאם אני לוקחת, אנחנו בדקנו את זה, ובדקנו את זה עם יועצת נגישות גם, אם אני לוקחת את השביל הזה, ואני רוצה ליצור כניסה, איפה שאת מסמנת שמה, כן, אני צריכה לפי האחוזה המותר לבעלי מוגבלויות, אני צריכה של 6 עד 8 אחוז, אני צריכה 22 מטר אורך, לפי ההפרשי גובה, את יכולה לבדוק אותי, כן? ואין לנו את זה, יש לי רק 9.5 מטר. אז לא הייתה ברירה, עברנו לחזית הקדמית, כדי ליצור. עכשיו מעל 6 יחידות דוור, אני חייבת נגישות. יועצת נגישות אמרה,

שרון דינור:

לא, בסדר, זה אני איתך,

מירי:

(לא ברור).

שרון דינור:

אני שואלת אם לא יותר רווחי באמת בשבילכם,

יוחנן וייצמן:

כלכלי,

שרון דינור:

בגלל שאתם מרווחים פה, גם השימור מרוויח כמובן, אבל גם אתם, אם לא שווה לגשר איכשהו על הגובה הזה, באיזה שהוא אמצעי,

מירי:

זה בדיוק הקטע, זה בדיוק הנקודה שמה,

שרון דינור:

אי-אפשר,

מירי:

רוחב של 2 מטר, לא רמפה, לא מדרגות, יש שמה שיפוע, אמרתי לך מהתחלה, עד הסוף 1.70 מטר. זה יותר לחצי קומה.

שרון דינור:

לא, רק עד לפה.

מירי:

אז עד לעץ הזה 1.30 מטר,

שרון דינור:

או מה?

מירי:

עשיתי את הבדיקה, עם המפלסים. זאת אומרת עד לכאן, יש לנו 1.30 מטר, במקום הזה שאני רוצה להיכנס, כן? מפה, מהכניסה עד לפה, יש לי 1.30 מטר, כמעט חצי קומה. ואני צריכה אורך של 22 מטר,

שרון דינור:

כמעט עד 4 מדרגות, 4 מדרגות זה,

מירי:

אז נכון, את צודקת, אני מלכתחילה רציתי לעשות כניסה מפה, לחלק פה דירה, פה דירה. אבל פה הדירה הזאתי בקומת הקרקע באמת תפסיד, בגלל המעבר. אבל אני חייבת ליצור את הנגישות,

שרון דינור:

אוקי,

מירי:

עכשיו גם מבחינת החזית עצמה, אם אנחנו מסתכלים על קארו 32, שזה גם תב"ע שעשיתי, יש התאמה מדויקת ממש גם מבחינת הפתחים,

שרון דינור:

רגע, עכשיו אני אעבור, את רוצה, את רוצה שאני אעבור למצגת שלך? או שאת רוצה?

מירי:

אפשר, יש את התיק תיעוד שהוא ממש, אפשר לעבור על מצגת. את רואה?

שרון דינור:

קחי,

יערה שאלתיאל:

זהו, אני אשמח אם קצת תראו, כי אנחנו לא שמה, וקצת קשה לעקוב אחריכם. תודה.

מירי:

אוקי, כמו שהוסבר, אני לא יודעת אם המצגת כאן רואים, כן,

איציק שוויקי:

אחד החדש.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

מירי:

לא, אני לא מצליחה לגלגל את זה. בכל אופן אנחנו נישאר עם אותם פרטים, החלון בצד מצד שמאל, הופך להיות דלת, מעבר, זה אפילו לא דלת, אנחנו נשאיר פתח, בסך הכול גם בזמנו שהתייעצתי איתך, אז הראיתי לך את ה - , לפני, זאת אומרת עשיתי איתך פרה – רולינג על הדבר הזה, אז את אמרת לי, זאת אומרת החזית היא לא משמעותית מאוד מאוד בנושא של שימור,

שרון דינור:

לא, לא, אמרתי, אפשר לעשות פה, ציפי:

מירי:

אין בעיה,

שרון דינור:

פשוט,

מירי:

אז פשוט,

שרון דינור:

רצינו לשאול,

מירי:

אין בעיה, אנחנו נשמור,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מזה אז צריך לשנות את כל הסעיפים האלה, כן?

מירי:

כן, עכשיו זה דבר אחד, עכשיו לגבי הנושא של, דיברתם על ריצוף, שטיח כזה, אז אם תראו תמונות, כן, כל ה - , אתם רואים את זה מרחוק, זה נראה טוב, אבל אם תסתכלו מקרוב, אין שמה מרצפת אחת, הנה רואים את זה בצד שמאל, אין מרצפת אחת שהיא שלמה. שמה הכול, הכול סדוק ושובר, גם הפרטי נגרות שמה הם רקובים, כן? הייתי שמה במקום, וראיתי, וצילמנו. ולא ניתן להשתמש, חוץ מלשמר את החזית הקדמית, ואנחנו כמובן נעשה את כל המאמץ לשמר אותה כמו שצריך, גם עם הפתח החדש, גם הבניין ליד 32, שעשתי שמה, תב"ע למוסד, גם הכניסה שמה, היא מחזית זה מתאים ל - ,

יוחנן וייצמן:

ולשמר את ה - , בשימוש חוזר בפרזול, בדברים האלה,

מירי:

כן, לא, בחזית עצמה, בפרזול אין, הכול באמת הכול שמה רקוב, אם תסתכלו מקרוב תראו.

יוחנן וייצמן:

זה מתכת.

מירי:

על המתכת, בסדר, נשתמש בחלקים האלה.

יוחנן וייצמן:

מה?

מירי:

על ה - , יש שמה חלון אחד נדמה לי,

יוחנן וייצמן:

סך הכול חלון אחד כל ה - ,

מירי:

כן,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

כל השיח?

מירי:

כן, כל החזית שמה,

מירי:

יש שמה חלון אחד, עם, עם סורג באמת פשוט שבאמת אנחנו נשתמש באותו סגנון. כדוגמת הקיים.
אין בעיה.

איציק שוויקי:

שחזור.

מירי:

אבל לא שייך לעשות כניסה משם, ואז,

יוחנן וייצמן:

לא, לא שייך לעשות כניסה הבנו, זה הסוגיה הזאתי.

מירי:

כן, אז בסדר.

יוחנן וייצמן:

מאחורינו, זאת אומרת אני חושב שיש פה הסכמה, נכון?

מירי:

כן, אנחנו נשתמש ב - ,

שרון דינור:

כן,

מירי:

באבנים, בשימוש חוזר. עכשיו זה, זאת הנקודה הזאת.

שרון דינור:

לא,

מירי:

רציתי עוד להעיר, דבר נוסף, לגבי הגובה. נכון שהמדיניות שמה קובעת, 4.5 קומות, ואנחנו מבקשים עוד קומה, עכשיו לא סתם ביקשתי את זה, אם אנחנו מסתכלים תב"ע שאושרה, בקארו 26, שני בניינים ליד, אישרו שמה בדיוק את אותו דבר, אפילו המגרש קצת יותר,

שרון דינור:

זה המוסד, נכון?

מירי:

לא, זה לא היה מוסד, אני לא מדברת על 32, 32 הוא מוסד, ובאמת נתנו לי שם קומה, ואנחנו זהים בגובה, והשתדלתי להיראות כאן זהה, הנה אנחנו רואים את זה כאן. ואני מדברת על קארו 26, קארו 26, באמת נתנו ייעוד שמה לבניין של 15 שנים, הבניין הזה, ישמש כדירות להשכרה וזה נמצא תחת סטייה ניכרת, ויש שמה הוראה,

יוחנן וייצמן:

זה הולך להיות דירות להשכרה?

מירי:

26, כן. ופשוט עשיתי העתק הדבק.

שרון דינור:

את גם הולכים לתת?

מירי:

כן, המטרה שלנו כן, כן. המטרה של הבניין שלנו גם, הצגתי שמה 12 יחידות דיור,

שרון דינור:

תיקחי אותי לסעיף שאמר את זה.

מירי:

הסעיף בתקנון?

יוחנן וייצמן:

בתב"ע,

מירי:

בהוראות תסתכלי, עוד, עוד, יש גם כן,

שרון דינור:

הנה כאן,

מירי:

כן, יש את זה כן, ויש הוראה מפורשת, מפורטת היטב, שנוגעת,

יוחנן וייצמן:

הנה הנחיות מיוחדות,

מירי:

כן, אז זה הנחיות מיוחדות. אני עשיתי פשוט העתק הדבק לתב"ע שאושרה ב – 26, ונתנו להם שמה יחידת דיור והוא לא יכול למכור את הדירה, את הדירות,

יוחנן וייצמן:

הבנו בסדר.

מירי:

במשך 15 שנים,

יוחנן וייצמן:

עוד דברים?

מירי:

רגע, אני רוצה לראות. זה בסדר, אני מגדילה את הפתח כניסה לבניין. עכשיו דבר נוסף. גם הצמידות לבניין 32, אצלך יש נסיגה במרפסת, אז אין בעיה, אבל הגובה אבסולוטי הוא זהה.

לורה ורטון:

אולי שכן,

מירי:

לשכן 32,

לורה ורטון:

כן,

מירי:

אז היינו רוצים גם להישאר כמו 26, כמו 32, יישאר את אותו דבר. מבחינת החזית. עכשיו רק רציתי סתם להעיר משהו שהוא לא קשור. אני בין שני פרויקטים אחרים, אני נדרשת לאדריכל מלווה שימור, תקשיבו, נתנו לי רשימה שלמה, קארין העבירה לי רשימה, כל האדריכלים נתנו לי תשובה, שלא מוכנים ללוות אותנו. וזה מדובר על פרויקטים קטנים, ואז ה-13 הפרופסור אלן מוזס,

שרון דינור:

ויתרנו לכם שמה.

מירי:

מה?

שרון דינור:

לא ויתרנו להם? על הערבות ויתרנו, נכון,

מירי:

על ערבות, כן, 100 אלף שקל, שזה גם כאן, למה לעשות,

שרון דינור:

ויתרנו, ויתרנו על הזה.

מירי:

כן, כן, הקטנתם אותה ל – 25,

שרון דינור:

נראה לי,

מירי:

לא וויתרתם. אבל אפשר לוותר לגמרי, באמת, כאילו לא מדובר, מדובר בפרט של מרפסת, וזהו, זה הדבר היחיד, על מה לשלם ערבות כל כך גבוהה. עכשיו אדריכלית,

שרון דינור:

שאת לא פוגעת בזמן הבנייה בהיבטים אחרים בבניין,

לורה ורטון:

ברור,

שרון דינור:

זה על זה, זה חוזר אליך חזרה, זה לא שלקחנו ממנו הביתה.

מירי:

אוקי, עכשיו בקו ישר, גם להקטין את הערבות, ולא?

שרון דינור:

אני חושבת שלא,

יוחנן וייצמן:

זה לא וועדת שימור,

שרון דינור:

זה לא בוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

זה במקומית.

מירי:

אוקי עכשיו מה אפשר לעשות עם מלווים?

יוחנן וייצמן:

רשות רישוי, סליחה, נכון.

מירי:

מה אפשר לעשות עם מלווים? אני לא מצליחה.

לורה ורטון:

כמה? כמה יש פה רשימה?

מירי:

יש שמה, שלחתי חלק בכלל, הם לא החזירו לי תשובות, ו - , באמת מדובר על דברים מינוריים, אבל לא, אחת אומרת לי - אני לא עשיתי את הפרטי שימור, את הנספח, מסמך פרטים, אז אני לא מלווה, ושרון (לא ברור) עשה לי את הנספח פרטים.

שרון דינור:

אני פעם ראשונה שומעת שמישהו לא, אף פעם לא שמעתי.

איציק שוויקי:

משה שפירא, בחוץ תשאלו אותו,

שרון דינור:

לא, אני לא, הוא גם יש לנו איזה 30 אדריכלים שמה, ואני לא, פעם ראשונה שאני שומעת אין כזה דבר, לא, לא מכירה כזה דבר, אף אחד, אף פעם לא טען שלי ש - , שלא,

לורה ורטון:

זה דברים שאין לנו סמכות.

איציק שוויקי:

פעם ראשונה שומעים את זה.

מירי:

טוב. אוקי.

דוד היימן:

שאדריכל לא מוכן,

שרון דינור:

שאין, אין אדריכלים, אדריכלים לא רוצים להתפרנס, כאילו,

מירי:

לא, הם לא רוצים ללוות את ה - ,

שרון דינור:

כאילו,

מירי:

אנה לדיזינסקי עשתה לי את הפרויקט, עשתה לי את הפרויקט (לא ברור), זה לאה סבג, ועוד שניים שאומרים לי, אנחנו לא עשינו את הנספח בינוי, ולא עשינו את ה - , תיק תיעוד, אנחנו לא מוכנים לבוא,

שרון דינור:

אולי כדאי שתפני, אז אולי תפני למי שעשה לך את התיק תיעוד.

מירי:

אז היא לא רוצה, אנה לדיזינסקי לא רוצה, היא אומרת - אני מאוד עמוס, אני לא מעוניינת. אז זה מה שרוב האדריכלים אומרים, אנחנו לא עשינו את הנספח שימור, לא עשינו את התיק תיעוד, אנחנו לא מוכנים (לא ברור), מה עושים עם דבר כזה?

שרון דינור:

לא יודעת,

לורה ורטון:

אפשר פשוט לפנות הלאה, ל - ,

עו"ד דני ליבמן:

אולי יש כמה במילואים,

שרון דינור:

לא, יש לי, כל כך הרבה כאילו, זה לא נראה לי הגיוני ש - 30 לא רצו,

לורה ורטון:

או יש כל כך בנייה בעיר.

מירי:

טוב, אני אולי, אני אנסה עוד איזה חמישה שלא פניתי אליהם, אבל כאילו מייאש את זה לשמוע את התשובות האלה.

שרון דינור:

בסדר, נטפל בזה, זה לא,

מירי:

טוב,

שרון דינור:

נעזור.

מירי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שבאמת בדברים מינוריים, באמת אפשר,

מירי:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

יכול להיות דברים מינוריים, צריכים לחשוב,

מירי:

הנה אפשר את שרון, למרות שהיא לא רשומה ב - , היא אומרת לי, אני לא מוסמכת.

יוחנן וייצמן:

מי אדריכל השימור, מה?

מירי:

כי ב - ,

יוחנן וייצמן:

מי מסמיך אדריכלי שימור? זה השאלה בכלל,

שרון דינור:

א', הוא צריך להיות אדריכל,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור,

שרון דינור:

הוא צריך להיות עם ניסיון, זה שני הדברים היחידים,

מירי:

היא יכולה, יכולה (לא ברור) מישהי.

שרון דינור:

מי זאת?

מירי:

שרון שנצר.

שרון דינור:

כן,

מירי:

את חושבת שהיא תלווה אותנו? בגלל שהיא הכינה את הפרטים?

שרון דינור:

היא כבר עשתה לנו לדעתי דברים, אני צריכה לבדוק את זה. היא לא פנתה אלי, אוקי שלב ראשון לפנות אלי.

יוחנן וייצמן:

כן. יופי, בסדר,

מירי:

אז אני אדבר איתה,

שרון דינור:

זה משהו שצריך לעשות.

מירי:

אוקי.

שרון דינור:

זה,

מירי:

בסדר, אני אדבר איתה, כאילו זה יהיה לי הכי פשוט שהיא,

שרון דינור:

ואת ההוא שלא גירד את הטופס לא טוב ומתלונן שהוא לא זכה, כאילו הוא צריך לדבר איתי.

איציק שוויקי:

(לא ברור) זה כמו (לא ברור), בכה, בכה, בסוף הוא לא מילא את הטור, אז מה? איך הוא יקבל?

שרון דינור:

ההשוואה הייתה מעניינת, אבל בעצם,

איציק שוויקי:

ותשימי את כל השכונה,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול באמת קצת יותר לחפש.

שרון דינור:

אנחנו לא נעשה,

מירי:

משמרים מסמכים מה זה לשמר מסמך?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, לשמר, אין כזה דבר רישיון מוסמך.

מירי:

זה מה שכתוב,

שרון דינור:

יש כזה דבר,

מירי:

רישיון מוסמך.

שרון דינור:

יש כזה הסכמה,

מירי:

זה המושג.

שרון דינור:

כן, יש כזה דבר.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז יש כזה דבר,

מירי:

לא, זה מה שכתוב, אדריכלי ליווי,

שרון דינור:

כאילו אני חושבת שצריך, שצריך אולי בהקשר שלכם, אני יכולה באמת, א', בכל המשמרים הם נמצאים באתר של המחלקה, זה המון אנשים, זה איזה 50 אולי, אולי 100 אנשים, לא יודעת מלא אנשים.

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

אז לא צריך להיות חסר בכלל, אני כן יכולה במקרה הזה, בגלל שזה עבודה פשוטה, ואין בו פרטים, אני מניחה שהוועדה פה לא תתעקש על לשמור על ה - , פרטי פנים, אלא אם כן וייצמן יפתיע. אז אפשר באמת אולי להסתפק באם לשמר, ומשמר זה כאילו משהו בעיקר אומר לך, איך, אבן נוגעת באבן וחומרים וכו', כאילו פחות זה פרטים של בניין,

מירי:

אבל המשמרים מופיעים בכלל?

שרון דינור:

כן, מופיעים.

מירי:

מופיעים, אבל,

שרון דינור:

יש הסכמה לזה, יש מקצוע. כן, בכל העולם אגב, זה מקצוע.

מירי:

אפשר לקבל את הרשימה?

שרון דינור:

כל הרשימה באתר המחלקה, הכול, הכול, הכנסנו אותה, איזה זה,

מירי:

טוב.

שרון דינור:

יש להם רישיון, יש להם תעודה.

מירי:

תודה,

שרון דינור:

יש להם הסכמה, הכול יש להם.

מירי:

תודה רבה, תודה.

איציק שוויקי:

יש להם ניסיון.

יוחנן וייצמן:

בסדר. פחות או יותר יש לנו הסכמות, נכון? זאת אומרת אנחנו נאשר את הגובה של ה - , שכירות, השביל מהצד כנראה (לא ברור) הביצוע.

איציק שוויקי:

אבל צריך לרשום את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

איציק שוויקי:

את השכירות לרשום, והערה,

יוחנן וייצמן:

ואת הגדלת דלת נצטרך ממילא, ממילא לעשות, מדלת לחלון, לחלון לדלת.

עו"ד דני ליבמן:

השאלה אם כאן זה ימשיך הלאה.

ציפי רון:

למה מורידים את הסעיף הזה 3/א?

יוחנן וייצמן:

איזה?

לורה ורטון:

3/א.

שרון דינור:

כי זה היה,

יוחנן וייצמן:

הם הראו מה שזה, הם הראו את (לא ברור).

שרון דינור:

אם זה היה משהו יותר דרמטי, הייתי מתעקשת ציפי, אבל זה ריצוף יחסית פשוט, ברמה פחות טובה.

ציפי רון:

תשימו לב בצילומים שהראיתם יש שמה, איזה שהיא מנורה תלויה שהיא כנראה היסטורית, כדאי לשים לב אליה.

שרון דינור:

זהו, שניתני את הכול, הכול.

יוחנן וייצמן:

בסדר, תראי לנו איך זה יצא. תמשיכי לגלול.

לורה ורטון:

כך, לא, לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

הלאה, תמשיכי הלאה.

לורה ורטון:

לגבי, יש שתיים, היא אמרה שיש תיק תיעוד והיא דיברה על אדם שעשה את התיק תיעוד.

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל,

לורה ורטון:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה .

עו"ד דני ליבמן:

היא עמוסה והיא לא רצתה לקחת את העבודה.

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים לאכול,

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

או לתיק הבא?

לורה ורטון:

לא, אבל, אבל,

מורן בן זיו:

אנחנו באיחור,

לורה ורטון:

אבל כתוב סעיף ה/2,

ציפי רון:

למה מחוקים את סעיף ד'? למה מוחקים את, רגע למה מוחקים את סעיף ד'?

לורה ורטון:

תיק התיעוד אושר? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

תהיה להם איזה,

ציפי רון:

למה מוחקים את סעיף ד'?

יוחנן וייצמן:

אני אסביר, כי זה הכניסה לבניין, התב"ע שבתוקף גם, תב"ע 3883,

ציפי רון:

לא הבנתי. אני לא הבנתי. למה תותר הגדלת פתח כניסה והפיכת דלת לחלון, וכולה, וכולה? למה מוחקים את זה?

שרון דינור:

כי היא הסבירה, ציפי, את שומעת אותי? ציפי.

ציפי רון:

בקושי רב.

שרון דינור:

כי היא הסבירה בדיון, שהמעבר השני שאנחנו הצענו אותו, הוא היא לא מצליחה לייצר ממנו מאגר נגיש, לדירות, כי יש שם כמה מדרגות. היא רצתה, היא בדקה את זה, גם אני אומרת שפשוט, הטופוגרפיה הוא כל כך גדול, לא היה לה ברירה אלא להפוך, חלון אחר,

אורית לנדסברג:

שרון, ורציתי לשאול למה את העניין של הרציפות של הגג מחקו?

שרון דינור:

אני מחקתי פשוט, כי הוועדה רוצה לאשר להם את הגובה, והם אמרו שהם עשו דיור ל - , דיור להשכרה, בגלל זה מה מאשרים להם את הגובה הזה.

אורית לנדסברג:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

אבל המילה להשכרה מופיעה עכשיו?

שרון דינור:

לא, עכשיו לא,

יוחנן וייצמן:

זה מופיע בתב"ע, תכתבתי את זה בנימוקים, למה,

עו"ד דני ליבמן:

אז לכתוב באמת.

יוחנן וייצמן:

ראינו את הסעיף שבתב"ע הסעיף הזה חזק.

עו"ד דני ליבמן:

אולי מישו יזכור את זה בעתיד, ו - ,

איציק שוויקי:

הוא לא יזכור את זה,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) מסקנה,

איציק שוויקי:

הוא לא יזכור.

יוחנן וייצמן:

זה הוראה בתב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל עכשיו זה המלצה שלנו, הנחיות, השאלה אם זה ימשיך הלאה. ימשיך הלאה.

איציק שוויקי:

עכשיו מה? עכשיו אלפסי? מה עם אלפסי ורחביה.

עו"ד דני ליבמן:

זה,

איציק שוויקי:

רחביה ב',

יוחנן וייצמן:

זה סוגיה מעניינת, גם משפטית.

שרון דינור:

כן, האמת היא, שלא סיפרתי לכם, אבל תיכף אני אספר לכולם, שדיברתי איתו הבוקר ו - , אני חושבת שהגעתי להסכמה סך הכול, אלפסי 9 אני רק רוצה להראות לוועדה,

איציק שוויקי:

מי זה? משה שפירא?

עו"ד דני ליבמן:

בין היתר.

שרון דינור:

אלפסי 9 זה בניין שהוא בניין לשימור, לא שימור חזית, לא שימור חלקי, לא בניין היסטורי, בניין לשימור, ב - 9988,

איציק שוויקי:

הוא לא (לא ברור) מה זה?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זה בניין לשימור, עכשיו הם הגיעו אלינו ל - , בהתחלה הם רוצים תמ"א, הבינו שבתמ"א אי-אפשר,

איציק שוויקי:

להרוס אותו.

שרון דינור:

אי-אפשר, אי-אפשר לעשות משהו שהוא לא 9988, אז כאילו בגלל ההנחיות השימור פה. ואז הם עברו בעצם ל - , להיתר בנייה רגיל. ובהיתר הבנייה אישרנו להם, עשינו את התיאום מאוד מאוד מעמיק, ואישרנו להם את ההריסה של הפנימית, שימוש לחזיתות, ואז נשאר לנו עם החזית האחורית. וגם בוא נראה קודם כל אולי לוועדה, תראו את אלפסי 9, את החזית שלו, כי היא באמת חזית יפה,

יוחנן וייצמן:

גם האחורית יפה?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

לא, לא, רגע, אנחנו באלפסי 9 ב - ,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

זה הבית, זה הבית,

שרון דינור:

יש שם כמה בניינים כאלה שנבנו,

איציק שוויקי:

רגע, אבל זה שני בתים, לא?

אורית לנדסברג:

אלפסי 9,

איציק שוויקי:

רגע,

לורה ורטון:

עם העגול?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

זה אלפסי 9, כן,

איציק שוויקי:

הצד השני, זה כאילו שני בתים,

שרון דינור:

זה,

אורית לנדסברג:

זה לא אלפסי 9,

שרון דינור:

זה לא אלפסי 9, אולי אני, אז אלפי 6, נכון סליחה,

אורית לנדסברג:

לאלפסי 9 יש את ה - ,

שרון דינור:

הנה, הנה.

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

איציק שוויקי:

הנה זה,

שרון דינור:

הנה זה זה, זה זה,

מורן בו זיו:

זה אלפסי עכשיו.

משה שפירא:

אלפסי כן, אפשר,

שרון דינור:

לא, עוד דקה,

עו"ד דני ליבמן:

עוד שנייה,

שרון דינור:

נדמה לי שזה זה, רגע,

אורית לנדסברג:

גם, גם לא,

שרון דינור:

תנו לי להסתכל רגע, יש את הבניין הארוך הזה, תזכרו עם הגג רעפים, זה זה, הנה זה שאחריו, בסדר, זה איפה שהיינו מקודם, אז זה זה?

אורית לנדסברג:

זה, כן, שיש את השיניים מעל הכניסה, בדיוק,

שרון דינור:

נכון, נכון.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור),

שרון דינור:

אני מנסה להתמקד על השיניים האלה,

איציק שוויקי:

תעשי את זה,

שרון דינור:

הנה אתם רואים יש פה אתם רואים את ה - , הקרניז הזה עם ה - , אחזקה שלו ע"י,

אורית לנדסברג:

תמיכות, כן,

שרון דינור:

זה אלמנט כזה שהוא קישוטי יותר מאשר (לא ברור), כאילו גם ב - ,

ציפי רון:

קונזולות כאלה,

שרון דינור:

עכשיו הבניין הוא מאוד מאוד טיפוסי לרחביה, רגע אני זזה הצידה, להראות לכם גם את הצד שלו. ו
-

איציק שוויקי:

(לא ברור),

שרון דינור:

מה שהתחלתי, רגע, היינו על התלת – מימד פה או שלא היינו?

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

לא היינו? לא היינו, אז אנחנו נראה,

איציק שוויקי:

הנה העץ, העץ מת כבר?

שרון דינור:

לא חושבת,

איציק שוויקי:

יש שם עץ,

שרון דינור:

רגע,

איציק שוויקי:

אורן, אורן,

אורית לנדסברג:

צריך להזכיר למי שלא יודע, שהוא עשה גם את בניין הכנסת הישנה, ואת הבניין ממול, והפרט הזה
של השיניים, מופיע הרבה פרויקטים של ה - , אדריכל הזה, ראובן,

עו"ד דני ליבמן:

כן, ראובן אברהם.

שרון דינור:

ראובן אברהם.

אורית לנדסברג:

ראובן אברהם, זהו.

שרון דינור:

טוב, אז מה שאני התחלתי להגיד לכם פה, החזית האחורית, זה.

לורה ורטון:

אז זה,

איציק שוויקי:

איפה אחורית? זה?

שרון דינור:

כן, זה אמור להיות לזה,

אורית לנדסברג:

יש שם את המדרגות,

שרון דינור:

שנייה, שנייה,

איציק שוויקי:

מה הוא רוצה להוסיף? דירה קומה? דירה אחת?

שרון דינור:

רגע אני,

איציק שוויקי:

שניים?

שרון דינור:

חברים, סבבה.

עו"ד דני ליבמן:
הם רוצים להוסיף,

שרון דינור:
רגע,

איציק שוויקי:
שמה?

עו"ד דני ליבמן:
תוספת,

שרון דינור:
אני מראה לכם,

עו"ד דני ליבמן:
גדולה.

שרון דינור:
הנה, תיק תיעוד אוקי, בוא נסתכל, הנה זה מה שהתחלנו לראות. החלק האחורי שלו הוא חלק מטייח, עם מדרגות מסתלסלות כאלה, שהם היום גם הנה אתם רואים את המדרגות פה? שהם גם לא תקניות, והחלק האחורי הוא מטייח, זה בעצם מה שרציתי להגיד לכם,

איציק שוויקי:
(לא ברור) אבן,

שרון דינור:
רציתי להראות לכם את הצילום, הנה כאן רואים את החזית מכאן,

יוחנן וייצמן:
אין לנו, אני לא מצליח לראות את האחורי,

שרון דינור:
זה החזית,

יוחנן וייצמן:

המדרגות העגולות האלה?

שרון דינור:

כן, זה החזית האחורית, מדברים יש מרפסות ארוכות כאלה, בטייח, כן, היה כנראה, הנה עוד פעם חלק מהחזית האחורית, לא, זה כבר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

המדרגות האלה הם חלק מה - ,

שרון דינור:

הנה,

יוחנן וייצמן:

מהבניין היסטורי?

שרון דינור:

הנה, הנה,

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

אוקי, לא, אני חושבת שהם דווקא תוספת מאוחרת. פה אישרנו בנוהל ממ"דים. אבל אמרנו אנחנו לא יכולים לאשר יותר מזה, בגלל שהחזיתות לשימור. עכשיו פנו אלינו, פנו ל - , בטח לדני גם, אני פשוט התקשרה אלי סטפני, אני לא יודעת,

עו"ד דני ליבמן:

פנו לדני, לבוס של דני,

שרון דינור:

פנו לכולם, כל הזה. אין,

יוחנן וייצמן:

מי זה הבוס של דני לצורך זה?

עו"ד דני ליבמן:

חיים נרגסי, אבל תגידי שלא רק שאישרתם ממ"דים, איזה ממ"דים אישרתם להם?

שרון דינור:

הם גדולים,

עו"ד דני ליבמן:

בלי לשאול את דני, ממ"דים גדולים חדשים, לפי האפשרות החדשה שזה,

שרון דינור:

אמרנו שלנסות, רצינו, בחזית הזאתי שהיא חזית שהיא פחות איכותית, כן לתת להם משהו, אבל לא רצינו להוריד את דרגת השימור של הבניין, אוקי, זה אני אומרת לכם לא רצינו להגיד שהבניין הוא לא לשימור ברמה הכי גבוהה, יש גם ככה מעט מאוד מבנים כאלה ברחביה, ולא רצינו לפגוע ב - , ולא רצינו גם שכל העיר עכשיו תבוא ותגיד לנו, אני חייבת להוריד, לא היה שימור, בואו תחריבו אותו, אוקי, וצריך להתווכח בוועדת שימור, זה באמת זה, אבל אני חושבת שבמקרה הזה, זה אני אומרת לכם מחוץ לחוות הדעת שלנו. אולי יש מקום להקל, למה? כי הם בהיתר בנייה, כל זמן שהם לא חורגים מהוראות של 9988, לגבי קווי בניין של 9988, הם לא מבקשים תמ"א/38, לגבי תכסיות, לגבי אחוזי בנייה, החזית האחורית היא, היא לא באמת מייצרת פגיעה, לא בעיר גנים, לא בערכים של המבנה עצמו, אישרנו את ההריסה של הפנים, בגלל זה אני כן מוצאת היגיון תכנוני בדבר הזה, כאילו בלאשר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

לאשר.

שרון דינור:

כאילו אני מוצאת את ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה עומד משפטית בהוראות של 9988?

שרון דינור:

אני מאוד מקווה שאני, אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

כי אני אגיד לך אני זוכר,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

לורה ורטון:

בוא נשמע.

שרון דינור:

רגע, כי אני באמת מתקשה, מתקשה אני רוצה לעזור להם, אבל אני מתקשה אם להגיד, שהבניין הזה הוא ברמת שימור יותר נמוכה, כי זה לא חזית לשימור, לא נקבע כמו חזית לשימור.

עו"ד דני ליבמן:

לפי ה – 9988, בניין לשימור, אז לא נוגעים בחזיתות שלו. יש, סעיף שאומר ש - , מהנדס העיר יכול לאשר נגיעה בחזיתות מטעמים פונקציונאליים, אז זה היום ביתר סט, כמו שאומרים, אנחנו נתנו פרשנות, אנחנו זה (לא ברור) ואני, שממ"דים זה שינוי פונקציונאלי, שאפשר לאשר אותו, ומחלקת שימור בדרך כלל (לא ברור) איזה חזית, שזה אפשר לאשר שמה ממ"דים, ולא יפגעו, זה לא, הבניין לא ייפגע, האנשים שהולכים ברחוב, בוא נגיד ככה, הם לא,

שרון דינור:

עכשיו אגב את מה שהם מציעים עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא, ממ"דים זה בסעיף הוראות התוכנית, גם משהו, לא?

שרון דינור:

לא, זה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני מדבר על,

שרון דינור:

זה שזה פונקציונאלי, זה לגמרי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תקשיב הם עשו פה, בואו, הרסו ובנו מחדש, אפשר היה למקדם ממ"ד גם בתחום המבנה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) הדיון,

שרון דינור:

אוקי, תקני לחלוטין, שהם כמו הכי, המוצר הכי משודרג שיש, אבל הסכמנו לדבר הזה. עכשיו אני רק מציינת, שהם שחכו, אני לא יודעת למה, ומאיזה סיבה, לתקן את הקו בניין שלהם, והקו בניין שלהם פה, הוא כאילו בתמ"א/38 למרות שהיתרי הבנייה, בגלל זה גם אם הם ישנו את ה - , הם צריכים, הם חייבים לשנות את הקו בניין ל - 5 מטר, ו - 4 מטר, אז התוספת האחורית שלהם לא תיראה אותו דבר, היא עדיין תהיה יותר קטנה ממה שאנחנו רואים עכשיו, כן? כי זה חייב, גם אם אנחנו הולכים לקולא, זה חייב, חייב להיכנס לתוך הקווי בניין של, זה בניין לשימור, חייב להיכנס לתוך קווי בניין של 9988, רצית להגיד משהו.

איציק שוויקי:

לא, אני אומר, אז, אז ממ"דים, זה שינוי פונקציונאלי יחיד, בסדר, אז אם זה הכרחי, אז הממ"ד מינימאלי, עכשיו מחלקת שימור אמרה - לא, אנחנו התרנו להם את הממ"ד המוגדל, כולל שירותים ומקלחת שאפשרי,

שרון דינור:

רצינו (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

היום, אז אנחנו אומרים, מה עוד לא נתנו, וניתן, באמת זה, זה המקסימום, אי-אפשר יותר מזה.

איציק שוויקי:

ציפי אמרה שהיא כבר הערה, ציפי ואומרת שכבר זה הישיבה הפעם השלישית שיש להם אזעקה, היא ירדה בגלל זה, פעם שלישית.

משה גורא:

איפה היא גרה?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

תל – אביב,

שרון דינור:

היא הלכה,

לורה ורטון:

היא שומרת על הנכדים,

שרון דינור:

כן, היא הלכה לשמור על הנכדים,

יוחנן וייצמן:

לא, היא עברה דירה בתל – אביב.

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

יש לה גם כאן, וגם כאן.

לורה ורטון:

לא, לא מוכר, אבל (לא ברור).

שרון דינור:

רגע,

איציק שוויקי:

אם וייצמן אומר לך, אז הוא יודע.

משה גורא:

אוקי, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר להכניס אותם, כן,

עו"ד דני ליבמן:

זהו?

איציק שוויקי:

היא לא מכרה את הדירה שלה, היא גרה, יש לה בית בירושלים, נכון? וגם יש לה בית בתל – אביב,

עו"ד דני ליבמן:

אז רגע וייצמן,

שרון דינור:

רציתי להגיד,

איציק שוויקי:

יש לה עוד דירה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

לא רציתי,

משה גורא:

בוא נשמע אותה.

שרון דינור:

יערה, גם לך יש?

איציק שוויקי:

לא אכלת עוגה, אכלת?

משה שפירא:

אכלתי, אכלתי עוגה.

יערה שאלתיאל:

לא, לי אין אזעקות.

יוחנן וייצמן:

שפירא, לא שאני רוצה לקלקל את הפרנסה שלך, אבל לפי, לפי מה שנכנסת, אז הבנתי שהם צריכים להביא פה עו"ד לא אותך.

משה שפירא:

לא, לא, יש פה איזה, השאלה פה, השאלה שלנו היא כזו, נכון ש – 9988 דיברה על חזיתות של מבנה לשימור, בין כל החזיתות הם לשימור,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? שאלה, אני מצביע סליחה, ושואל שאלה לפני, 9988 בנספח הראה פה תוספות באיזה מקום?

שרון דינור:

בנספח?

איציק שוויקי:

בנספח, כן,

יוחנן וייצמן:

יש,

משה שפירא:

זה מופיע בבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

לא הראה.

משה שפירא:

היא לקחה לבניינים יותר, כן, יותר עניין בלהרוג אותו.

יוחנן וייצמן:

כן,

משה שפירא:

הסיפור הוא כזה, הטענה היא כזאת, זה נכון. כשיש בניין, שבניין, יש הרבה בניינים שחורגים, יש שמה בניינים שהם בניינים שיש להם 4 חזיתות, כן? זה אותם פתחים, אותו זה, אותו חומר שהשתמשו בו. כן אותה אבן, מחפה את הכול, זה. פה יש לנו, יש לנו משהו שהוא דומה, הרי בכל מרכז העיר, כל מרכז העיר בן יהודה, רחוב המלך ג'ורג' יש לנו שם מבנים לשימור, והמבנים לשימור כולם זה ברור שמה ששימור זה החזית של האבן, החזית האחורית של הטייח,

שרון דינור:

שנייה אני רוצה להגיד משהו, קודם כל לפני שנכנסת לוועדה, אמרתי מה שדיברתי איתך הבוקר, עם ארז, שמבחינתנו כאילו החזית האחורית היא פחות איכותית, זה לא דווקא בגלל הסיפור של האבן והטייח, זה גם כאילו אבל,

משה שפירא:

זה ביחד, אני חושב זה שני הדברים האלה, שני מרכיבים ביחד.

שרון דינור:

זה לא שאוטומט, חשוב לי להגיד לוועדה יותר מאשר לך, כי אתה יודע לא כל בניין מטייח הוא בניין שלא,

משה שפירא:

לא, לא, אבל יש, יש איזה משהו, יש איזה אמירה, אמירה של אדריכל, שהוא מתכנן את כל החזיתות, תכנן אותם באבן, עם פתחים מסוימים, עם מאפיינים אדריכליים מסוימים, החזית האחורית, הוא לא רק עשה אותה מטייח, היא לא, היא לא, אין לה שום הלימה בינה לבין החזיתות האחרות. זאת אומרת האדריכל (לא ברור) מדרגות, מדרגות ברזל שזה, זה אזור, אזור שהוא, שהוא לא נתפס כחלק מהחזיתות, ולכן על מה,

ציפי רון:

אבל לפעמים, אבל לפעמים גם זה בגלל האמצעים הכלכליים של מזמיני התוכנית,

משה שפירא:

לא, לא,

ציפי רון:

לא תמיד יכולים לעשות את הכול, את הכול ציפוי באבן, גם אם האדריכל רוצה אומרים לו - סליחה, אין לנו כסף, אז בוא נעשה את התוכנית בצורה שנוכל לעמוד בה. זה לא אומר שזה גורע מה – (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לשמוע אותו עד הסוף,

משה שפירא:

זה לא, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול לעבוד חכם,

משה שפירא:

(לא ברור) ברחביה, ואני אגיד, אני אגיד עוד פעם, אברמוביץ' ברחביה, כל הלקוחות פה, זה לא פה מדובר, אנחנו לא מדברים פה באיזה שכונה מסכנה, אנחנו מדברים פה באיזה בנייה, זה בנייה איכותית של מבנים מאוד מאוד יפים, אני אומר אברמוביץ' היה לנו אותו גם ברחוב המלך ג'ורג' 35, זה גם בניין של אברמוביץ', אף אחד לא חשב לרגע שאת החזית טיח מאחורנית, מישהו צריך, יש, יש עניין לשמר אותה, ויש פה באמת, אני אומר כמו ש - , כמו ששרון אמרה מקודם, זה לא רק החומריות השונה. מילא היינו אומרים שה - , שהפתחים הם אותו דבר, שהאדריכלות אותו דבר, אם הוא חסך באבן, לא, אלא זה ההתייחסות הייתה, זה לא איזה משהו יחידני שיש לנו פה בבניין, זה גם אני אומר כל מרכז העיר מורכב מדברים כאלה, של חזיתות של אבן, וחלק עורפי שהוא חלק, שהוא חלק של טיח. עכשיו יש פה בתים ברחביה, שהחלק העורפי הוא לא, הוא לא מטיח, שהוא מה זאת אומרת? 99% מהמבנים הם כאלה, שהתייחסו לחלק האחורי, והחלק האחורי הוא חלק מהארכיטקטורה של המבנה, אבל פה שהוא גם לא חלק מהארכיטקטורה של המבנה, וגם חומריות אחרת, אז אני אומר, לא, לא לזה התכוון המשורר. זאת אומרת כשהתוכנית אמרה לשמר את החזיתות, היא דיברה על שימור של, היא דיברה שימור של חזיתות המבנה, וזה מבנה שיש לו, גם שלוש חזיתות, תגידו אה יש לו חזית רביעית,

שרון דינור:

אבל התוכנית מסמנת את כל החזיתות לשימור.

משה שפירא:

כי עוד פעם, כי הוא לא,

שרון דינור:

אבל זה התוכנית אני אומרת אם היית במרכז העיר,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר,

שרון דינור:

שאין לי תוכנית, הייתי זורמת איתך, זה מה שאמרתי גם לארז, הבעיה שלי פה, שיש לי תוכנית בסמכות מחוזית שקבעה את כל החזיתות לשימור, היא סימנה את כולם, אני רוצה לעזור לך, למה הצענו את הממ"ד המוגדל הזה? כי רצינו לבוא לקראתכם, אנחנו לא עושים את זה, הוועדה לא מכירה את הדבר שעשינו, אז אני כאילו,

ציפי רון:

משה, כשעשו את תוכנית השימור של רחביה,

יוחנן וייצמן:

אפשר (לא ברור),

ציפי רון:

הוא עשה אבחנה בין חזיתות כאלה ואחרות.

יוחנן וייצמן:

את לא ברשות דיבור, תנתקי אותה.

שרון דינור:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול ככה.

ציפי רון:

לא הייתה אבחנה בין חזית כזאת או חזית כזאת.

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול איך לעבוד,

משה שפירא:

בפירוש, אנחנו לא אומרים שצריך לעשות אבחנה בין חזית ראשית לחזית, לחזית אחורית, זה לא הטענה, הטענה היא שהחזית האחורית היא לא חזית, היא לא חלק אורגאני מחזיתות המבנה. שזה גם, ויש פה שני דברים, גם מבחינת,

שרון דינור:

וייצמן אמר לך, שבתחילת הדיון, אנחנו מסכימים איתך,

משה שפירא:

כן,

שרון דינור:

אדריכלית.

יוחנן וייצמן:

תראי אני רואה, אני קורא את הסעיף,

עו"ד דני ליבמן:

ולכן, ולכן שבחזית הזאת מחלקת שימור מרשה לעשות, מסכימה שיעשו ממ"דים, אוקי ובלי לשאול את דני, הם אמרו - הממ"ד מוגדל אפילו ניתן, אם אתה משתמש במילה הכרחי, הכרחי זה לא מוגדל, הכרחי זה מינימום.

שרון דינור:

נכון, אנחנו רוצים,

עו"ד דני ליבמן:

אז אני לא ביטלתי להם את זה, אז נתנו את המקסימום, ממה שאפשר לפי התוכנית הזאת.

משה שפירא:

ואי-אפשר להכניס, את תקראי את יתרת הזכויות,

שרון דינור:

לא, לא,

משה שפירא:

בעלי דירות שמה, זה גם כן כדי,

שרון דינור:

רגע עכשיו בוא נשאל אתכם רגע, תגידו רגע, הם, הזכויות שלכם, אחרי ה - , בוא, אפשר רק את הזה, לא הספקנו לדבר על התוכנית עצמה, אבל, רגע, אני ארשה לעצמי לעבור. כאן אתם סימנתם לנו קווי בניין של, אצלנו קווי בניין של 3 מטר, שזה לא לפי 9988, אני לא יודעת למה,

משה שפירא:

איפה את מציגה? זה שלכם, זה שלכם.

משה שפירא:

כן, אבל זה לשימור,

שרון דינור:

אבל למה שמתם את, קווי בניין 3 מטר, בתוכנית של רחביה?

משה שפירא:

בצדדי,

שרון דינור:

לא, גם באחורי, 3 מטר, אנחנו אומרים לך, אני אפתח לך את הזה, אני אומרת הסימון היה לא נכון, זאת אומרת שבכל מקרה, הקווי בניין האחוריים יצטרכו להתעדכן, בכל מקרה התוספת שלכם היא תצטרך לשנות, אגב גם אם אתה, גם אם התוספת שלכם היא לא 3 מטר, כן גם הצידי הוא 4 מטר, זה אומר שגם פה צריך לראות שהתכנון הוא לא, הוא לא נפגע, נראה לי שלא, נראה לי שבעיקר הזווית הזאתי שלכם פה, איכשהו צריכה להתעדכן, אז בכל מקרה התכנון משתנה, מה שרציתי לשאול אתכם, אתם בתכנון שלכם לא חורגים מאחוזי הבניה תכסיות של רחביה?

משה שפירא:

לא,

שרון דינור:

כי אתם במסגרת של היתר בלי הקלות כאילו,

ארז:

תב"ע 9988 לחלוטין, זו בעצם הטענה שלנו כל הזמן, שלא החזית האחורית,

שרון דינור:

אני, כל, רציתי להגיד שאולי אנחנו יכולים כוועדת שימור אולי, אני שואלת, צריכה לשאול את דני, אולי לאשר, עוד הפעם העיקרון התכנוני,

לורה ורטון:

דני,

שרון דינור:

הוא בסדר,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן,

שרון דינור:

שיפתרו את זה משפטית אולי אין,

יוחנן וייצמן:

אני קורא כעת די בעיון את סעיף 6.1.5,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

ושוב, את הסעיף תמיד יודע ש - , (לא ברור) לכן אני מצטט גם את הסעיף אחרי זה שלוועדה בכלל יש סמכות כאילו להוציא, לשנות את (לא ברור) השימור בתוך 9988, ואני אסביר למה זה אולי, שוב אני חלילה לא, אני לא רוצה לקבוע מסמרות, אבל למה צריך אולי לבחון את זה לפחות. הם באים פה בטענה שיש בעיה, אומרים זה לא הבניין, אתם שעשיתם את 9988, לא ירדתם לרזולוציות נמוכות מאוד, כעת הנה הגיע הרגע, בעקבות מסקנות תיק התיעוד, החזית הזאת היא ניתן להדביק לה הכול. והנה אנחנו באים כעת לוועדת שימור, מקומית, וכולה, ואנחנו מבקשים מימכם תדונו בבקשה שלנו לשנות דרמטית, לגמור מהחזית האחורית, כי לטעמנו, מיסטר שפירא וכולה, אין בה שום ערכים לשימור, ו - , זה הרגע הנכון לשבת ולדון בה,

ארז:

יתרה מזאת,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מה שהם אמרו, אבל אני מנסה אולי,

ארז:

יתרה מזאת, 9988 מגדירה בצורה מאוד מאוד ברורה, שהיא מאפשרת גם הקלה עד ל - 2 מטר קו בניין, כדי לשמר, ואז היא כותבת - עצים.

יוחנן וייצמן:

כן,

א"ז:

כדי לשמר, זה ככה אנחנו מבינים הדברים,

יוחנן וייצמן:

כן,

א"ז:

זאת אומרת ש – 9988 מבינה את הצרכים הנקודתיים לממש אותה, עכשיו בהנחה ואנחנו לא מבקשים זכויות מוקנות, אנחנו לא מבקשים תמ"א/38 וכולה, אנחנו מבקשים לממש את 9988, באנו סיירנו במקום, ביחד עם קארין פעמיים, ביחד עם ראובן, שימרנו, ונתנו כבוד גדול מאוד לאברמוביץ', כל פרט ופרט. הדבר היחיד שביקשנו לממש את הזכויות של 9988, גם כמעט במלואם, לא במלואם, זה בדופן העורפית, בהנחה, ש – א', אין לזה נראות. בנחה שהפרשנות של הסעיפים שאנחנו, אם אני אקרא אותם אתכם ביחד תראו ש - , אנחנו, איך שאנחנו מבינים את זה, איך שלומברוז הבין את זה, איך שהיזם הבין את זה , איך שכולנו הבנו את זה, זו החזית שאני יכול להתערב בה, ולא לאפשר עכשיו לממש את הזכויות של 9988, זאת אומרת שאין פרויקט, זאת אומרת שיהיה פה, לדעתי זה לא הגיוני, במיוחד, כי אני מסתכל מכלול הדברים, אתם אומרים, אנחנו לא מסתכלים רק על סעיפים ובירוקרטיה, אנחנו מסתכלים על, אנחנו כמתכננים מבינים את מכלול הדברים. מכלול הדברים זה שיש פה משפחה, שעושה עלייה שקנתה, כל המשפחה הייתה את הבית הזה, והם,

יוחנן וייצמן:

עזוב, משפטי, משפטי,

א"ז:

זה משפטי, משפטית, שנייה,

יוחנן וייצמן:

האמת היא אצלך, לא שיעוף הביתה, כי הוא היה צריך להסביר לנו לפחות, למה לדעתו אין צורך,

משה שפירא:

בתיק הבא.

יוחנן וייצמן:

אם כן, למה לא לשמר את החזית.

ארז:

ואני אומר דווקא משפטית, אני יכול להציג דווקא משפטית, אני יכול להציג את החוות דעת, כי זה הנושא הקריטי היחיד בעצם, שאנחנו רוצים לדון בו בוועדה היום, והראינו את החוות דעת של ללומברוזו, וגונויאן, במצגת,

שרון דינור:

רגע, אני אעבור עליה.

עו"ד דני ליבמן:

אני לא קיבלתי,

ארז:

היא נשלחה לך,

שרון דינור:

הנה פה,

עו"ד דני ליבמן:

נשלחה לא אלי, נשלחה אבל לא אלי. לנרגסי אולי.

ארז:

לא, לא, אליך,

שרון דינור:

אתה רוצה, אתה רוצה,

ארז:

רק אני רוצה להגיד, להגיב נקודתית לכמה נקודות חשובות. קודם כל בעמוד הראשון, תראו, כל הסעיף המשמעותי,

שרון דינור:

זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

נכון?

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

ארז:

פה דרך אגב אתם רואים שכמעט ולא ניתן לראות את החזית הזאת, משום מקום, זאת אומרת היא כל כך חבויה בין (לא ברור) העצים. הבניינים שכמעט אין, אין מקום לראות אותם, חוץ מצילום רחפן,

שרון דינור:

אני הייתי מעדיפה שתתרכז ב - , דווקא בטיעון השני אמרת, שהוא יותר טוב בעיני,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

להגיד שלא רואים את זה, זה אוקי,

לורה ורטון:

זה לא,

שרון דינור:

אנחנו לא רואים גם את (לא ברור),

ארז:

לא, זה המשמעות,

שרון דינור:

בואו, בואו זה, כאילו אני אומרת השימור הוא לא חונה רק איפה שרואים,

לורה ורטון:

נכון,

שרון דינור:

לפחות זה הכוונה שלנו. אז הייתי אומרת, שבאמת טיעון של, של (לא ברור) בדיקה של אדריכל שימור, ש - , אמר, גם שאדריכלית, וגם שחומרית זה חזית שהיא פחות אקוטית, אפשר להפחית את רמת שימור זה ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל זה,

שרון דינור:

זה אולי הדבר היחיד ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

במקרים שבאמת שהחזית, כמעט היחידה שחשובה זה הקדמית ו - , ואז אומרים גוש חזית, גוש חזית זה, מהחזיתות שבצד אומרים, כמה אחוז,

יוחנן וייצמן:

דני, כל השלוש פה נשמרים,

משה שפירא:

כל השלוש נשמרים.

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע,

יוחנן וייצמן:

זה לא גוש חזית, גוש חזית זה חזית,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

ומטר, 3 מטר, אנחנו לא מדברים פה על גוש חזית,

לורה ורטון:

מאוד,

יוחנן וייצמן:

מדברים שימור על אלה, למעט חזית אחורית.

ארז:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא מדויק גוש חזית, גוש חזית את זה,

משה שפירא:

לא, זה בכלל לא רע, זה יותר מזה, כל החזיתות, כל החזיתות שמה שאברמוביץ', צריך איזה חזית, (לא ברור) פרטי, משהו זה, כל החזיתות יש פה אברמוביץ' יצר בניינים עם 4 חזיתות של אבן, יצר בניינים עם חזית אחת של אבן, הוא יצר בניינים עם שלוש חזיתות של אבן,

איציק שוויקי:

(לא ברור) מאחורה זה לא, זה טיח,

משה שפירא:

מה אתה אומר?

איציק שוויקי:

החזית האחורית של בית פרומין, זה טיח. מה לעשות?

משה שפירא:

בית פרומין?

איציק שוויקי:

כן,

משה שפירא:

בית פרומין כולו היה טיח,

איציק שוויקי:

לא, מאחורה זה טיח, הכנסת הישנה,

משה שפירא:

הכנסת הישנה,

איציק שוויקי:

כן,

משה שפירא:

המרפסת שלה האחוזי תהיה, בסדר.

איציק שוויקי:

נכון,

משה שפירא:

אתה מדבר על זה, אתה מדבר,

שרון דינור:

אבל זה אותו עיקרון,

איציק שוויקי:

זה אותו עוד אחד, מה לעשות?

משה שפירא:

בסדר.

שרון דינור:

אבל,

איציק שוויקי:

אם אתה שואל אותי גם,

משה שפירא:

בצד השני של הכביש, בצד השני של הכביש,

איציק שוויקי:

שזה ככה.

משה שפירא:

לא, אבל בסדר.

איציק שוויקי:

הבית ממול,

משה שפירא:

בבית ממול, וזה (לא ברור) נכון טיח, כי זה לא, כי זה לא לשימור, זה להריסה.

איציק שוויקי:

(לא ברור) את הבתים שלו.

משה שפירא:

נכון, לא,

איציק שוויקי:

אבל אם האדריכל ככה בנה את הבתים שלו, הוא בנה בית פרומין,

משה שפירא:

לא, תסתכל את הבית של ניסים, הבית של ניסים שהוא עשה, הוא גם כן עשה את הבית של ניסים, הבית של ניסים זה 4 חזיתות של אבן. ואני אומר עוד פעם, המנגנון, אני אומר, מה מרכז העיר כל ה - , כל החזיתות במרכז העיר הן כולם חלק אחורי טיח, קדימה אבן, כולם זה ככה, וכולם, כולם אף מעולם בוועדה שהייתי פה לא חשבו שבכלל יש מה לשמר בהם, כן, כי אין שום קשר, בין החזית הטיח האחורית, ששמו שם שירותים, ומרפסות שירות, ומטבחים, ששמו שמה, של כל ה - , שהמופע שלהם של חלונות בכל מיני גדלים, והשאירו את החזיתות האחרות, חזיתות יפות ונקיות עם, עם פתחים אחידים של, של אבן, יש פה איזה רציונאל שהיה ואני אומר כמו שבעיר בעולם לא חשבנו שצריך לשמר את הדבר הזה, לא, לא, לא אני מהצד הזה של השולחן ולא ה - , ולא הצד המקצועי מהצד השני של השולחן, אני אומר זה בדיוק אותו, זה אותו מקרה,

עו"ד דני ליבמן:

צריך לקבל החלטה, החלטה פורמאלית שאתה מצמצם את ה - , את רמת השימוש ב - 9988,

משה שפירא:

לא, אני לא, אני אומר,

עו"ד דני ליבמן:

שהמחלקה תחליט,

משה שפירא:

לא, יש איזה, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

המחלקה יכולה להחליט,

עו"ד דני ליבמן:

המחלקה ממליצה או לא ממליצה,

שרון דינור:

אני חושבת,

משה שפירא:

כמו שהמחלקה נחמדה,

שרון דינור:

אבל אני רוצה ממש ממש בדיחילו ורחימו, בפני הוועדה,

יוחנן וייצמן:

את רוצה לא לקבל את ההחלטה, ונקבל את ההחלטה בוועדה הבאה?

שרון דינור:

לא, אני אין לי בעיה, לא,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

שרון דינור:

לי יש, אני מוכנה לקבל אותה עכשיו, כי אני חושבת שיש את הסעיף הזה שנמצא מולנו, שאפשר להוריד את הרמת שימור, עכשיו אני רוצה שיהיה ברור בפני הוועדה, שאני לא מתכוונת לנצל את הסעיף הזה בעוד מקומות, רק בגלל שלא רואים את זה, או בגלל ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא, לא רואים שזה לא נימוק,

שרון דינור:

אני אומרת רק, רק בגלל שבאמת, מחלקת השימור, בדקה את מה ש - , אדריכל שפירא אמרה, ואיששנו, ואישרנו שזה נכון, כאילו אין פה חילוקי דעות בינינו, אנחנו חושבים שזה, ואתה כמובן צריך לצמצם לפי 9988, זה אין ברירה כאילו, אבל כן אפשר , אני חושבת שבמקרה הזה, הייחודי הזה,

לורה ורטון:

החריג כן,

שרון דינור:

החריג שבחריגים, אני יכולה להצדיק את זה שירדנו ברמת השימור, אני הכי לא רוצה לפתוח את הדלת לזה, כל המעט מבנים שיש לי פה ברחביה, שהם כבר לשימור גם הם, אבל באמת אם, אם היה פה שימור פנימי, אז הייתי אומרת אי-אפשר לרדת לגוש חזית לבד, אבל לא שמרנו כלום בפנים, לא שמרנו, בגלל זה זה באמת גוש, הופך לגוש חזית בלבד, וההתעקשות,

יוחנן וייצמן:

גוש חזית על מה?

שרון דינור:

לדעתי,

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור),

שרון דינור:

ולדעתי ההתעקשות שלנו, שלנו הוא כוועדה, עכשיו על החלקה, גם כמחלקה, אם אנחנו נמשיך להתעקש, להתעקש על החזית האחורית שהיא פחות איכותית, אז אני מרגישה - , היא, שנשארת רק עם סיבה אחת, והסיבה הזאתי כדי לא לייצר תקדים שלילי, בגלל אני מבקשת מה - , מהוועדה להבין שזה החריג הייחודי וגם מכס שאתם מתעסקים בשימור, לא להתחיל לבוא אלי בכל מקום להגיד - לא רואים את זה מפה, ופה זה לא מעניין אותי. זה מקרה ייחודי, שאין פה, זה נגיד אפילו ב - , במקרים אחרים שהיינו כמו רד"ק וזה, שבהם יש חזית מעבר, וזה לא תקף אליהם, (לא ברור),

משה שפירא:

נכון, נכון,

שרון דינור:

זה לא,

משה שפירא:

גם את צודקת, אני רוצה להגיד, זה זה באמת,

יוחנן וייצמן:

תחכה שנייה,

שרון דינור:

לא עשינו את זה אף פעם לדעתי ברחביה שהתחלנו לומר שימור,

לורה ורטון:

ונעשה את זה שוב,

שרון דינור:

ואני מתכוונת לא לנצל את הסעיף הזה שוב, זה באמת בגלל שאני חושבת שב - , חשבתי על זה בסוף שבוע, אמרתי לעצמי, אני לא יכולה לא לאשר, אני יכולה במסגרת 9988, משהו שבאמת האדריכלית שלי, אני חושבת ש - , אפשר לאשר אותו, רק בגלל שזה התקדים של, זה ה - , אני מקווה שזה לא ייעשה בזה שימוש ציני.

משה שפירא:

אני רוצה להגיד לשבחה של המחלקה, כמו שידעת לפתוח את ה - 9988 במקומות אחרים, ולהגיד - עשו טעות בתוכנית, ולא הכלילו מבנים, וכן יש מקום לשמר אותם, ולהסתכל מחדש, אני חושב שזה חלק מה - , מהגדולה של לדעת ולבחון ולהסתכל ולראות שיש מקומות שבאמת,

שרון דינור:

בסדר, אנחנו כמו נשים מוכות במחלקה, אז זה אנחנו חוששות מהמכה הבאה כבר. זה,

לורה ורטון:

כן. כל הכבוד.

משה שפירא:

כן.

שרון דינור:

טוב, אז אם סיכמנו.

יערה שאלתיאל:

שרון, את יכולה רגע לסקור מה ה - , בעצם,

ציפי רון:

חברים, אפשר לשאול שאלה?

יערה שאלתיאל:

כן נשאר לשימור?

עו"ד דני ליבמן:

תיכף, ציפי.

שרון דינור:

כן, בטח, אנחנו,

ציפי רון:

רק שנייה אני לא,

יוחנן וייצמן:

שלוש החזיתות הראשיות,

יערה שאלתיאל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

למעט החזית האחורית,

שרון דינור:

באמת.

יערה שאלתיאל:

אנחנו מדברים על שלושת החזיתות כולל כל הפרטי חלונות,

יוחנן וייצמן:

שימור, שימור, שימור,

יערה שאלתיאל:

כל הדברים?

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

למה? אבל, אבל אני רואה,

לורה ורטון:

רגע, במקרה שיוחנן לא שמע כי הוא היה בטלפון,

שרון דינור:

זה החלק האחורי?

לורה ורטון:

זה חריג שבחריגים,

ציפי רון:

זה לא מדויק,

לורה ורטון:

ולא ישמש תקדים,

איציק שוויקי:

הם מפרקים את זה,

ציפי רון:

אבל אני רוצה לדעת,

איציק שוויקי:

אולי מחר,

ציפי רון:

במצב מוצע, חברים, אפשר לשאול?

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתך כן.

ציפי רון:

אני פשוט לא מצליחה להבין, במצב, בבקשה מבוקשת לבנייה גם על החזיתות לשימור,

יוחנן וייצמן:

רק על האחורית,

ציפי רון:

לא, לא רק על האחורית, לא רק על האחורית, זהו, שאני לא הבנתי, יש הצעה לשנות, אני ממה שאני קוראת תיאור מצב מוצע, יכול להיות שאני לא קוראת טוב, אני לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא לא לגרוע בשלושת החזיתות, בסדר? קיבלת.

עו"ד דני ליבמן:

הם מוסיפים, כמה?

ציפי רון:

אז אין צורך, אז אני רוצה לדעת, כי מתוכננות שתי עמודות, עמודת ממ"דים בחזיתות צד,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

בחזית המזרחית, אטימת חלונות, אני רוצה לדעת אם זה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

יש לו,

ציפי רון:

ומוצע להרחיב פתחים מקוריים, בהתאם לגודל חלון (לא ברור), אז אני רוצה לדעת, האם זה נכון, או לא נכון. שחזיתות נשלמות במלואן, או שיש עליהן תוספות, כמו ממ"דים, כמו שינוי פתחים, ודברים אחרים, אני פשוט רוצה להבין את זה.

ארז:

אז נפגשנו במקום ביחד עם קארין, ויחד עם ראובן, והחלטנו לשמר כל פרט ופרט. וגם בכלל זה את החלוטות הקיימות, ואף הצענו לשמר, למרות שהגדר שבורה לשחזר, לשמר אותה.

ציפי רון:

אני שואלת על ה - , אני שואלת על ה- (לא ברור) ,

ארז:

אני עונה לך, אני עונה לך, את נכנסת,

ציפי רון:

(לא ברור) תשובות, על חזיתות,

ארז:

אני עונה לך, ולגבי המיקום שבו יש חלון ממ"ד, ישנו עם קארין,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע, אם אנחנו נותנים את החלק האחורי, אין שום היגיון שמה החלון של הממ"ד ייכנס לתוך חלון זה, כי על הממ"ד יצטרך לזוז לפה. כאילו אחרת איך ההיגיון של שימור חזית אם אתה עושה בחלון בתוך חלון?

ארז:

אני לא, זה חלון אחורי. מעבר לחלון הזה,

שרון דינור:

פחות איכותי.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן. בסדר.

ארז:

אין לי דרך,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

יש לך דרך למקם את זה פה. ממש ממש בסבבה.

ארז:

זה היה כל נושא הויכוח, שלא יצטרך (לא ברור) את הממ"דים מאחורי,

שרון דינור:

זה כל נושא הויכוח, חשבתי שנושא הויכוח הוא בכלל על המימוש של הזכויות. אני נותנת לך לממש את הזכויות, הוא אמר (לא ברור).

ציפי רון:

אני חוזרת ושואלת פעם נוספת, נניח שאנחנו מסכימים על חזית הטיח הדרומית האחורית. להקריב אותה לטובת התוכנית, ולטובת קליטת משפחות עולות מארצות הרווחה, הכול בסדר. אבל השאלה שלי, מה קורה עם החזיתות שקבענו שהם בשימור מלא, כי לפי מה שאני רואה פה בתוכנית, החלונות משתנים, גם ממ"דים, וגם אני לא יודעת כל מיני דברים אחרים, שקשה לי מאוד להבין אותם,

ארז:

אין דברים אחרים, אין דברים אחרים,

ציפי רון:

במקום, במקום (לא ברור),

שרון דינור:

איפה? איפה את רואה שהם משתנים?

ציפי רון:

אבל אני רואה שהחזיתות האלה נפגעות, אז אני רוצה להבין,

משה שפירא:

זה הצעה של,

ציפי רון:

וגם (לא ברור) את החזית הדרומית, וגם, וגם לא בדיוק שומרים על השאר.

ארז:

אז אם, אם נחזור רגע, אני פשוט לא הצגתי את המצגת כלום, אני אנסה להסביר תוך כדי. אם נחזור רגע להדמיה הקדמית, נראה שאנחנו הצענו, אנחנו הצענו ככה את הבניין, ובפגישה שקיימנו עם המקום, ביחד עם ראובן וקארין, הם הציעו שלמרות שיש איזה שהיא גגון באוהסי כזה, מעל המרפסת בקומה הראשונה, הנה היא פה, תודה. נכון אולי, כדי לקבל פרופורציות טובות יותר בנראות, לאור ההדמיה הזאתי, לא שינינו עדיין אגב, להוסיף שם כן מרפסת,

שרון דינור:

שנייה,

ארז:

ולהוסיף,

ציפי רון:

איפה?

ארז:

בדיוק איפה ששרון מצביעה, ולהוסיף את הגגון הזה מחדש למעלה. וזה משהו ש - , השימור, מחלקת שימור קארין מציעה, וקיבלנו (לא ברור) וחשבנו שזה נכון. כי זה נכון שהדירות האלה גם יהיה להם מרפסת, לדירות האלה אין מרפסת,

שרון דינור:

וגם לא לייצר את האטימות הזאתי,

ארז:

וגם לא לייצר את האטימות הזאת כבר בחזית הזאת שהיא מעבר לטובזה הנורא חזקה הזאתי, ואז זה נותן פרופורציות הרבה יותר יפות, והרבה יותר הדר לבניין, וקיבלנו את זה, עשינו מה שהשימור הראה לנו, כי חשבנו שזה באמת נכון וראוי לבניין.

ציפי רון:

אני, אני חושבת, אני חושבת שיש לנו בעיה עם העניין של השימור, ברגע שאנחנו מוסיפים את המרפסת, ומוסיפים את הגגון, ומוסיפים את הבנייה,

שרון דינור:

אבל אם לא נוסיף את המרפסת,

ציפי רון:

עם החדרים האטומים, אני לא יודעת מה קורה עם ה - , עם החדרים הממוגנים, איך זה נראה פה. אני חושבת שמה שאמרתי, ואין קו מפריד, אני חושבת, אני חוזרת ואומרת, על מה ש - , על ההערה שהערתי בזמנו על הבניינים שנקבעו לשימור, ובמקרה חזרתי אליהם אחרי עבודות הפיתוח, וראיתי שהשימור היה כלא היה, אלא הבניינים, רשימת הבניינים כדוגמא שהבאתי לפני כמה חודשים. אני לא רוצה שזה יקרה גם פה, אני חושבת שיש לנו בעיה, אז זה באמת.

יוחנן וייצמן:

את רואה ממוצע,

ארז:

אני חושב שאבחנה, אני חושב שאבחנה פה,

ציפי רון:

ואנחנו כאן וועדת שימור,

ארז:

אבל עדיין,

ציפי רון:

לא וועדת מגיע.

ארז:

אני רוצה לענות לך על זה, היה, קודם כל חשוב להגיד, היה תיאום מאוד מאוד אינטנסיבי, מאוד איכותי מאוד מאוד קשוב, מאוד מאוד טוב, בינינו לבין מחלקת השימור, קודם כל חשוב להגיד וזה, אני מברך על זה , ואני בעד זה בכל פרויקט שלנו. אוקי, אני חושב שבעין ראשונית, בגלימס ראשון, אתה רואה שיש פער מאוד מאוד ברור לעין, בין הבניין לשימור, לבין התוספת, אין מקום להתבלבל בכלל, ואני חושב ששינויים המינוריים שנעשו לטובת התאמת הבניין לשימור למגורים, הם מחויבים. יתרה מזאת, אני אגיד לך גם שבקומת הקרקע יש מצב של אי – נגישות, ולמרות שיש פה אנשים מבוגרים, החלטנו להמשיך את הבניין לא נגיש, כדי לשמר את המדרגות בכניסה מתוך כניסה לאברמוביץ', כי חשבנו שזה הדרך שבה הוא רצה להציג את הבניין, עם הכניסה, לא לשנות את הפרופורציות של הכניסה, ולא לשנות את גובה החלונות. אז אני חושב שכל ההתאמות נעשו פה בבניין לשימור, ונכון שיש גם שינויים מינוריים שהוצעו בשכל רב, ובתכנון נכון, ע"י מחלקת שימור ואימצנו אותם, אימצנו אותם.

עו"ד דני ליבמן:

יש מענה,

שרון דינור:

כן ברור. יש פה גם חנייה, יש פה,

לורה ורטון:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נלך לפי סעיפים ונראה שאנחנו מסכימים על הכול, בסדר? תפתח את ה - ,

שרון דינור:

רגע, רציתם את המצגת, במצגת שלכם,

ישראל קלרמן:

יש לך את זה? זה עצים,

ארז:

במצגת, לעבור על זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא,

ארז:

אז אני אומר,

שרון דינור:

אז 1 הסמכנו מה אנחנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

שנייה,

ארז:

אני מסכים עם כל הסעיפים, למלא את הסעיף הראשון שהוא סעיף בעייתי שדנו בו הרבה, וזה
הנושא של החזית האחורית,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, זה מקובל על כולנו, נכון? ההצעה שלך.

א"ז:

והסעיף השני,

יוחנן וייצמן:

אז בואו רק צריך לנסח את זה, הוועדה בחנה,

שרון דינור:

אני אנסח את זה,

יוחנן וייצמן:

וראתה את זה, זה מתאים לתוכנית אחת,

איציק שוויקי:

לסיכום,

יוחנן וייצמן:

את תנסחי את זה,

איציק שוויקי:

בסיכום.

עו"ד דני ליבמן:

ולהגיד שהחזיתות, לשנות את זה לגוש חזית שהחזיתות הצדדיות הן לכל אורכן.

יוחנן וייצמן:

כן, זה,

עו"ד דני ליבמן:

כתוב 30% לפחות,

יוחנן וייצמן:

בדרך כלל לא, אני הייתי מציע תלך הפוך, אל תקרא לזה גוש חזית,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אל תקרא לזה גוש חזית ולכל אורכם, אני מציע ללכת הפוך,

עו"ד דני ליבמן:

אבל,

יוחנן וייצמן:

למעט החזית האחורית ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אבל לפי הסעיף שמדבר על זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

וכשאתה אומר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לקרוא לזה גוש חזית,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

זה גם,

עו"ד דני ליבמן:

לא, כל בניין אתה אומר מה, מה צריכה להיות,

יוחנן וייצמן:

שלושת החזיתות,

עו"ד דני ליבמן:

חזיתות הצד שלו, אז זה יהיה,

יוחנן וייצמן:

כן, שלושת החזיתות,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

למעט החזית האחורית.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

ארז:

הסעיף השני היחיד שהוא סעיף אסתטי בלבד, זה סעיף ב' שסימנו פה, הראינו שה - , הדיבור היה על הפרגולה הקדמית. אם נעבור שנייה,

יוחנן וייצמן:

כן, אדריכלית דינור, זה בסדר?

ארז:

אם נוכל (לא ברור).

איציק שוויקי:

פרטי פרזול,

יוחנן וייצמן:

סעיף 4, לא, סעיף 4 בהמלצה.

ארז:

כן,

שרון דינור:

סליחה,

איציק שוויקי:

איפה ה - ,

ארז :

מה שרצינו לטעון, זה טענה כזאת, זה לא, לא מספיק ברור. אברמוביץ' יש צורך את אותו פרט של קרניז ארקוס כזה בכניסות שלו, גם בקינג ג'ורג' וגם בבית, גם בבית פורמין,

משה שפירא :

נראה לי (לא ברור) גם כן.

ארז :

זה פרט קבוע שלו, אנחנו עלינו בתוספת שלנו, ונסוגנו אחורה בצורה מאוד משמעותית כדי לא לפגוע לו בנראות, גם את ה - , קרניז העליון, וגם את כל הקופי, שאמרנו, כפי שהוא. מה שכן רצינו (לא ברור) למקצב הזה, ולכן עשינו את הפרגולה עם המקצב הזה.

שרון דינור :

איזה חומר זה הולך להיות?

איציק שוויקי :

אבן.

ארז :

הכול אבן,

איציק שוויקי :

אבן,

ארז :

הכול אבן,

איציק שוויקי :

אבן,

ארז :

פשוט אבן,

שרון דינור :

גם (לא ברור)?

ארז:

גם מאבן, פשוט זה באבן שונה מאוד מאוד מהשיטוט הטובה אבן,

איציק שוויקי:

מנוסרת.

ארז:

מנוסרת, בתלייה יבשה, שנראה שונה מהנראות הטבעית. יצרנו כמה שיותר הפרדה, ואני חושב שזה נותן הרבה חן לבניין.

איציק שוויקי:

בסדר, אוקי יללה. משה, תשאיר אותנו לבד.

משה שפירא:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

סיימנו?

ישראל קלרמן:

רוצה לשמוע,

יוחנן וייצמן:

שאר הדברים?

משה שפירא:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

יש סעיף שלא אמרת כלום?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

הוא אמר שני, הוא אמר שני סעיפים בלבד.

ישראל קלרמן:

תן לבן אדם.

ארז:

ריכזתי שני סעיפים,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1 ו- 4,

ישראל קלרמן:

1 ו- 4?

ארז:

כן,

איציק שוויקי:

כן, זהו.

ישראל קלרמן:

שם ראיתי גם סימנת ב- 2 משהו.

איציק שוויקי:

לא,

ארז:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

קישטה שלום.

ארז:

שבוע טוב, ובשורות טובות.

ישראל קלרמן:

אתה צודק (לא ברור).

איציק שוויקי:

קישטה זה לא יפה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא ננסח את זה אחרי זה, פחות או יותר יש לנו, לא, עוד לא נגענו בזה.

משה שפירא:

בהצלחה רבה, דני.

יוחנן וייצמן:

עוד לא התחלנו, בוא נעבור לתיק הבא, ננסח את זה אחרי זה, כי זה מורכב הנושא הזה.

עו"ד דני ליבמן:

כן, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעבור לתיק הבא?

איציק שוויקי:

אולי נאכל?

יוחנן וייצמן:

נאכל:

השאלה, מה השעה?

איציק שוויקי:

12 ו - ,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה הפסקת אוכל, בסדר.

ישראל קלרמן:

שרון, את לא מקבלת תעודה

שרון דינור:

אתה רוצה עוגה?

ישראל קלרמן:

שרון, את לא מקבלת תעודה?

שרון דינור:

תעודה?

ישראל קלרמן:

למטה.

שרון דינור:

איזה תעודה?

ישראל קלרמן:

למטה מחלקים תעודות במינהל התכנון, אם את הולכת.

שרון דינור:

תעודות?

עו"ד דני ליבמן:

תעודות?

איציק שוויקי:

תעודות למה?

עו"ד דני ליבמן:

תעודת חצי,

שרון דינור:

אני לא יודעת אם הוא מסתלבט או לא, קשה לי.

ישראל קלרמן:

היא אמרה, מקבלת,

שרון דינור:

יש לי תעודה,

עו"ד דני ליבמן:

מי מחלק תעודות?

יוחנן וייצמן:

רפאל, רפאל, (לא ברור) ותכבה את ההקלטה.

עו"ד דני ליבמן:

רפאל, הפסקה.

מורן בן זיו:

מה?

יוחנן וייצמן:

כמה דקות הפסקה, בסדר?

מורן בן זיו:

יש לנו עוד תיק אחד. כן, הוא פה, הוא מסתובב. כמה דקות לעשות סיבוב.

שרון דינור:

איזה תעודה? קודם כל מחלקת שימור קיבלה מצטיין מנכ"ל.

לורה ורטון:

יפה.

שרון דינור:

למאי.

לורה ורטון:

דחו את הטקס כן, אבל כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

רפאל.

ציפי רון:

מה קורה? יש הפסקה?

יוחנן וייצמן:

הפסקה של 10 דקות, רבע שעה, בסדר?

ציפי רון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים להביא, לשלוח לכם את המנות בזום, אם זה מה שחשוב.

יערה שאלתיאל:

לא הבנתי, יוצאים להפסקה?

יוחנן וייצמן:

רבע שעה, רבע שעה.

לורה ורטון:

כן.

אורית לנדסברג:

רבע שעה.

יערה שאלתיאל: סבבה.

ציפי רון:

בתאבון.

איציק שוויקי:

תודה.

(הפסקה)

שרון דינור:

רגע אני אפתח את הבא כבר, מה זה הבא?

לורה ורטון:

זה מבוא יורם.

שרון דינור:

מבוא יורם רגע. עכשיו כשציפי לא פה, אני בהשתדלות.

(מדברים ביחד ברקע)

ציפי רון:

שרון, תאכלי את כל החרף.

שרון דינור:

אני, זה בדיוק מה שאמרתי עכשיו לדני, שאת לא פה, ואני משתלטת על החרף.

ציפי רון:

בתאבון, בתאבון. חזיתות, בחזיתות לשימור, מה השינויים?

יוחנן וייצמן:

יופי. דני לא איתנו, אז את רוצה, הוא צריך להיות?

שרון דינור:

כן, אגב אני כתבתי פה את ה - ,

משה שפירא:

זה הדיון פנימי על מקודם?

שרון דינור:

כן, כן, תאכל. קודם כל ניסיתי לנסח בינתיים את ה - ,

איציק שוויקי:

איפה דני?

שרון דינור:

מחלקת שימור, וועדת השימור הסכימו בחידוד דעים עם הניתוח המקצועי של אדריכל השימור ותיק תיעוד בנוגע לאיכות החזית האחורית, ומבקשת לממש את סעיף, אני אשלים, בתוכנית 9988 אשר מאפשר הפחתת רמת שימור משימור מלא לשימור חזיתות. במקרה זה חזית אחורית מבנה אבן ללא המשך אדריכלי של סגנון הבנייה, לאור האמור מאחר ומבוקש מימוש זכויות לפי 9988, מאשרים באופן חד - פעמי וחריג הפחתת רמת השימור, ושמירה על שלוש חזיתות בלבד.

לורה ורטון:

אולי,

שרון דינור:

יש למצוא פתרון מיגון אשר אינו חוסם את חלונות החזית ההיסטורית כפי המוצע, יש לתקן את הבינוי המוצע כך שיכלול, ייכלל בקווי הבניין לפי 9988, הבינוי האחורי הוא, הבינוי הוא לא רק האחורי, יוצע ללא חריגות מזכויות קווי בניין, תכסיות, לכל 9988.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זהו,

לורה ורטון:

אני רק הייתי מוסיפה,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

איפה זה? איפה זה? לגבי ההחלטה, חד – פעמית משהו כזה,

איציק שוויקי:

הפנימית.

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

ועל סמך,

ציפי רון:

לורה, ברגע שמאשרים את זה פעם אחת,

לורה ורטון:

רגע, רק שנייה,

ציפי רון:

זה כבר לא,

לורה ורטון:

רגע, רק שנייה, רק שנייה, אני אומרת,

ציפי רון:

זה כבר (לא ברור).

לורה ורטון:

בעקבות תמימות דעים או, או החלטה פה אחד.

שרון דינור:

אבל זה כתבנו, כתבתי בהתחלה מחלקת השימור, וועדת השימור, הסכימו בחידוד דעים, וועדת השימור,

יוחנן וייצמן:

מה שדוקטור ורטון מציעה, שהסעיף הזה,

ציפי רון:

לא נכון, לא נכון,

יוחנן וייצמן:

שאושר בוועדת שימור רק פה אחד.

לורה ורטון:

כן, שיהיה,

יוחנן וייצמן:

רעיון, הוא רעיון שאני מוכן,

לורה ורטון:

חריגה רק במקרה של ההסכמה פה אחד.

יוחנן וייצמן:

הלאה.

ציפי רון:

אני חושבת ש - , אני חושבת שפותחים פה תקדים,

יוחנן וייצמן:

הרעיון הוא רעיון מעניין,

ציפי רון:

אני חושבת שפותחים פה תקדים, אף אחד לא יוכל לעצור את זה יותר.

לורה ורטון:

אני מסכימה שזה תקדים,

יוחנן וייצמן:

זה לא פעם ראשונה שעשינו את זה, אבל,

לורה ורטון:

לכן אני אומרת על סמך החלטה,

יוחנן וייצמן:

אבל לא צריך לעשות את זה,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא שתקדים,

לורה ורטון:

פה אחד.

עו"ד דני ליבמן:

זה בדיוק מה שהתבי"ע אמרה כל מקרה לגופו. וכל אחד (לא ברור) שאומר שלא (לא ברור),

שרון דינור:

אני גם, אני גם, תיכף אנחנו לדעתי עוד לא מוקלטים, כן אבל,

יוחנן וייצמן:

מוקלטים מוקלטים.

שרון דינור:

מוקלטים כבר, יופי בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

מוקלטים.

שרון דינור:

לא, רציתי להגיד גם שה - , אני מסכימה עם, באמת ב - , עם מה שמשה אמר בסוף, וזה, ויצא לו בצורה ספונטנית, אבל זה נכון שאנחנו הרבה פעמים יודעים גם להגיד ש - 9988 לא הייתה מספיק מקיפה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

בסקירה שלה ומקבילים.

יוחנן וייצמן:

זה הסיבה.

שרון דינור:

ופה אנחנו אמרנו גם, אוקי, זה הולך לשני הכיוונים, אנחנו לא רק לכיוון אחד, אלא גם לכיוון השני,

לורה ורטון:

שזה גם מאפשר,

ציפי רון:

שרון, שרון, תמיד יהיו התחכמויות, ככל שתעשי את התב"ע ותחשבי על הכול, תמיד ימצאו ויחפשו את החור. העכבר גנב, והחור גנב.

שרון דינור:

אבל יש לי שאלה, ציפי,

ציפי רון:

אין, וברגע שסוטים, ברגע שסוטים ומאפשרים הריסה של קיר שלם, לא משנה אם הוא כזה, או כזה, או כזה, בניגוד לתב"ע, אנחנו בבעיה, אנחנו פותחים את זה,

שרון דינור:

קודם כל,

ציפי רון:

לכל אחד.

שרון דינור:

ציפי, זה לא,

ציפי רון:

זה לא, זה סכר שנפרץ, אי-אפשר יהיה לעצור את זה.

שרון דינור:

ציפי זה לא בדיוק בניגוד לתב"ע,

ציפי רון:

אני חושבת שבאים עם כל מיני גלויות לחיות בירושלים,

שרון דינור:

ציפי,

ציפי רון:

ורוצים הרחבות של הבתים,

שרון דינור:

ציפי,

ציפי רון:

ויותר (לא ברור), והכול, לא יעזור.

איציק שוויקי:

ציפי, ציפי, זה,

שרון דינור:

זה לא בניגוד לתב"ע,

איציק שוויקי:

התב"ע,

שרון דינור:

מכיוון שהתב"ע נתנה את האופציה הזאתי לבחינה מעמיקה יותר, זה דבר ראשון. דבר שני, אני מדמינת סיטואציה שאת מכירה אותי ב - , עומדת סתם בפני ערכאה משפטית, ואומרים, שואלים אותי בכנות, החזית הזאתי לדעתך, זה משהו שהוא זה, ואני אצטרך להגיד בענות שלא, ואז יגידו לי - למה לא אישרת? אני אגיד ציפי והוועדה ואני פחדנו שיהיה תקדימים.

ציפי רון:

לא, אני אגיד,

שרון דינור:

אז זה לא נראה לי סיבה מספיק טובה.

ציפי רון:

אני אגיד לך משהו אחר, אני אגיד לך משהו אחר, אני אסתכל על זה בנקודה, מנקודת ראות בכלל אחרת. תראו, זה היה אופי הבנייה באותם תקופות, זו הייתה היכולת שלהם, וזה היה הסגנון שעליו חשבו, שהתאים לתקופה. השכונה נקבעה לשימור, בגלל האופי המיוחד שלה, שהוא אופי תקופתי, היסטורי, בכל השאר. וזה שאנחנו מחליטים בשבילם, שהם זלזלו בחזית הזאת, ועשו אותה כך או אחרת, אסור לנו לעשות דבר כזה, אין לנו סמכות לעשות דבר כזה. זה הכול.

עו"ד דני ליבמן:

מבחינה מעשית, זה שמאשרים שני ממ"דים גדולים בחזית הזאת, זה גם כבר לא משאיר ממנה הרבה. בלי קשר למה שעשינו בסוף.

ציפי רון:

אין לי שום התנגדות לשני ממ"דים הגדולים, יש לי התנגדות,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה אבל,

ציפי רון:

אני לא, אני לא בטוחה שאני רוצה להרוס את כל הקיר,

עו"ד דני ליבמן:

שני הממ"דים הגדולים האלה, כבר אחרי שבונים אותה, כבר לא רואים שהייתה פעם חזית כזאת שיש בה משהו.

ציפי רון:

טוב.

עו"ד דני ליבמן:

יש מקרים, יש מקרים שביקשו, ואמרו להם - לא, והשימור אמר להם - לא. אנחנו לא מסכימים.

ציפי רון:

אוקי, עכשיו אני מבקשת מאוד לדעת, מה השינויים שמתבקשים בחזיתות האחרות, בחזיתות הצדדיות,

איציק שוויקי:

אסור להם, אסור להם, אין שום שינוי,

עו"ד דני ליבמן:

לא, היא אומרת שהיא ראתה איזה חלון של שינוי,

ציפי רון:

זה לא נכון,

עו"ד דני ליבמן:

זה גם, גם חלון ממ"ד, זה גם שינוי פונקציונאלי, שאפשר בסופו של דבר, אבל זה לא שבונים תוספת על החזית הזאת, על הצדדיות, התוספות הן רק מאחורה.

איציק שוויקי:

איפה? איפה וייצמן?

עו"ד דני ליבמן:

וייצמן פה, אז תיכף שרון תסביר לנו.

שרון דינור:

טוב, מה עוד אתם רוצים שאני אסביר?

עו"ד דני ליבמן:

האם יש שינויים כלשהו בחזיתות הצדדיות, למשל חלון שהופך להיות לחלון ממ"ד,

שרון דינור:

אז זהו, יש, כן, יש, זה משהו שכן יש, בגלל זה כתבתי על זה, כי אם אנחנו מאפשרים את כל ההגדלה הזאת, אז זה נראה לי לא סביר, סליחה רגע. למה? רגע, בוא נראה אם אני מצליחה לפתוח את זה. נראה לי לא, אם מאפשרים פה את ההגדלה, ויש לך את כל החזית האחורית שאתה יכול לממש אותה, אז זה לא הגיוני למקם את הממ"ד דווקא על החזית לשימור שאז זה אומר שחלון בתוך חלון, שזה נראה איום ונורא, ואני יכולה לקחת אתכם למקומות שכאילו יש, יש בהם ש - , שלא היה ברירה. כשיש ברירה, בוודאי שלא עושים את זה, ולכן כתבתי את זה. אני מבינה שזה פוגע לו ב - , קצת בחזית, אבל אולי הוא יצליח למצוא פתרון, או מול (לא ברור) או,

לורה ורטון:

אני, אני חושבת שזה חשוב.

שרון דינור:

מה עוד היה לנו להסביר לכם? זהו, הייתה את הפרגולה שלא החלטנו,

יוחנן וייצמן:

אני גם רוצה לשאול שאלה על ההמלצה שלך, סעיף, שלוש שורות תחזרי שוב להמלצה. בסעיף שניסחת, 3 שורות, יש למצוא פתרון מיגון, לא הבנתי.

שרון דינור:

יש למצוא פתרון מיגון, אשר אינו חוסם את חלון החזית ההיסטורית, זה בדיוק,

לורה ורטון:

מה שהיא אמרה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

תרחיבי, תגדילי את זה בשטח, איך זה נראה.

שרון דינור:

בשטח, רגע, אני לא יודעת למה זה לא, זה הבא, אז רגע אני אסגור אותו, אולי זה לא ייפתח, למה זה. רגע אני אפתח את זה. חלון ממ"ד הוא גם לא במידות של החלון ההיסטורי, זה אומר שיש חלון בתוך חלון, וגם יש לו את החור הזה של, כזה עם העיגול ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

שלחם, (לא ברור) כזה. יש לי, תיק של,

יוחנן וייצמן:

זה דבר מעשי או שאנחנו חוסמים אותה? זה השאלה,

שרון דינור:

הכי מעשי בעולם, הכי מעשי, כי אנחנו להיפך, נתנו להם הכול,

לורה ורטון:

לעשות מה שהם רוצים,

שרון דינור:

נתנו להם לממש,

לורה ורטון:

באחורי.

שרון דינור:

אני לא יודעת למה זה לוקח לזה כל כך הרבה זמן. עד שזה נפתח אולי אני אצליח לפתוח את זה פה, הנה. הנה תסתכלו אני לא יודעת כמה אתם רואים פה, אבל ה - , אתם רואים את הממ"ד החלון בתוך החלון? לא במידות שלו, מצמצמים אותו זה גס, זה מאוד גס פה. עכשיו הוא יכול לשים אותו פה, כן? אין שום בעיה. או למקם אותו פה, אני מבינה שהוא רצה את החלל הזה כחלון, חלל סלון,

יוחנן וייצמן:

זה סלון.

לורה ורטון:

אז שישים את זה שיזיז את זה אחורה.

ציפי רון:

אני מבינה שזה שתי דירות בקומה, נכון? או דירה אחת?

שרון דינור:

לא, שתי דירות בקומה כמו שאמרתי,

ציפי רון:

זה שתי דירות בקומה, נכון?

שרון דינור:

כן.

איציק שוויקי:

משפחה.

ציפי רון:

אז למה שלא יעשו את הממ"דים בחזית שהם כבר מטפלים בה?

שרון דינור:

זה בדיוק מה שאנחנו אומרים.

ציפי רון:

זה מה שנקרא, הרצחת וגם ירשת.

לורה ורטון:

לא,

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

אנחנו לא מסכימים.

איציק שויקי:

לא מסכימים. ציפי,

שרון דינור:

אוקי, פרגולות חבר'ה, זה אמרנו שזה גס,

ציפי רון:

רגע, אבל איפה כתוב? זה כתוב ברור? אני לא מצליחה לקרוא,

שרון דינור:

כן, יש למצוא פתרון מיגון, אשר אינו חוסם את חלון החזית ההיסטורית, כפי המוצע.

ציפי רון:

החזיתות לא, לא, לתקן, את שלושת החזיתות ההיסטוריות המיועדות לשימור מלא.

שרון דינור:

את חלונות חזיתות ההיסטוריות.

ציפי רון:

שלוש החזיתות ההיסטוריות המיועדות לשימור מלא.

שרון דינור:

בסדר. ואז נשארנו עם העניין,

ציפי רון:

תורידו כן,

שרון דינור:

פרגולה, שלדעתנו היא גסה מידי, גם אחרי ההסבר.

יוחנן וייצמן:

את רוצה לבקש לעגן את זה?

שרון דינור:

אני כן, זה מה שביקשנו בעצם, לא אמרנו להם לבטל את זה, אמרנו, אמרנו בסעיף,

אורית לנדסברג:

אבל למה לא לבטל כאילו?

שרון דינור:

מה כתבנו פה? יש לבטל פרגולה היקפית בקומת גג העליון, סליחה אמרנו לבטל, ניתן להציע פרט קורה גגון יצוק בטון אדריכלי, עוד, רצינו שזה יהיה, תבינו, רצינו, עכשיו שאם זה יהיה יותר דומה לשפה של הקרניז שפה, אז יהיה מין פרט בטון כזה דק שהוא נורא אופייני לסגנון הבינלאומי גם.

אורית לנדסברג:

סבבה,

שרון דינור:

הוא יהיה מחומר חדש.

אורית לנדסברג:

אבל זה לא מה שהם עשו,

שרון דינור:

נכון, אז, אז כאילו אם הוועדה מסכימה, אז נשאר את ה - , סעיף הזה,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא לא (לא ברור), מה שדיברנו קודם, זה היה אחרי זה, שהוא (לא ברור)?

שרון דינור:

אז אני אכתוב,

יוחנן וייצמן:

אז יש לידינו, תכתבי כאילו,

שרון דינור:

אין בעיה, אני כותבת לידנו, אבל משאירה את ההמלצה כמו שהיא, ניתן להציע פרט קורה במקום,

ציפי רון:

אני, אני מבקשת רגע לחזור שנייה אחת, לבקשה להוסיף מרפסת ופרגולה פה, מעל המרפסת הקיימת, בדיוק איפה שעכשיו הייתה האצבע.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

בצד, בחזית המערבית,

שרון דינור:

סליחה, אני פשוט מנסה כל פעם לפתוח את (לא ברור),

ציפי רון:

אני יודעת, החיים קשים.

שרון דינור:

כן, זה, הנה. כן.

ציפי רון:

הנה כאן בחזית, בדיוק איפה שרוצים, זאת אומרת צריך לעשות כאן מרפסת, לפתוח פתחים, מה? מה בדיוק?

שרון דינור:

נכון, זה מה שאנחנו הצענו פה,

לורה ורטון:

מרפסת שלו,

שרון דינור:

פה מרפסת,

ציפי רון:

מה שאמרנו שלא נוגעים, שלא נוגעים, אני לא מבינה, אני לא יודעת, אני,

שרון דינור:

אפשר לבטל את זה, אנחנו פשוט חשבנו שזה יהיה יותר טוב.

לורה ורטון:

במקום שיהיה סגור ואטום שם.

שרון דינור:

ואז לקחת את הגגון הזה, ולהעביר אותו לפה.

אורית לנדסברג:

אני לא בטוחה שזה חובה,

ציפי רון:

אני לא, אני לא חושבת שזה נכון,

אורית לנדסברג:

ממש לא מרגישה שזה חובה, ואם זה פותח פתח לתחילת שינויים בחזיתות לשימור,

ציפי רון:

לא, לא,

אורית לנדסברג:

שכבר פתחנו פתח, אז אני חושבת שיצאנו בהפסדנו בסוף.

שרון דינור:

תשמעו, זה היה רעיון,

אורית לנדסברג:

זה יכול גם להיות ככה.

ציפי רון:

אני, אני,

שרון דינור:

שמעתם שהוא אמר זה היה רעיון של המחלקה,

ציפי רון:

אני חושבת,

שרון דינור:

מבחינתם אדישים לזה, אז כאילו אם אתם רוצים לבטל אפשר.

ציפי רון:

לא שמעתי מה אמרת, אבל אני חושבת שזה לא נכון.

שרון דינור:

אמרתי אין לנו בעיה לבטל את זה, הוא לא רצה את זה מלכתחילה, אז אנחנו חשבנו שזה בתוספת נעדן אותה, אם אתם חושבים שלבטל אותה, אני מבטלת את זה את השביל.

אורית לנדסברג:

אוקי.

ציפי רון:

לא נוגעים, אם אנחנו נאמנים לעקרונות שלנו שלא נוגעים בשלוש החזיתות המיועדות לשימור מלא.

יוחנן וייצמן:

אמרו שניתן,

ציפי רון:

אז בואו נישאר עם זה,

יוחנן וייצמן:

מאחורי הקו.

שרון דינור:

כן, הוא אמר שזה היה הבקשה של המחלקה,

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

זה תוספת מרפסת ופרגולה, ממש לא.

יוחנן וייצמן:

לא, לא להוריד מרפסת, רק, מה קודם?

ציפי רון:

פרגולה סתם,

שרון דינור:

יוחנן, זה לא מרפסות סוכה, אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

אני יודע,

ציפי רון:

הפרגולה,

יוחנן וייצמן:

אני רואה את ההגון,

שרון דינור:

כן, זה מה שאני אומרת,

ציפי רון:

זה מרפסת ופרגולה,

יוחנן וייצמן:

שוב 9988 מאפשרת (לא ברור) לעשות מרפסות, בוא נזכור את זה,

שרון דינור:

יש לו מלא מרפסות, כן? אנחנו מבחינה עיצובית, הויכוח פה הוא עיצובי בלבד.

עו"ד דני ליבמן:

אחר כך אני אתן לכם.

ציפי רון:

הם יכולים לעשות את המרפסות הנוספות שלהם בחזית הדרומית, זה בסדר.

שרון דינור:

לדעתי הוא מציע גם,

יוחנן וייצמן:

אני מציע שתבדקי את זה איתם, אני לא רוצה לקבל החלטה, אחרי שהם לא (לא ברור),

ציפי רון:

לא, לא, אנחנו, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל למה לא העלית את זה בדיון איתם?

ציפי רון:

אני העליתי את זה, אני אמרתי שאני, אני אמרתי שאני לא חושבת שזה נכון. אבל עכשיו שהתבהר יותר, שאנחנו נותנים להם לעשות בחזית הדרומית,

יוחנן וייצמן:

מבקש שתישמר, שיביא,

ציפי רון:

החזיתות האלה הם לשימור מלא, אז זה לשימור מלא,

יוחנן וייצמן:

אז שפירא הולך להיכנס לתיק הבא, נשאל אותו, אני לא רוצה לקבל החלטה בצורה הזאת.

ציפי רון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לקבל החלטה, בצורה הזאת, אני אומר שפירא ייכנס לתיק הבא, נשאל אותו. אני לא רוצה להוסיף דברים שלא,

ציפי רון:

אין בעיה, אבל קבענו שהחזיתות שלוש צפון, צפון, צפון, מערב, מזרח הם לשימור מלא,

יוחנן וייצמן:

כן, לשימור מלא ברחביה, זה לא כל המרפסות, על השימור המלא ברחביה, אפשר להוסיף מרפסת,

ציפי רון:

הם לא יעשו שם בין כה סוכה, אל תדאג, זה בין כה.

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על הסוכה,

עו"ד דני ליבמן:

צפון, מערב, מזרח, זה צפון מערב דרום,

שרון דינור:

אבל השאלה פה היא לא מה מותר, זה שאלה עיצובית, זה מה שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

אין לי טענות, אבל בוא נדבר איתם.

עו"ד דני ליבמן:

הוא פה, הוא תיכף ייכנס.

יוחנן וייצמן:

אני, אני לא נגד חלילה.

שרון דינור:

הוא לא האדריכל של הפרויקט, הוא רק אדריכל שימור,

עו"ד דני ליבמן:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהוא ידע לענות תשובות, יכול להיות שהוא לא ידע, אז נשאל. בוא נעשה, בוא ננסה לתת להם את זה,

שרון דינור:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אחורי ה - ,

ציפי רון:

מה אנחנו? או שאנחנו, או יש לנו אמירה, או שאין לנו אמירה.

יוחנן וייצמן:

יש לנו אמירה, יכלנו להגיד אותה בזמן אמת.

ציפי רון:

אני אמרתי אותה,

יוחנן וייצמן:

אז אף אחד לא הבין את זה בחדר.

ציפי רון:

לא יודעת, תמצאו בהקלטה, אני אמרתי מה זה הדבר הזה, מה פתאום.

שרון דינור:

הנה זה הדבר הזה.

עו"ד דני ליבמן:

על המרפסת?

שרון דינור:

כן.

עו"ד דני ליבמן:

כן, ציפי אמרה על המרפסת, אבל זה שינוי, שינוי פונקציונאלי של מרפסת, שהצוות מהנדס העיר ממליץ עליו.

ציפי רון:

אין שם מרפסת,

עו"ד דני ליבמן:

לא, מה ש - ,

ציפי רון:

אין שם מרפסת, יש שם קיר חלק, אין שם מרפסת,

עו"ד דני ליבמן:

ראיתי, ראיתי, מה שעושים שמה זה,

ציפי רון:

אין שם מרפסת,

עו"ד דני ליבמן:

בלי המרפסת, נכון, אין, היא תהיה,

ציפי רון:

ואני חושבת שזה עושה הפרדה יותר יפה בין החדש והישן. בין הקומות שהם מוסיפים על הגג לבין החדש, לא צריך כאן עוד, עוד לבנות מרפסת ופרגולה מה זה?

לורה ורטון:

אנחנו מחכים שיחזור?

שרון דינור:

בסדר, אז בואו, הוא ממילא, אז אני זהו, עוברת ל - , זה נשאל אותו כשהוא יחזור.

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

אוקי, התיק הבא. התיק הבא הוא ממוקם במבוא יורם.

לורה ורטון:

מבוא יורם.

מורן בן זיו:

שפירא,

שרון דינור:

מבוא יורם 1, זה הבניין הזה, עוד פעם כמו שבתיק שהיה לנו בתחילת היום, בניין שהוא לא לשימור אבל באזור היסטורי, בעצם ה - , אם אתם רואים את ההנחיות שלנו, הן נוגעות בעיקר למפגש עם ה - , עם החלקים הציבוריים, רגע אני סוגרת פה את ה - ,

איציק שוויקי:

ומה עם העצים?

לורה ורטון:

רגע, זה זה שדנו בו ב - ?

איציק שוויקי:

ומה עם העצים?

לורה ורטון:

זה זה שדנו בו בעבר?

איציק שוויקי:

זה בדיוק מה שקרה שם, העצים.

ציפי רון:

זה כבר היה פעם בוועדה, לא?

לורה ורטון:

מבוא יורם לא,

שרון דינור:

היה?

לורה ורטון:

היה, היה משהו במבוא יורם.

שרון דינור:

היה לדעתי, אחד אחרי,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

זה לא,

לורה ורטון:

זה בקצה הרחוב?

איציק שוויקי:

זה מספר 1,

שרון דינור:

הוא קרוב לקצה, הנה.

איציק שוויקי:

זה מספר 1.

שרון דינור:

אתם רואים יש פה, הקצה הקצה הוא מספר 5 של הגדוד העברי, 38, רגע, אני אראה לכם. הם הפסיקו לסמן את זה לדעתי ב – GIS,

איציק שוויקי:

בגלל הזה, מלחמה.

שרון דינור:

לא בגלל המלחמה, בגלל שהאיש של ה – GIS עזב אותנו.

איציק שוויקי:

אז מה?

שרון דינור:

אז הם הפסיקו לסמן את ה - ,

איציק שוויקי:

נקודות אדומות?

שרון דינור:

מורן הייתה מעבירה את זה פעם, אני לא יודעת למה זה הפסיקו.

לורה ורטון:

איך קוראים? גבראל ש - ?

שרון דינור:

לא גבראל.

עו"ד דני ליבמן:

מידע תכנוני?

לורה ורטון:

לא, מה - ,

שרון דינור:

הנה, אוקי,

לורה ורטון:

מה – GIS,

מורן בן זיו:

שנייה עוד שנייה,

לורה ורטון:

אז גבראל,

שרון דינור:

זה הבניין, אני מראה,

עו"ד דני ליבמן:

הוא ממידע ומיפוי,

לורה ורטון:

כן.

עו"ד דני ליבמן:

לא GIS,

לורה ורטון:

אז לא זה? אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

איציק שוויקי:

מי זה (לא ברור) הזה?

ציפי רון:

שרון, תראי עוד פעם את ה - , תראי עוד פעם את התצ"א, שרון.

שרון דינור:

רגע, אני מראה,

לורה ורטון:

כן, דיברנו, אם זה זה, אז דיברנו על זה,

שרון דינור:

אני יכולה להראות לכם מקרוב, יש פה הרבה עצים מסביב,

עו"ד דני ליבמן:

יוסי קראו לו, לא?

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע,

איציק שוויקי:

הוא עזב למקום אחר בעירייה, ב - , לא יודע, הוא היה,

עו"ד דני ליבמן:

איפה? במידע תכנוני?

לורה ורטון:

אז נראה לי שזה כן זה שדיברנו עליו,

איציק שוויקי:

הוא עבר (לא ברור).

לורה ורטון:

היה לנו אחד במבוא יורם,

שרון דינור:

אני חושבת,

ציפי רון:

היה, היה,

שרון דינור:

היה, היה אחד במבוא יורם, אתם צודקים.

ציפי רון:

היה,

לורה ורטון:

זה לא זה?

שרון דינור:

לא,

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

הנה זה, נכון שאנחנו ב - , נכון, והוא זה. עם השביל הזה של ה - , שמכניס אותנו פנימה, לא רואים אותו פה. זה, ולמה הוא לא נפתח? אני לא יודעת, הנה רואים את השביל הזה שראינו, הנה זה אותו בניין כאן, זה הבניין שהוא לא לשימור, יש לו צמחייה, יש פה ברושים שהם נמצאים בעומק החלקה, ספק אם בכלל לשמור עליהם, אבל יש גם בשולי החלקה עצים לצמחייה. ואנחנו ביקשנו שהחפירות שהוא עושה חנייה, שהם יתאימו את עצמם לרדיוס של ה - , שמירה על העצים, על השורשים של העצים שאנחנו מצאנו שהם לשימור, שיש לנו את המספרים פה, ונתנו אותם, ולמקם את ה - ,

עצירת (לא ברור) אשפה וכו', כאילו לא, לא לתחום הציבורי בעצם, זה מה שאנחנו אומרים. זהו, בואו נקרא להם, זה לא איזה משהו מתוחכם. אתה יכול, משה,

משה שפירא:

כן,

שרון דינור:

בוא, בוא, סליחה.

דובר לא מזוהה:

יללה, נגמר ההפסקה.

מורן בן זיו:

יש לי בזום גם, נכון?

משה שפירא:

כן, כן, יש בזום שניים שגם איילת מהמשרד שלי.

לורה ורטון:

כן,

משה שפירא:

של התוכניות, וגם בעל הבית. את מאשרת את זה?

מורן בן זיו:

כן, כן,

משה שפירא:

איילת. טוב, האמת היא, שאנחנו, אני באמת לא יודע כל כך למה אנחנו נמצאים כאן, כי המבנה עצמו, המבנה עצמו אין כאן שום סיפור של שימור בהקשר הזה. כל התכנון פה, ההערות של המחלקה, (לא ברור) אולי תעבור עליהם עוד מעט, אבל כל ההערות הם, זה דברים שבחנו אותם תכנונית מול אמי ארבל, מול הילה בכר, היינו ב - , היה לנו מהלך ארוך ארוך מול התכנון, את כל הדברים התכנוניים האלה, הבאנו חלופות, זה מה שהוחלט, עם אמי, ועם הילה בכר, ואין לנו שום דרך לפתוח את הדברים האלו, אפשר לעבור על ה - , על הנקודות שלא היו, אבל אני חושב ש - , יש כל כך הרבה שימור שיש למחלקה הזאת להתעסק, יש כל כך הרבה מחלקות אחרות שאמורות להתעסק במבנים כמו שלנו,

שרון דינור:

אבל פה אנחנו מתעסקים בגלל שחובה עלינו להתעסק.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו בקטמון,

משה שפירא:

כן, בסדר, זה כן, כן, זה מבנה שלא היה לשימור, שגם (לא ברור) לשימור, וזה כן בסדר זה,

איציק שוויקי:

אבל העצים לשימור,

לורה ורטון:

יש דברים, עצים,

משה שפירא:

והעצים, והעצים נשמרים. העצים נשמרים.

שרון דינור:

בוא תראה לנו,

איציק שוויקי:

איך?

ציפי רון:

ואתה רוצה להגיד שזה לא צריך להגיע לוועדה?

איציק שוויקי:

לא,

משה שפירא:

אני, אני יכול, אני חושב, לא, צריך להגיד לוועדה,

ציפי רון:

זה כל כך הרבה דנו בזה? בכל המחלקות?

משה שפירא:

אני אומר שבכל,

ציפי רון:

מה צריך להביא?

שרון דינור:

אולי פשוט תציג את הבקשה כן,

משה שפירא:

אז בואו, איילת, בואי תראי בבקשה את ה - ,

ציפי רון:

תנו ליהנות.

שרון דינור:

כמה זה? זה הזה שלנו. המצגת אצלנו,

משה שפירא:

המצגת אצלנו? אוקי,

איילת:

המצגת העברתי כן, העברתי את המצגת.

משה שפירא:

טוב.

איילת:

אני אפתח במקביל גם את ההרמוניקה, שם יש את החומר המלא.

ציפי רון:

רק תגידי איך קוראים לכלב.

שרון דינור:

ילד,

ציפי רון:

תינוק, תינוק.

איילת:

הוא שותף שלי בימים האלה.

ציפי רון:

אחלה.

שרון דינור:

גם אני אוהבת להביא את הילד שלי לעבודה, כי לפעמים אני צריכה חיבוק ולא נעים לבקש (לא ברור).

משה שפירא:

נראה אולי,

ציפי רון:

צודקת.

משה שפירא:

נראה אולי את הבניין. טוב, אולי, אולי, איילת, אולי תקריאי שמה את הזה, את ההערות של המחלקה, ואת ההתייחסות.

איילת:

אז הנה זה, זה מופיע, בעמוד האחרון שמתני את זה.

לורה ורטון:

אבל אי-אפשר לראות את התוכנית?

שרון דינור:

כן, אני חושבת שגם שכדאי לראות את התוכנית. זה קומת קרקע. הנה.

לורה ורטון:

אוקי.

איילת:

טוב, אז באמת החלק הראשון התייחס ל - , לתחום החפירה לשמור על העצים כמה שניתן. עכשיו אנחנו, אני אגיד שעשינו מאמץ מאוד מאוד גדול, יחד עם יועץ החנייה, לתכנן את החניון התת קרקעי, ולאפשר חניות לכולם, שינינו את התכנון גם כמה פעמים תוך תיאום עם מחלקת תכנון עיר, בעצם בשביל לשמור על, על מפלס אפס שמתחבר לרחוב, בקו הרחוב. במפלס הרחוב, האפשרות היא לעשות את הרמפה בצד שמאל, איפה שזה נמצא כרגע, כתוב פה - לבחון להעתיק אותה לפינה, מהפינה הדרום מערבית, איפה שזה נמצא על הדרום מזרחית, גם מבחינת העצים של השכן, זה, זה יהרוס אותם, החפירה תהרוס אותם. אולי אני אעלה את ההרמוניקה אצלי רגע, שנראה את העצים.

לורה ורטון:

כן,

משה שפירא:

כן, כדאי,

איילת:

אוקי, אין לי, הנה רק דקה, אז באמת אלו העצים שה - , פה בצד ימין רואים אותם, שההמלצה הייתה לשמר,

שרון דינור:

למה הם עושים מסך מלא, ואנחנו לא?

יוחנן וייצמן:

את לא מצליחה לעשות את זה, אני לא יודע.

מורן בן זיו:

לא, הוא לא הצליח.

משה שפירא:

תראי, תראי בבקשה את כל המגרש, יראו גם כן את ה - , את כל מה שאנחנו משמרים מכל הכיוונים.

שרון דינור:

אבל תגידו רגע, פה זה, טוב.

מורן בן זיו:

את יכולה להיכנס לזה, וגם לשתף.

איילת:

הנה זה כל המגרש.

שרון דינור:

כן, כן.

משה שפירא:

זה בעצם יש לנו,

לורה ורטון:

אז יש שישה עצים ששומרים?

ציפי רון:

אבל הם מחוץ, הם מחוץ למגרש, כל העצים שמסומנים לשימור, הם מחוץ למגרש.

איילת:

כן, אבל ברגע שה - , ברגע שהרמפה תהיה בצד הזה, אז העצים האלה בסיכון גבוהה. וכאן זה כבר פחות בסיכון. העצים האלה שהם משמעותיים יותר, פחות בסיכון. בנוסף לזה, שאנחנו יורדים מהמפלס הנמוך, במגרש. הרמפה יורדת מהמפלס הנמוך, ו - , לכן אנחנו מתאפשרים, מתאפשר לנו לעשות אפס בקו הרחוב, מפלס 00 בקו הרחוב. התכנון באמת הקודם היה רמפה בצד ימין, ואז היו המון מדרגות בשביל לעלות, כי לא היה לנו גובה. מבחינת אחוז שיפוע לרדת לחנייה, ו מפלס כניסה, לא אפשר לנו גובה.

משה שפירא:

בואי, בואי נעבור על השתי נקודות אחרות שמה לשימור.

איילת:

נקודה הבאה, זה חדר אשפה, יש לנו קצת בעיה עם החדר אשפה, בגלל שדירות בקומת האפס, הן דירות של דיירים.

שרון דינור:

תראו, אתם עושים חצרות פרטיות, מקו,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א/2,

שרון דינור:

מפה עד לשם, בסדר, אז מה? מה זה קשור? אז היה,

איילת:

לא, לא, החצר, החצר,

ציפי רון:

אפשר, אפשר לראות את הבניין המוצע? אפשר לראות אותו, את הבניין כאילו?

שרון דינור:

אולי יש לך הדמיה להראות לה, או משהו כזה.

ציפי רון:

הדמיה של הבניין.

איילת:

כן, זה גם מופיע במצגת ששלחתי, אני אראה באמת.

שרון דינור:

כן, כן, אני יכולה גם לעבור עליה, זה פשוט אצלנו.

משה שפירא:

תראי את זה יותר טוב, זה נראה מסך מלא.

איילת:

שנייה, אני אפתח את זה. רואים?

משה שפירא:

היה לנו הרבה מאוד חלופות עם זה, בסוף הגענו למשהו הצעה, מאוד רחבייתית,

איציק שוויקי:

עוד פרגולה,

משה שפירא:

בסדר, פרגולה פה, זה לא הדבר המשמעותי, אבל בניין שהוא בניין של רחביה. זה מה ש - , זה מה שאנחנו,

איציק שוויקי:

זה קטמון.

משה שפירא:

מה?

איציק שוויקי:

זה קטמון.

משה שפירא:

זה בסדר, זה קטמון זה, קטמון המנדטורית, זה כאילו זה חזרנו ל - , זה היה לנו דברים הרבה יותר,

איציק שוויקי:

יכול להיות שהוא (לא ברור)?

ציפי רון:

רגע, על הגג גם יש קומה, המעקה של הגג הוא מאוד גבוה, זאת אומרת מה יש על הגג שם?

איציק שוויקי:

כל כך מרפסות, תגידי למה.

ציפי רון:

הקומה של הגג מעל הפרגולה, היא גם מאוד גבוהה, מה יש שם?

לורה ורטון:

לא, זה,

משה שפירא:

זה לא, זה מעקה אבן. מה?

ציפי רון:

זה מעקה גבוה, זה מאוד גבוה, יש שמה משהו בריכה משהו, לא יודעת, צריך?

איילת:

יש בריכה, יש בריכה,

ציפי רון:

יש שם וילה על הגג? מה יש שמה?

איציק שוויקי:

יותר יפה ככה.

משה שפירא:

בוא נראה את התוכנית, בוא נראה את ה - , תראי את ה - , תעלי את התוכנית שפה,

לורה ורטון:

אני חושבת שפחות.

עו"ד דני ליבמן:

הם יכולים את המרפסת אקסטרה.

איילת:

יש לנו עליה לגג מערבות, ובריכה בחלק האחורי.

לורה ורטון:

יש בריכה,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא שהם יכולים להפוך את זה,

משה שפירא:

זה בחלק האחורי, זה לא בחלק הקדמי של זה.

איילת:

הנה זה פה.

ציפי רון:

אבל המעקה של הגג הוא גבוהה, זה מעקה של כמעט קומה.

איילת:

המעקה של הגג גבוה, רק בחלק האחורי, בחלק הקדמי הוא מעקה גג רגיל.

משה שפירא:

אפשר להראות חתך,

ציפי רון:

אני הסתכלתי בהדמיה,

איילת:

יכול להיות שזה תעתוע בהדמיה, כי,

ציפי רון:

כי הצידי שהוא נראה כמו קומה.

משה שפירא:

לא, לא, וזה לא, זה אפשר לראות חתך, הכי טוב זה לראות חתך.

ציפי רון:

כן, כמו קומה.

איילת:

זה לא קומה, 2.20 הוא פה, וזה המעקה. רגע. אנחנו פה ב – 2.20, המעקה הוא משהו כמו מטר וחצי, אפשר להנמיך אותו בחזית הקדמית, רק לבריקה אנחנו צריכים את הגובה, כמו שרואים בחתך השני, בעצם זה פה, זה מעקה קל, מעל המעקה אבן.

שרון דינור:

זה באחורי, נכון?

משה שפירא:

באחורי כן,

איילת:

זה החלק הקדמי פה.

משה שפירא:

בוא נחזור לעמוד הבא, נראה את ההערות האחרות שהיו.

איילת:

החצר קדמית משותפת, לכל האורך,

משה שפירא:

לא, לא רואים את זה פה,

איילת:

החצר בצד ימין היא חצר משותפת.

משה שפירא:

לא רואים, לא רואים את ההערות, אם את יכולה להזיז את ה - , לסובב מסך, זה לא רואים את זה,

עו"ד דני ליבמן:

תזיזי ימינה קצת את ה - , אצל מי העכבר?

משה שפירא:

כן, אצלה. ואת יכולה להקטין את ה - , להקטין את המסך,

עו"ד דני ליבמן:

להזיז הכי למטה, להזיז אותו ימינה, את הפס למטה להזיז ימינה.

משה שפירא:

אלה?

איילת:

שוב נפלתי מהזום,

משה שפירא:

לא, תחזרי לעמוד 11 שמה על ההערות, רק לא ראו. לא ראינו את זה מול העיניים, אז רק.

איילת:

שומעים אותי?

משה שפירא:

כן, שומעים אותך.

איילת:

אוקי, זה אני לא יודעת אם שמעתם על החצר, על חצי מהחזית הקדמית היא חצר ציבורית לבניין,

משה שפירא:

כן רוצים לראות, רוצים לראות את ההערות, אם את יכולה לחזור להערות.

עו"ד דני ליבמן:

להקריא כאן,

איילת:

הנה זה ההערות פה, פה.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו לא רואים אותם,

משה שפירא:

אנחנו לא רואים אותם פה ב - ,

לורה ורטון:

לא רואים,

איילת:

סליחה, סליחה,

לורה ורטון:

לא שיתפת.

איילת:

הנה. זה נושא החצר, לשמור על חצר קדמית משותפת לכל האורך, תכנון אדמה גננית בעומק מירבי לנטיעות חדשות, עצים בוגרים אחד, עץ לכל 25 מטר, קרקע חצר,

לורה ורטון:

אז מקובל עלי.

איילת:

זה לגבי החצרות, באמת זו חצר משותפת, (לא ברור) אומר שאין לו בעיה לנטוע עצים, גם בחצר המשותפת, גם בחצר הפרטית, כמו ש - , כמו שמבוקש. אלמנט מרפסות סוכה תחומו במסגרת, המהווה תוספת,

משה שפירא:

שנייה לגבי ההערה הזאת, אנחנו לא רוצים חצר קדמית משותפת לכל האורך. יש חצר קדמית משותפת, בחלק אחד, החלק השני זה חצר פרטית,

איילת:

זו חצר משותפת, וזו חצר פרטית.

משה שפירא:

אז אנחנו מבקשים שיהיה פה חצר פרטית בצד השני,

איילת:

זה כבר לא חצר, זה טעות, זה הרחבה של ה - , זה אזור המתנה לרכב, ירידה לרמפה.

יוחנן וייצמן:

למה זה חשוב לנו כל כך?

משה שפירא:

כי הדירה הזאת שמה, יש לה, הדירה הזאת היא נחנקת, הדירה הזאת היא דירה של, יש שם דיירים, ויש פה רמפה שחונקת את הדירה הזאתי, יכול להיות שיהיה גינה קטנה, היא נחנקת פה, אין לה כלום, מרפסת אין לה פה. רוצים שיהיה לה,

שרון דינור:

מה? לא הבנתי.

משה שפירא:

הדירה הזאתי כאן,

לורה ורטון:

אז,

משה שפירא:

כל הכבוד שלה יושב, יושב על רמפה שיורדת לחנייה, אז רוצים שיהיה לנו,

שרון דינור:

אז בוא נבטל את החנייה, הלוואי, שיהיה חצרות.

משה שפירא:

שיהיה להם פה, שיהיה להם פה,

יוחנן וייצמן:

כמה אנחנו רחוקים מהרכבת?

משה שפירא:

שיהיה להם פה,

שרון דינור:

רחוקים מאוד.

משה שפירא:

שיהיה להם פה איזה גינה.

שרון דינור:

לא, אבל תקשיבו רגע, בוא נעשה,

איציק שוויקי:

יש להם חלון שם,

שרון דינור:

סליחה שאת לא רואה, חברות הוועדה, אני אומרת בוא נאמץ את הפתרון שהיה לנו כבר הקודמת, כן? בקודמת. יהיה חלק את ה - , הרי הקדמי שהוא גינה משותפת,

משה שפירא:

כל זה, הכול משותף.

שרון דינור:

כן, אבל אני אומרת בוא נעשה, בוא נעשה כזה, בעת המתקנים, אנחנו צריכים משהו לסובב, לא יכולים להיות בחזית לרחוב, אנחנו מבקשים, אנחנו מבקשים מתקנים לא על החזית, לנסות לצמצם אותם כאילו, איד, את זה לפה, כאילו איכשהו את ה - ,

משה שפירא :

פה זה (לא ברור) הנדסית, אז אני לא יכול,

שרון דינור :

או שאתה יכול לפתחו מה, ולשים אותו ב - ,

יוחנן וייצמן :

להחביא אותו,

משה שפירא :

בסדר, אוקי,

שרון דינור :

כאילו יש לנו,

איילת :

אנחנו חשבנו להעביר את ה - , את כל,

שרון דינור :

כל מה שאנחנו מבקשים עכשיו, זה מה שאנחנו מבקשים אצל כולם, זה לא יוכתב עבורכם,

משה שפירא :

אבל בסדר, הפתחים של ה - ,

שרון דינור :

כמו שמשה אמר, זה לא תוכנית שימור, אנחנו רק מנסים שהמרחב הציבורי,

משה שפירא :

את הפתחים של ה - , או שנעשה את זה כניסה לחצר המשותפת, או שנעביר את זה מתחת למה שיש מצד שמאל, לחצר הפרטית, נעביר שם (לא ברור),

שרון דינור :

אז אנחנו משאירים את ההוראות האלה, נמשיך תיאום כאילו זה לא. זה לא ייכתב, טוב.

משה שפירא:

מה ששרון אמרה פה זה רצועה מקדימה שהיא משותפת. לא את כל הגינה מקדימה, אלא רצועה מקדימה שלאורך תהיה משותפת.

ציפי רון:

טוב, מה עוד?

משה שפירא:

הערות הבאות.

איילת:

פה מדובר על האלמנט של המרפסות סוכה,

שרון דינור:

תראי רגע את המרפסות סוכה מה,

משה שפירא:

עכשיו יש לנו, יש לנו פה, תראו, אם חוזרים להדמיה פה, אם אנחנו חוזרים,

איילת:

פה קשה, קשה לראות את זה, כי לא (לא ברור) למטה,

משה שפירא:

כן, יש כאן חיבורים מלמטה, המטרה שלה הייתה לתת חזות של בניין אחיד, עם זאת עם פתרון לסוכה לכולם. ונתנו פתרונות סוכה, ולכן אנחנו רוצים להיצמד לזה.

שרון דינור:

בסדר, אנחנו נרד מהדבר הזה, יללה עוד משהו? אפשר לסיים?

משה שפירא:

מה עוד יש?

איילת:

זה כבר,

לורה ורטון:

לגבי הקווי בניין,

שרון דינור:

רגע, את יכולה להחזיר לכל ההערות, תגללי להערות שנייה.

אורית לנדסברג:

אני שרון, יש לי הערה אחת.

שרון דינור:

בבקשה.

אורית לנדסברג:

כל הגוש מוצמד בחזית, עם אם היו נכנסים פנימה במקום לעטוף את הבניין, אלא נכנסים פנימה, אפילו 20, 30 ס"מ זה היה מקליל את כל הדבר הזה, זה כל כך כבד אל הבניין, זה ככה לא בשפה,

שרון דינור:

את יכולה לחזור,

אורית לנדסברג:

שהיא קיימת בסביבה הזאת,

משה שפירא:

למה? זה השפה קיימת, לא, אפשר, אפשר לוותר על העמודים בפינות, וזה הכול יהיה קונזולי.

שרון דינור:

תראי רגע למה התכוונת.

משה שפירא:

אין שום בעיה,

אורית לנדסברג:

כרגע כל הדבר הזה עוטף את החזית, הכוונה שהוא ייכנס בתוך החזית, ולא יעטוף אותה, כי זה הופך להיות מאוד מאוד בומבסטי כזה על החזית,

משה שפירא:

זה מרפסות, מה זאת אומרת שזה ייכנס? זה אני לא מבין.

שרון דינור:

אני קצת,

אורית לנדסברג:

כל הזמן עוטפים בניינים בירושלים, התחילו מרפסות לעטוף את הבניינים, חשבתי שיש בניין, ויש מרפסת, עכשיו יש מרפסות, שהם הופכות להיות חזית של בניין, אני סליחה זה מה שאני רואה,

משה שפירא:

אפשר, אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני לא נעים לי, אבל זה הולך להמשיך להיות ככה. הרי עם שאריות מהקורונה, ו - ,

מה לעשות? מה?

שרון דינור:

לא נגד המרפסות,

אורית לנדסברג:

מה זה קשור לקורונה?

ציפי רון:

לא, זה לא נגד מרפסות, זה רק אולי עניין של העיצוב של המרפסות,

אורית לנדסברג:

בדיוק, המרפסת הפכה להיות הבניין,

ציפי רון:

העיצוב, העיצוב,

אורית לנדסברג:

במקום שיהיה בניין ומרפסת,

משה שפירא:

זה,

ציפי רון:

זה מרפסת שיש לבניין,

משה שפירא:

זה כל,

ציפי רון:

אז אולי העיצוב צריך להיות שונה,

משה שפירא:

כמו אברבנאל,

אורית לנדסברג:

מרפסת זה אלמנט בבניין, הוא לא הבניין.

שרון דינור:

אני חושבת רגע, יש לי שאלה, אולי נלך עם ההצעה שלך, אם אתה יכול לרדת, האם אתה יכול,

משה שפירא:

נוריד את העמודים, נוריד את העמודים,

שרון דינור:

את החלק הזה שהוא בא כאילו, אין עוד אחד, אותו אפשר להוריד באופן,

משה שפירא:

אפשר, אפשר להוריד, יותר קומות,

שרון דינור:

ואז בואו אולי נבחן את ה - ,

משה שפירא:

בסדר,

שרון דינור:

של הקונזולה.

משה שפירא:

בסדר גמור,

שרון דינור:

של (לא ברור).

משה שפירא:

אין שום בעיה. אין שום בעיה.

שרון דינור:

אז אני חושבת ש - , באמת זה, אני חושבת שמרפסות עצמן הן בפרופורציה, בעיני, כן, זה נושא אדריכלי זה, לא רק כאילו,

יוחנן וייצמן:

זה נושא, תראי זה דבר שהיינו צריכים להחליט על הנחיות מרחביות, זאת אומרת זה משהו ש - ,

לורה ורטון:

תלוי בבניין, העניין הוא שיש פה, 5 קומות,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב הוועדה המקומית,

לורה ורטון:

יש קומות שמצד לצד,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מרפסות,

משה שפירא:

למה? יש דוגמאות מאוד יפות של דבר כזה ברחוב אברבנאל, דוגמא מאוד יפה, אפילו עם אותו פרט של מרפסת, שאני חושב שזה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך שיש מקומות שאני רואה את זה דווקא, דווקא במע"ר צפון והתוצאה היא רעה,

משה שפירא:

לא, ברחביה בזה,

איציק שוויקי:

משה, צד ימין זה שלושה חדרים וצד שמאל זה 4 חדרים? זה לא נראה חצי חצי, ממש לא.

משה שפירא:

יש, יש בצד שמאל את ה - ,

איציק שוויקי:

רוב (לא ברור) היא לא נכונה,

משה שפירא:

לא, צד שמאל יותר גדול מצד ימין.

איציק שוויקי:

כן?

עו"ד דני ליבמן:

שרון,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אם את זוכרת את הבניין ברשב"א.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני התכוונתי לבניין ברשב"א שדיברנו עליו לפני 10 שנים, או 8 שנים,

שרון דינור:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני דיברתי, שרוצה לעשות מסגרות, וסיכונים,

איציק שוויקי:

בגלל ש - ,

יוחנן וייצמן:

כל פעם שאני עובר שמה, זה עושה לי רע מאוד.

איציק שוויקי:

המגרש הוא טרפז, כאילו, מצד אחד,

עו"ד דני ליבמן:

כן.

שרון דינור:

טוב, אבל הוא רחוק מה - ,

יוחנן וייצמן:

אז, אז התדיינו על זה,

שרון דינור:

הוא רחוק מה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, מהכביש.

שרון דינור:

מהרחוב, יחסית. כמה רחוק, כמה מרפסות? כמה המרחק? 3 מטרים? או 4?

משה שפירא:

מה?

שרון דינור:

מהמרפסת ל - ,

איציק שוויקי:

(לא ברור) דפוק.

שרון דינור:

זה 4 מטר, לא? 6 קומות,

איציק שוויקי:

טרפז.

שרון דינור:

כן, זה מרחק. טוב, נשאר לנו רק את ההערה האחרונה שאני מניחה שאין לכם בעיה איתה, 6.

משה שפירא:

אבן, כן ברור.

איציק שוויקי:

כן, אבל אתה יודע שבהדמיה,

ציפי רון:

סליחה שנייה יש לי שאלה רק רגע אם אפשר לראות עוד פעם את החתך, את ה - , את התשריט של הקומות. יש הבדל בין קומה א', לבית רק רגע אם אפשר שנייה להראות את זה?

איציק שוויקי:

איפה היית? בשרטוט יש, תראה, בשרטוט של המרפסות היה,

ציפי רון:

כן, האזור של הכניסה, זה נורא מוזר, זאת אומרת המרחב של המעלית והכניסה לדירות בין קומה ב' ל - ג' משתנה. יש פה איזה ריבוע שמגדיל את השטח של, של הדירה ה - , הצפונית, על חשבון הדרומית, לא יודעת, לא הבנתי. בקומה ג', זה שונה, אבל זה לא עסק שלנו,

משה שפירא:

יש לנו פה דיירים צריך להחזיר להם זה,

ציפי רון:

זה לא עסק שלנו, בסדר.

שרון דינור:

טוב.

ציפי רון:

אבל העניין של המרפסות אולי הוא צריך טיפול,

משה שפירא:

בסדר, קיבלנו את הדבר הזה, נוריד את הקומה העליונה שהייתה שמה נוריד אותה, זה כבר, כבר,

ציפי רון:

לא, לא, גם המעקות, גם המעקות, זה מעקות ש - ,

משה שפירא:

המעקות לדעתי צריכות, זה מעקה מאוד מאוד מאוד מתאים, דווקא מאוד מתאים לסביבה, לדעתי זה פרט מאוד יפה, שאפשר לראות אותו, הרבה מאוד בסביבה, וזה גם פרט מאוד נכון, מאחר ואנחנו מייצרים כאן, יש לנו כאן מרפסות סוכה ואנחנו רוצים (לא ברור) הסדר פה לדירוג שלהם, וזה מבליע את הדבר הזה, תעשה מרפסת של סורג,

ציפי רון:

אבל המרפסות הקדמיות,

משה שפירא:

אז (לא ברור) את כל,

ציפי רון:

המרפסות הקדמיות לא נראות מרפסות סוכה.

משה שפירא:

זה מרפסות סוכה, הן כולם מרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

הם דרומיים,

משה שפירא:

הכול עם חורים שמה,

איציק שוויקי:

משה,

משה שפירא:

וזה בעצם החידוד, אחרת זה יראה לנו, יהיה קקופוניה לחזית שמה.

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

כולן דירות חמישה חדרים,

משה שפירא:

כן, ותראה את הסלון שלו, את הסלון שלו,

איציק שוויקי:

לא, זה חמישה חדרים, 10 מטר יש הבדל ביניהם.

משה שפירא:

בסדר.

איציק שוויקי:

10 מטר, זה כלום, זה 128, וזה 116. חמישה חדרים,

משה שפירא:

זה הבדל של גודל של חדר, כן.

איציק שוויקי:

רגע, הדירה האורגנאלית, היא 4 חדרים הייתה? של הבתים, עכשיו מוסיף עליהם חדר?

משה שפירא:

3 חדרים, אני חושב,

איציק שוויקי:

זה הדירות (לא ברור) קומה ג', אנשים גרים, נכון? תושבים,

יוחנן וייצמן:

בחישוב הם 25 מטר, מה אתה רוצה? זה חדר.

איציק שוויקי:

זה יותר מ – 25 מטר,

משה שפירא:

לא, לא, אין פה יותר מ – 25 מטר. 25 מטר,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? זה עסק של היזם עם תמ"א, זה לא פינוי בינוי, תקן 21.

איציק שוויקי:

מה אכפת לי אני? אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

מצדי מה אכפת לי מהיזם?

איציק שוויקי:

נכון, כמו שאני אומר לא אכפת לי. אכפת לנו שזה יהיה יפה.

משה שפירא:

בסדר?

איציק שוויקי:

העצים לא דיברת עליהם, מה עם העצים? כולם נשארים? כמה אתה עוקר?

שרון דינור:

היה, היא כתבה בהערות שלה משהו, על ה - , על ההערה מספר 1 שלנו, אתם יכולים לחזור רגע לזה?
הנה כן תודה. לאחר, אנחנו אמרנו יש להטיל תחום החפירה להנחיות אגרונום, רדיוס שימור של
עצים שהמספר שלהם פה, ויש לבחון אם ניתן להעתיק רמפה לפינה השנייה, כדי שיש,

איציק שוויקי:

(לא ברור).

שרון דינור:

והם אמרו שהם לא יכולים, שהם צריכים, שהם תיאמו את זה עם תכנון עיר.

איציק שוויקי:

בגלל הגובה.

משה שפירא:

כן, ומבחינת הבקאות, העצים יותר חשובים משמרים.

איציק שוויקי:

זה,

ציפי רון:

תראו, בואו נודה, בואו נודה, התוכנית הזאת, כותרת את כל העצים במגרש. לא נשאר אף עץ בתחום המגרש,

איציק שוויקי:

בבקשה.

שרון דינור:

תחזרו רגע לעצים שנייה?

איציק שוויקי:

יש שלושה שנשארים, ציפי,

יוחנן וייצמן:

לא, הם מחוץ (לא ברור).

ציפי רון:

אף עץ לא נשאר בתוך המגרש הזה,

לורה ורטון:

מחוץ לקו כחול.

ציפי רון:

מה שראינו עכשיו,

משה שפירא:

נכון,

ציפי רון:

למה לא? העצים שהם לשימור הם מחוץ למגרש,

שרון דינור:

אבל למה? את אלה שהם בגבול של החלקה, אי-אפשר לשמור נגיד? כאילו אלה שעל הגדר שלכם,

משה שפירא:

לא, יש לנו, יש לנו פה חניון על הכול,

שרון דינור:

אבל החניון שלכם, יכול לסגת רק קצת.

משה שפירא:

מה?

שרון דינור:

קצת, הוא יכול לסגת אפילו טיפונת, רק בשביל ש - ,

משה שפירא:

אנחנו על המילימטר של המילימטר פה.

איציק שוויקי:

צריך לשתול עצים בוגרים.

משה שפירא:

נכון, נשתול, כל העצים,

איציק שוויקי:

מ – 10,

ציפי רון:

גם אם ישתלו עץ בוגר, ייקח לו 80 שנה, עד שיגיע למה שיש היום,

משה שפירא:

אבל,

ציפי רון:

אנחנו חוזרים להיות מדינת מדבר, אין, כל העצים בתחום המדרש נכרתים, בוא נודה בזה. נו מה?
יכול להיות, למה מאחורנית גם העץ מסומן, העצים מסומנים לכריתה, גם העץ הבודד מאחורה, אני
לא יודעת איזה עץ זה, אבל למה הוא מסומן לכריתה?

משה שפירא:

הכול, הכול נחפר פה.

שרון דינור:

יש להם מאה אחוז חפירה לטובת,

ציפי רון:

זאת אומרת אתם עושים חפירה על קו אפס של כל המגרש?

שרון דינור:

כן,

משה שפירא:

זה כמעט קו אפס של כל המגרש, כן,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

אבל למה זה נצרך?

משה שפירא:

כי אין לנו דרך אחרת להסדיר את החניון פה.

שרון דינור:

כמה חניות אתם עושים פה?

איציק שוויקי:

אחד לאחד,

משה שפירא:

זה כל,

איילת:

לפי תקן 2 ל – 1 כמעט זה יוצא.

שרון דינור:

אז בואו נפחית תקן. זה יעבור אבל? אני לא יודעת אם זה יעזור, כי הרמפות הן רמפות.

משה שפירא:

רמפה זה אותו דבר,

שרון דינור:

את יכולה להזיז קצת לחנייה שנראה אותה, אז יש לכם קומה אחת של חנייה או שתיים?

איילת:

שתי קומות,

שרון דינור:

שתי קומות של חנייה,

איציק שוויקי:

בסדר.

משה שפירא:

זה לא, זה מה שצריך להכניס פה, זה לא עוזר,

איציק שוויקי:

בגלל הרדיוס, זה לא יעזור.

ציפי רון:

כן, עדיין אני לא מבינה, הרי לא הכול, למה מוכרחים לעשות על קו אפס את כל ה - , את כל החפירה? באמת לא, לא ברור.

משה שפירא:

זה הדרך היחידה שהייתה להכניס כאן את כל החניות, אנחנו חופרים פה עוד שתי קומות פה, בשביל ה - , בשביל החניון שלנו, אז גם כן,

ציפי רון:

אז יכול להיות,

משה שפירא:

אם מפחיתים את ה - ,

ציפי רון:

יכול להיות ששווה, אז יכול להיות שזה שווה, לעשות עוד שתי קומות, ולהשאיר את המגרש עם אדמה נורמאלית, בצדדים, וגם חלק מהעצים,

משה שפירא:

4 קומות חנייה,

ציפי רון:

(לא ברור),

משה שפירא:

זה לא, אבל לא, היה, היה,

ציפי רון:

אני יודעת שזה עניין של עלויות, אני יודעת,

משה שפירא:

לא, אבל יש,

ציפי רון:

שכל דבר זה עניין של עלויות, נכון.

משה שפירא:

אבל יש,

ציפי רון:

אבל עדיין, מה?

משה שפירא:

זה לא, זה לא, זה לא סוגר, אני אומר ניתן ב - , כמה באיזה גודל עצים שנתבקש, באיזה כמות ש - , שנתבקש, מחזירים קרקע.

שרון דינור:

אני, אני תהיתי, אוקי, כאילו תקשיבו, אני כן, אני לא יודעת אם בדקתם את זה, או לא, אבל מבחינת החנייה, אם, אם אנחנו, אני יודעת שאנחנו לא בטאבולה ראסה, ויש את ה - , אבל אם היינו (לא ברור) פה ומסדרים הרמפה מכאן,

משה שפירא:

זה,

איציק שוויקי:

לא, אותו דבר,

שרון דינור:

רגע,

איציק שוויקי:

היה פה,

שרון דינור:

בבקשה את יכולה להחזיר לחנייה? איילת.

ציפי רון:

אגב, אגב אני רוצה להוסיף רק תובנה אחת.

שרון דינור:

איילת, את יכולה להחזיר לקיים?

ציפי רון:

מתוך ניסיון, רק רגע עוד משהו מתוך ניסיון,

שרון דינור:

שנייה רגע, את יכולה איילת, להחזיר בבקשה לחנייה, לקומת חנייה?

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה זוכר, (לא ברור).

ציפי רון:

אני רק רוצה להגיד משהו בעניין הזה, ברגע שהחפירה היא על קו אפס, אז היא גם הורסת את (לא ברור). אז זה גם, אז גם העצים במגרשים השכנים, לא נשארים בחיים.

משה שפירא:

לא, אז במגרשים השכנים, זה דווקא כן, כי אנחנו מגיעים, העומק שאנחנו נגיע, מגיעים לעומק של 3 מטרים,

ציפי רון:

והחפירה על קו אפס מתוך ניסיון מצטבר, לא רק בירושלים, אלא בכל הארץ חתירה על קו אפס, פוגעת גם בעצים במגרשים הגדולים, זה לא משהו שאני ממציאה עכשיו, אנחנו כבר את התובנה הזאת מכירים הרבה הרבה זמן, ובייחוד מאז שיש את העניין של תמ"א, אז ברגע שחופרים על קו אפס לא נשאר גם בסביבה.

שרון דינור:

חייבים להתקדם, אנחנו חייבים להתקדם, יללה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

בוא הנה, תקשיבו את העניין של החנייה אנחנו נשאיר בתור לבחון, כאילו בוא נראה אם תכנון עיר, כי אני אומרת אם אתם,

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

מורידים, מפחיתים את מספר החניות,

איציק שוויקי:

כו,

שרון דינור:

ואולי את הגיאומטריה טיפה משנים,

משה שפירא:

גיאומטריה אנחנו לא,

שרון דינור:

שאם נצא לאחת,

משה שפירא:

גיאומטריה אנחנו לא מצליחים, אנחנו לא הולכים לשנות, (לא ברור).

שרון דינור:

כאילו ברמה שלא, לא, תגיע למדרגות אולי, לא תזיזו אותו, אבל אם,

איילת:

אנחנו עברנו את הסרט הזה כבר היה פה איזה שלוש וורסיות של חנייה, הגיאומטריה בוורסיה הקודמת, הייתה באמת זה היה לאורך, ולא לרוחב, כמו שרואים פה.

שרון דינור:

כן, אבל איילת, גם במצב הנוכחי, אם אתם לא משנים אותו, מפחיתים חניות, ככה ש - , נשמר ה - , הקרקע בקומת החנייה,

איילת:

אם נותנים לנו פה שתי חניות להפחית, אז זה אפשרי, אפשרי לשמור על החלק הזה, אבל פה המסעה לא יכולה לזוז, זאת אומרת החלק הזה האחורי יכול להישמר, אם השתי חניות האלה, מפחיתים אותם.

שרון דינור:

לא, אני חשבתי דווקא על הקדמית, אם הייתי משאירה רק את ה - , את החניות, משתי הקומות החנייה, מורידה שורה אחת של הקומה הראשונה, אז הייתי מצליחה לשמור את הקרקע מתחת ל - , כאילו אנחנו רואים, הוועדה רואה פה תוכניות כאלה ששומרות על, על ה - , קרקע מתחת לעצים.

איילת:

את כל החלק הקדמי פה?

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

זה איכות החיים, זה איכות החיים של השכונה, זה איך השכונה נראית, היום זה שכונת גנים, ועם בנייה מהסוג הזה, יותר זה שכונת מדבר, אז, זאת השאלה,

איילת:

השאלה מה תמורת מה, מדובר פה על 8 מקומות חנייה.

ציפי רון:

יכול להיות ששווה להעמיק בעוד קומת חנייה, כדי לחסוך את החפירה עם קו אפס,

משה שפירא:

יש לנו אגב, יש לנו את ה - , את הסקר עצים פה, איזה עצים יש לנו פה על החזית שמה?

לורה ורטון:

כן, ראינו.

משה שפירא:

לא, זה,

איילת:

אתם רוצים שאני אעלה אותו רגע? אני אחפש את זה פה,

איילת:

אבל זה לא רק שכל העצים במגרש הזה, עצמו נכרתים, גם העצים הצמודים, אלה שמופיעים באדום, כאילו שהם לשימור, הם לא לשימור. הם לא יישארו כחפירה על קו אפס, וזה הסוף שלהם גם כן,

משה שפירא:

לא, אנחנו חופרים, זה, זה,

ציפי רון:

אתה לא יכול לשמור עליהם ברגע שאתה חופר על קו אפס, על גבול המגרש, אתה לא יכול.

משה שפירא:

יש,

ציפי רון:

השורשים שלהם מגיעים לתור, השורשים,

משה שפירא:

אני, אתה קטע שם אני יכול לא לחפור אותו שמה. אני יכול להשאיר שמה עומק של 3 מטר של אדמה,

ציפי רון:

אבל זה לא רק שאתה משאיר, מה זה אתה משאיר? אני לא יודעת מה אתה משאיר, אבל ברגע שהחפירה שלך, היא על כל המגרש על קו אפס, העצים במגרשים הסמוכים שקרובים אליך גם נפגעים, זה תובנה שאנחנו כבר מכירים אותה מכל הארץ,

משה שפירא:

אלא, אלא,

ציפי רון:

זה לא משהו שאני מחדשת עכשיו,

משה שפירא:

לא, אני משאיר לכם, באמת התכנון של הדבר הזה, אבל רק תסתכלו כאן שכל הדברים בעצם היה כאן, העצים, העצים ש - , כן.

ציפי רון:

תוריד למעלה, שנראה את העליון, לא רואים את העליון, (לא ברור). טוב. הם לא יישארו אלה שמסומנים באדום, א', הם מחוץ למגרש שלכם. והם קרובים מאוד לקו שלכם, הם לא יישארו. זה, זה רק, כאילו לתת קצת צבע פה בטבלה הזאת, הם לא יישארו, וכל העצים,

משה שפירא:

נראה תוכנית של אגרונום, ונשמר את זה, זה כן זה, יש, אני מכיר,

ציפי רון:

משה, נו באמת, בחייד. יש הבדל בין משאלה, לבין מציאות.

משה שפירא:

לא, אם אני,

ציפי רון:

למציאות.

משה שפירא:

אני משאיר שם את האדמה, אני חופר שמה,

ציפי רון:

כן, אבל השורשים שלהם, הם לא צריכים את הקצת אדמה, השורשים שלהם מתפרסים, וזה דבר מאוד ידוע,

משה שפירא:

נכון, אם אני ארד מתחת ל – 3 מטר, אבל זה אני אומר, אני בעומק של 3 מטר, אני לא, החפירה תהיה מתחת לעומק של ה – 3 מטר.

שרון דינור:

כמה? כמה קומות? כמה מקומות חנייה הצעתם סך הכול? יש לכם 10,

משה שפירא:

26,

שרון דינור:

15, כמה?

איילת:

לדעתי 22.

שרון דינור:

הרבה, ממש הרבה.

איילת:

22,

שרון דינור:

וכמה יחידות דיור ל - ?

איילת:

לפי תקן חסר לנו אחת, אנחנו,

שרון דינור:

אני שואלת כמה יחידות דיור אתם מציעים?

איילת:

11,

שרון דינור:

סך הכול 11, אני מציעה כאילו 11 מקומות חנייה אולי צריך לבדוק אם אפשר לפזר אותם ב - ,
אחרת, אולי לא, אולי במתקן ולא ברמפה?

משה שפירא:

זה,

חזקי:

שלום, מדבר חזקי ואני היזם, אני על הקו, זה בלתי אפשרי למכור דירות עם מכונה, זה לא עובד,
וזה לא סחיר לקהל היעד שאנחנו רוצים למכור להם את הדירות,

שרון דינור:

לא בלי חנייה,

חזקי:

אנחנו לא יכולים לא מכפיל, ולא, ולא מכונה, אנחנו רוצים לעשות שמה פרויקט מאוד מאוד יפה
ויוקרתי, ונוכל למכור את הדירות האלו, אם יש לי שמה חנייה רובוטית, זה לא, או מעלית זה לא
יעבוד. וניסינו כל כך הרבה דברים מהחנייה, זה לא, לא אנחנו בכדי עשינו עוד פעם ועוד פעם, יש לנו
אולי 4, 5 תוכניות של חנייה, ואין, בגלל המגבלות של גודל המגרש, והצורה שלו, והזוויות שצריכים,
הדירוג, הזווית לירידה, אנחנו ניסינו כל מה שיכלנו, ואין לנו, יש לנו תוכניות, אני יכול להראות לכם
10 תוכניות עם חנייה בצד שמאל, אחד צד ימין, זה הדרך היחידה שזה הדרך האחרת היה, הגביה
את כל הבניין במטר וחצי, וזה בתכנון אמרו בשום פנים, ואופן. אז לא היה לנו שום ברירה וזה מה ש
- , אם רוצים לבנות שמה פרויקט, שיקום, כדי שנוכל קצת להרוויח, לא הרבה, קצת, אנחנו צריכים

שם חנייה נורמאלית עם רמפה נורמאלית. וזה אנחנו נדאג עם משה ביחד, שיש שמה עצים, שיהיה ירוק, גם לנו חשוב הירוק, שיהיה שמה ירוק, שזה יראה טוב, כמו שזה היה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

חזקי:

משה פה בשביל זה.

שרון דינור:

טוב, יללה תודה.

משה שפירא:

תודה רבה.

שרון דינור:

נראה לי שסיימנו, זה היה בעיה של תכנון עיר, קדימה.

משה שפירא:

תודה רבה,

שרון דינור:

תביא לי בבקשה את ה - ,

משה שפירא:

תודה רבה, תודה רבה.

מורן בן זיו:

תודה.

משה שפירא:

דני, להתראות.

שרון דינור:

בשמחות, בשמחות.

יוחנן וייצמן:

טוב, היינו צריכים את שפירא בשביל התיק הקודם גם, נכון?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

ממש כתוב את התשובה, לא ראית את התשובה.

לורה ורטון:

לגבי התיק הקודם,

איציק שוויקי:

עכשיו אמרו,

משה שפירא:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן תעלי לו את הסוגיה.

שרון דינור:

העניין של ה - , מרפסות, שאותן אנחנו, פה הם רצו לחזור לחלופה הזאתי הוועדה, ואתם אמרתם שזה רק אנחנו ביקשנו את זה, זה בסדר שנחזור לחלופה הזאתי, בלי המרפסת הזאתי פה?

משה שפירא:

בלי המרפסת,

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו, אתם הצגתם את זה ככה, אנחנו ביקשנו להוסיף פה מרפסת, יש להם מרפסות לדירות האלה, גם בחזית האחורית, אז אנחנו רוצים לדעת אם זה, החברי וועדה רצו, לא קיבלו את עמדת הוועדה, מחלקת השימור בנושא הזה הם אמרו בוא נשאיר את ההיסטורי ללא נגיעה בכלל. אפשר לחזור לחלופה הראשונית שלכם, שאותה אתם מציגים פה במצגת? כי וייצמן היה לא רגוע עם זה, הוא רצה לשמוע מכם,

משה שפירא:

צריך את זה, אני פחות,

שרון דינור:

אז אתה רוצה לשאול? יש לנו עוד תיק אחד פה, אז,

משה שפירא:

אני אשאל אותו. כן, ארז תשמע, אתה פה בוועדת שימור שוב פעם, שואלים לגבי המרפסות מאחור,

ארז:

שמה לומר?

משה שפירא:

הנה על רמקול פה, שומעים אותך כולם פה בוועדה, שואלים לגבי המרפסות האחוריות שמה,

ארז:

כן,

משה שפירא:

האם אפשר לחזור לחלופה, לחלופה הקודמת שהצעתם?

ארז:

בהדמיה האחרונה הורדנו,

שרון דינור:

מה זה? אבל לא שמעתי מה הוא אמר.

יוחנן וייצמן:

תשאלו אותו בבקשה, בלי,

שרון דינור:

ארז, אנחנו, הוועדה רצתה לחזור לחלופה שהצגתם את ההדמיות שלה, בלי המרפסות החדשות, על החזית לשימור, זה אפשרי? מה שאמרת שקארין וראובן ביקשו מכם בסיוור.

ציפי רון:

בלי המרפסות הצידיים החדשות.

ארז:

בסדר.

שרון דינור:

בסדר,

ארז:

פשוט זה תורם מאוד לחזות, אבל, זה נותן ערך, ויופי לבניין,

יוחנן וייצמן:

לא, לא להוריד, לא היה להוריד את המרפסות, להוריד את הקסקט.

שרון דינור:

לא, להוריד את המרפסת שמוצעת, חדשה לפי ההצעה של קארין וראובן, שתי מרפסות שהם הציעו לחזית לשימור,

ארז:

אני חושב שזה עושה המון, המון חן והרבה (לא ברור),

שרון דינור:

אז אתה רוצה, אתה רוצה להתעקש על זה או לא? כי אמרת בהתחלה בסדר, אז כאילו הוועדה פה רוצה,

ארז:

לא, בגלל שאני לא יכול להיות כפוי טובה, אני מעריך שהוועדה הבאה,

שרון דינור:

לא, לא, אז לא כפוי טובה, (לא ברור) כפוי טובה,

ארז:

אוקי,

שרון דינור:

עשינו את מה שנכון.

ארז:

אוקי, אני מסכים. אני חושב שנכון יותר מבחינת הפרופורציה מבחינת הנראות של הבניין, בגלל שהבניין,

איציק שוויקי:

מחלקת שימור,

שרון דינור:

אבל אז החזית לשימור היא כאילו, היא פחות לשימור אם נוגעים בה.

איציק שוויקי:

מחלקת שימור?

שרון דינור:

אתה מבין? כאילו, כאילו מצד אחד אנחנו,

ארז:

גם הגדר הקדמית, סליחה, גם הגדר הקדמית היא הרוסה לחלוטין, אני (לא ברור) לשמר אותה, אנחנו רואים, בעצם אני עושה שימור כשאני יודע שהבית נהרס, פה הבית נשמר בצורה מצוינת, אבל אפרופו זה לא אותם פרופורציות, לכן אם אני מוסיף את המרפסות האלה, אני עושה (לא ברור) מהבניין, אני בטוח ש - , אני בטוח שאברמוביץ' עם שימור שמח עם ההחלטה הזאת, וכיבדנו אותו מאוד.

שרון דינור:

אנחנו רוצים, מנסים להעלות אותו לדיון, יש לוח כזה עם, (לא ברור) כזה.

יוחנן וייצמן:

בוא נשאיר אותם, בסדר, שלום.

שרון דינור:

יללה ביי.

ארז:

ביי, ביי.

משה שפירא:

תודה רבה, תודה רבה לכם.

יוחנן וייצמן:

אז נשאיר אותם.

ציפי רון:

רוצים לעשות סיאנס?

יוחנן וייצמן:

לא שאני עומד על זה, הגישה היא נכונה, אני חושב שהמחלקה כן צדקה. יללה, בוא נעבור לתיק האחרון.

שרון דינור:

רגע הנה אז רק שנייה, אז אני רק בינתיים, חוזרת אחורה, אז לא, פה פשוט,

יוחנן וייצמן:

כן, את זה להוריד רק את השתי שורות האלה,

שרון דינור:

אוקי, את הסעיף הוספתי, את הפה, את הסעיף הראשון גלגלתי את זה לכיוון תכנון עיר,

יוחנן וייצמן:

עידנת אותו כן,

שרון דינור:

פשוט העדפתי אותם, כתבתי וועדת השימור מוטרדת לנוכח עקירת כל העצים בחלקה, מבקשת לבחון חלופת חנייה מצומצמת, שמהווה צורך פגיעה בכל העצים, יצליחו, יצליחו, לא יצליחו, לא יצליחו, לא,

מורן בן זיו:

בוא נכניס את הבא.

שרון דינור:

יללה, בוא נכניס את האחרונים.

יוחנן וייצמן:

כן. שלום. יללה. אצן אחרונים להיום, קצת עיכבנו אתכם בחוץ,

שרון דינור:

וואי ממש סליחה, לא ציפינו לזה,

יוחנן וייצמן:

כן, דווקא חשבנו.

שרון דינור:

זה דיון שהיה פה, לפני וועדה או לפני שנתיים, אני לא זוכרת,

תמר:

שתיים,

שרון דינור:

לפני המלחמה. אוקי, אז אני רק אזכיר לכם, זה הבניין שנמצא ליד לשכת עורכי הדין, ליד
התיאטרון על הנשיא 15, בעצם שלחנו אותם עם שיעורי בית להשלמה, נכון? זה היה ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לבחון אם אפשר לייצר חזית מסחרית קטנה פה, היה עוד משהו שזה?

תמר:

דיברנו על נושא החנייה, שאתם הצעתם לבטל, לבטל את המלצה לביטול.

אורית לנדסברג:

היה את עניין החנייה 5 מטר גובה בחזית.

שרון דינור:

נכון, נכון. בעצם אנחנו חזרנו, (לא ברור) בפעם הקודמת.

יוחנן וייצמן:

תסבירו לנו מה אכפת לכם להיצמד ל - , להמלצה של המחלקה. זה לא מפריע לכם, מה זה באמת מפריע לכם?

תמר:

מה? לביטול חנייה?

יוחנן וייצמן:

לא, לביטול גובה מבנה חנייה, לא חנייה,

תמר:

גובה מבנה החנייה אין לנו אפשרות לבטל את זה, זה הכניסה לחניון, בגלל שאנחנו יושבים שמה על כיכר, אין אפשרות, הפתרון היחיד הוא רק למעלית.

יוחנן וייצמן:

תגידי את זה סיימת?

שרון דינור:

אני פותחת רגע.

דוד כהן:

אנחנו היינו שמחים לוותר על זה, אבל זה לא, זה לא ניתן,

אורית לנדסברג:

הכניסה לחנייה זה 5 מטר גובה?

תמר:

זה מעלית,

דוד כהן:

זה מעלית, זה מעלית שמורידה, לא ניתן לעשות שם רמפה, אי – רגולאריות של המגרש, אז לא ניתן לעשות רמפה מסודרת, ולכן אין ברירה אלא לעשות את זה עם מעלית שמורידה, ועם מעלית אז

חייבים לשים שמה את הדבר הזה. (לא ברור) זה, זה הפתרון היחיד שנמצא, אחרי הרבה דיונים. אני דוד.

שרון דינור:

כן, המצגת פתוחה כבר, אני לא יודעת מה אתם רוצים לראות פשוט.

תמר:

מה שאתם רוצים, אנחנו,

שרון דינור:

אז למה קראנו להם עוד פעם בעצם?

תמר:

בשביל לנושא בעיקר המסחר.

שרון דינור:

תראו, היה, היה, ההמלצה שלנו,

יוחנן וייצמן:

הקומה הנוספת,

שרון דינור:

בואו נתחיל איתה, אוקי, הייתה לנו המלצה, שני החבר'ה, (לא ברור) פה בבקשה.

דוד כהן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

בוא נראה אם יש פטור, אני אסתכל אולי אני טועה.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

כן, היה לנו המלצה, שהבינוי יפחית בקומה. ואמרנו בדיון פה, שאנחנו מוכנים להבליג על החרیגה של, יש פה חריגה של שתי קומות ביחס למצב של המדיניות, בדרך כלל אנחנו מאשרים קומה מעל

למדיניות בתמ"א, פה יש שתי קומות, ואמרנו שאם יצליחו לשחרר שטח מקומת הקרקע, אפילו חצי מהחזית, רבע מהחזית, בשביל (לא ברור) סטודיו, קרמיקה, בית קפה, חנות פרחים, משהו שכאילו מייצר הרגשה של רחוב, במקום חומת אבן, אנחנו ממש ממש נשמח שזה וגם זה ייתן לנו גם את האפשרות לאשר להם את הקומה נוספת. ופה היה התנגדות לזה, וזה, כאילו אין לי, אין לי מה, אני לא יודעת זה כאילו אצלכם, תמר לא הצליחה לענות על זה, זה אתה הבעלים?

דוד כהן:

אני לא, אני לא הבעלים, אני הנציג של המשפחה.

שרון דינור:

איך קוראים לך?

דוד כהן:

שמי דוד כהן, אני נשוי ל - , לבת של הבעלים של הבניין. אתם רוצים להשתתף בדיון או ש - ?

לורה ורטון:

דני,

דוד כהן:

או שאתם, רק מפריעים, לא, כאילו אני קשה לי להתרכז. אז אני כאן כדי להציג את עמדת המשפחה, הבית הזה, בניין שנבנה בעצם ע"י הסבתא של אשתי, הסבא של אשתי, הם בנו את הבית ב - 1936, ועד היום הוא בבעלות המשפחה, יש לו את המשפחה, והכוונה היא, בכל הסיפור הזה, להמשיך להחזיק, אנחנו לא עושים פה עסק, זה לא שאנחנו עושים עסק, הסיטואציה היא ש - , במקור אנחנו כדי לבחון את האפשרות, הגשנו באנו לפה לעירייה נפגשנו עם,

תמר:

אמי,

דוד כהן:

עם אמי. וכדי לבחון בכלל את ההיתכנות, ושאלנו אותו, האם ניתן להוסיף 3 קומות, וזאת, כי ההיתכנות הכלכלית כדי שאנחנו נוכל להשקיע, בבניין כזה, צריך לפחות 3 קומות, אחרת, העלות של ביצוע כל הפרויקט הזה, היא, אם אני עושה את האקוויולנט, בין קומה וחצי לשתיים. זאת אומרת שאם מאשרים לנו רק שתי קומות, אין היתכנות, ממש אין היתכנות כלכלית לבצע את הפרויקט, זה המצב. זאת אומרת אתם, אם אתם אומרים לנו, שאתם לא מאשרים את הקומה השלישית, אנחנו לא מסוגלים לבצע אפילו, זה לא הגיוני שנבצע, אנחנו כל מה שאנחנו נשקיע בעצם הולך על ההשקעה, זה פשוט חסר היגיון. אמי אמר אין בעיה, 6 קומות, ואז לקחנו והשקענו ויצאנו לדרך,

לקחנו אדריכלות, לקחנו יועצים, ועכשיו אנחנו פה, ואני חייב להגיד שאני הופתעתי, למה? כי אף אחד, לפחות עד עכשיו לא, או עד ההיתקלות בוועדה, לא אמר לנו שתהיה בעיה עם הקומה השישית, זה דבר אחד. עכשיו אני חייב,

יוחנן וייצמן:

אתה מתכוון עד לפני, עד שבוע לפני הדיון הקודם.

דוד כהן:

עד הוועדה, כן, עד שזה הגיע לוועדה, לפני שהוועדה הוציאה את ה - , אנחנו חשבנו שאנחנו בנתיב בסדר, זה היה המצב, והוצאנו המון כסף, והשקענו ו - . עכשיו הרעיון של להפוך את ה - , או חלק מקומת הכניסה, או משהו כזה, למשהו מסחרי, אני הבאתי אותו בפני המשפחה. והמשפחה ממש מתנגדת, זה הבניין של המשפחה,

שרון דינור:

לא, אני פשוט לא מבינה את הטיעון הזה, זה של (לא ברור), בסדר, מה זה משנה לוועדה, אם זה המשפחה שלו, אנחנו מחפשים את הערך הציבורי, זה לא, זה עניין שלכם, שזה שלכם, שמחים שבילכם שזה של המשפחה.

דוד כהן:

אני לא רוצה, לא, אני מבין,

שרון דינור:

זה לא מעלה, ולא מוריד בעינינו שזה של המשפחה.

דוד כהן:

אני לא, אני לא רוצה להיות בוטה אבל, זה שאת אומרת לי תעשה רבע מה - , קומה תחתונה, משהו שהוא, שהוא יהיה,

שרון דינור:

והעיר נגרמת ממנו,

דוד כהן:

ואז אני אתן לך קומה, זאת אומרת קומה את יכולה לתת, אבל את אומרת תיתן משהו,

שרון דינור:

הוועדה עושה את זה כל היום, לא רק אתכם, כל הזמן אנחנו עושים, בוועדה היום אנחנו עשינו את הדבר הזה, אישרנו להם, משהו שעשה תועלת ציבורית, תוספת מעבר למדיניות זה פרקטיקה שאנחנו נוהגים בה,

דוד כהן:

יכול להיות, אני לא, אני לא בוועדה ואני לא ארכיטקט,

שרון דינור:

אז אני מסבירה לך, זה לא, כי זה נשמע כאילו אתה אומר אנחנו עושים את זה משהו לא תקין,

יוחנן וייצמן:

סיבה לחרוג מהמדיניות, (לא ברור),

שרון דינור:

להיפך, סולם לרדת ממנו.

דוד כהן:

אני מבין, אבל איפה ה - , איפה הבעיה?

שרון דינור:

איפה הבעיה?

דוד כהן:

אנחנו צריכים להסתכל, אנחנו צריכים להסתכל גם על הרצון של המשפחה, כי בסוף היום היא זאת שצריכה, למה לא רוצה? כי היא זאת שעושה את הפרויקט,

שרון דינור:

כן,

דוד כהן:

היא זאת שמשקיעה הרבה כסף, היא זאת שזה, זה בית שלה,

שרון דינור:

אבל היא מקבלת המון, המון המון,

דוד כהן:

היא,

שרון דינור :

זה אזור של פריים, פריים לוקיישין, מקבלת שתי קומות מעבר למדיניות, ואנחנו מבקשים את זה 25, 30 מטר, 50 מטר לסטודיו, למה זה, למה זה, שזה ייחנה וזה לא יהיה חסר.

דוד כהן :

תראי החזית,

שרון דינור :

הרי אם אתה לא תעשה את זה,

דוד כהן :

החלקה הזאת,

שרון דינור :

בתמ"א/38 אתה תלך לתב"ע, ויגידו לך בתב"ע את אותו דבר,

דוד כהן :

לא, אני, את אומרת אולי דברים נכונים, אבל לא זאת השאלה, השאלה היא, אם אני הולך לעשות שם, משהו כזה, כמו סטודיו משהו שטח שהוא ציבורי, זה בעצם משנה,

שרון דינור :

אבל זה לא ציבורי, זה רק אופי ציבורי, זה לא רשום על עיריית ירושלים, זה שלך, אתה תשכיר אותו, ותרוויח על זה כסף, ואנחנו שמחים מזה ממש.

דוד כהן :

את יודעת, זה, זה דרך אגב מה שאמרתי, אמרתי להם שאומרים שאולי, כי היו כאלה שאמרו שזה אולי אפילו כלכלית יותר נכון.

שרון דינור :

לא אמרתי את זה,

דוד כהן :

לא, לא,

שרון דינור:

רק אני אומרת שמבחינת רישום, זה לא רישום עלינו על עיריית ירושלים, לא עושים שם מעון לחוסים, לא עושים שם,

יוחנן וייצמן:

זה לא הפקעה,

שרון דינור:

תחנת אל – סם, לא, זה שלך.

דוד כהן:

אני מבין, אבל זה פוגע בבניין, זה באופי של הבניין, למה? כי ברגע שאת שמה משהו מסחרי, בתוך בניין פרטי, בניין של משפחה, אין מה לעשות, זה פוגע באופי של הבניין, זה הופך אותו למשהו מבניין של,

שרון דינור:

זה נכון,

דוד כהן:

דירת מגורים,

שרון דינור:

לא, לא, אני שומעת אותך, ואני אומרת לך, בגלל שהוועדה הזאתי היא וועדה של תכנון ושימור, אנחנו מתעסקים עם זה, זה לא פוגע באופי של הבניין, להיפך, לייצר חומה של אבן, רק לרחוב הזה, וזה פוגע, זה פוגע, להיפך, אנחנו מייצרים פה שימור,

דוד כהן:

אני מסתכל, אני מסתכל על זה, אני לא,

שרון דינור:

אדריכליות מצוינות, יפות מאוד, והתכנון יפה מאוד,

דוד כהן:

בסדר.

שרון דינור:

אנחנו מבקשים משהו קטן לעיר, לא הצלחת לשכנע חוץ מזה שאתם רוצים לייצר שם דירה שתכניס לכם יותר כסף שזה טיעון לגיטימי לכל הדעות, לא הצלחתי לתכנן, שיש פה איזה ערך אדריכלי יותר טוב.

דוד כהן:

אני, אני לא יודע להסביר את הערך האדריכלי למעט זה, שאם אני אעשה שם עוד כניסה, אז זה יפגע בחזית של הבניין בוודאות, אם אני אצטרך לעשות סטודיו,

שרון דינור:

בוא תסביר לי איך זה יפגע, אני יכולה לעשות לך הדמיה מהדבר הזה עכשיו הכי שובה לב שיכול להיות, אני מכירה את האדריכלית שלך, היא טובה, היא יכולה לעשות את זה גם, אז זהו, אני לא, אין פה טיעון אדריכלי, הטיעון פה, הוא רק כלכלי, זה, זה הנושא,

דוד כהן:

אני חושב,

שרון דינור:

יש לזה מקום, אבל, יש לזה מקום לטיעון כלכלי,

דוד כהן:

אז אם יש לזה מקום, אני מבקש שתשקלו את זה, וזה לא רק טיעון כלכלי, זה טיעון של, העובדה שיש פה משפחה שהיא זאת שהיא הבעלים של הבניין, והיא רוצה להמשיך להחזיק אותה, היא רוצה להשאיר את האופי של הבניין בצורה הזאת, וזה משנה לגמרי את האופי של הבניין למרות ש - , את מציינת שזה לא באמת משנה, אני חושב שכן, כקביעת,

שרון דינור:

בסדר, פשוט לא שכנעת בזה, כאילו לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

לורה ורטון:

להוסיף קומות גם משנה את הבניין.

שרון דינור:

נכון,

דוד כהן:

כן, אבל זה משנה,

שרון דינור:

זה (לא ברור) לשנות את הקווי בניין, להוריד את העצים, להוסיף חניות משנה את אופי הבניין,

לורה ורטון:

כן, זה,

שרון דינור:

וזה מה שאני אומרת, זה אנחנו פה במערכת יחסים, במערכת יחסים של יום שבמקרה הזה זה משפחה, ולנו זה לא משנה, זה לא משנה, אתם היזמים, ודווקא, וזה לא, אני אומרת אנחנו מאוד נכנסים של GIVEN TAKE, יופי העיר משתפרת, ויש תוספת יחידות דיור, ואנחנו גם רוצים לייצר את המקומות הקטנים והקסומים האלה, באזור, הנורא יפה שלך, (לא ברור) מתקיימים בו, הבניין מתקיים בו. ואת זה לא הצלחת לשכנע שהוא לא, כי זה יכול להיות מדהים, כי יש לנו פרויקטים מדהימים כאלה, שמייצרים פינה אחת של חזית עם איזה סטודיו לקרמיקה, עם איזה סטודיו ליוגה, עם איזה בית קפה, לא, יש כל כך הרבה דוגמאות למקומות יפים כאלה, בדיוק באזורים שלך, מטר ממך, ראינו בדיון, יש את החנות הפרחים הזאתי או משהו, הכי יפה.

דוד כהן:

זה כבר בית קפה,

שרון דינור:

אז לא חשוב,

דוד כהן:

ודרך אגב,

שרון דינור:

אני אומרת,

דוד כהן:

זה כן מפריע, אני חייב להגיד לך, שבית קפה, במקום כזה, אם תשאלי את השכנים שגרים,

שרון דינור:

אני לא אמרתי לך בית קפה לעשות את זה,

דוד כהן:
הוא מפריע.

שרון דינור:
לא אמרתי בית קפה, תעשה מה שאתה רוצה.

לורה ורטון:
העניין הוא כזה גם אנחנו פה וועדה שאמורה לייצג ולדאוג לאינטרסים של הציבור, ואנחנו, זאת אומרת לא חייבים לאשר את זה, ואנחנו אומרים, אנחנו נוכל לאשר אם אנחנו נוכל להגיד לציבור, הסכמנו לתוספת שתי קומות, שהיא, שזה שינוי משמעותי, אם יהיה איזה משהו רווח לציבור שאנחנו מנסים לייצג פה.

דוד כהן:
אם אנחנו נעשה סטודיו של 25 מטר, זה מה ש - , ייתן את היתרון לציבור?

שרון דינור:
כן, קודם כל, תוריד את הגינה הפרטית פה, בחזית, בגלל זה. ואז יהיה לנו איזה שהוא תקשורת עם הרחוב, מי שהולך ליד הרחוב, יראה כמו, אני לא יודעת אם יצא לך, אתה ירושלמי?

דוד כהן:
כן,

שרון דינור:
ליד ז'ראר בכר, זה דוגמא של האקסטרים, כן, אבל יש שם את הסטודיו למחול, זה הדבר הכי קסום שיש שם, זה ללכת ולראות את הדבר, זה שיש פעילות אנושית משני הצדדים, וזה מוציא כיסא, אפילו אם זה לא חנות, לא בית קפה זה מוציא כיסא בשביל לשבת, אתה עושה שם מספרה, אוקי, ומישהו שותה את הקפה בחוץ, יותר איזה שהוא אנרגיה של עיר, אתם יצרתם אנרגיה של חומות, זה כאילו קורה לפעמים, לפעמים זה קורה, ויש גם בהר חומה,

דוד כהן:
זה משנה, זה משנה לו,

שרון דינור:

אבל פה זה מרכז, זה סוג של מרכז העיר היסטורית כזאתי ש - , עם רחובות שמתפתחים ליד
התיאטרון, ליד לשכת עורכי הדין, ליד, מול מוזיאון האסלאם, זה בדיוק המקום הנכון לייצר פה
תנועה אנושית, כאילו ו - ,

דוד כהן:

וזה לשמר,

שרון דינור:

וזה אחרי שאנחנו נעזוב אותך לא יהיה לנו עוד הזדמנות לעשות את זה, זה ההזדמנות שלנו, עכשיו
זה אקסטרים מייק – אובר ל – 100 שנה הקרובות,

דוד כהן:

דרך אגב,

שרון דינור:

זהו,

דוד כהן:

לשכת עורכי הדין ליד, הוא מייצג את כל מה שאת אומרת, אפשר היה לפנות ללשכת עורכי דין,
ולהגיד להם תעשו את זה, ותעשו,

שרון דינור:

כשהם יבואו אלי, אני אגיד להם, כשבאים אלי, אני אומרת, באת אלי, אני אומרת, יבוא השכן שלך,
אני אגיד לו גם,

דוד כהן:

ויש בניינים, יש לא מעט בניינים,

שרון דינור:

עכשיו אם לא היית מבקש חריגה מהמדיניות, אני לא הייתי אומרת את זה, אבל בגלל שמבקש
חריגה, אני מרשה לעצמי.

דוד כהן:

מולנו יש בניין ש - , גם כן בוודאות, יותר קומות של כמו שלנו, וזה, אני לא יודע אם ביקשו או לא,
אבל אין לו שם שום דבר, ברחוב הפלמ"ח.

תמר:

פלמ"ח 1.

דוד כהן:

1.

שרון דינור:

כן,

דוד כהן:

אף אחד לא, אני לא יודע אם לא ביקשו, בסדר? אבל, לא עשו שם,

שרון דינור:

אנחנו גם משתכללים עם השנים.

דוד כהן:

שום דבר, מה?

שרון דינור:

יכול להיות שאנחנו משתפרים גם.

דוד כהן:

אני כן,

שרון דינור:

הוא גם לא ביקש שתי קומות מעבר למדיניות.

דוד כהן:

אם הוא בגובה שלנו, אז אני לא יודע מה,

שרון דינור:

הוא לא ביקש שתי קומות מעבר, הוא ביקש קומה מעל, בואו, אתה כאילו מבקש, כאילו ה - ,
השטיח, לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה, אבל אנחנו רוצים כאילו חתיכה קטנה מהעוגה
גם, הסברתי, אמרתי, זה מספיק, עוד משהו שהיה צריך לדון בו עוד?

תמר:

זה בעיקרון, כנראה זה בעיקרון.

שרון דינור:

הוועדה תחליט, אני לא מחליטה אגב, אני רק ממליצה.

דוד כהן:

בסדר. לא, את אמרת את זה כאילו לא שכנעת, כי לא שכנעתי אותך,

שרון דינור:

לא שכנעת אותי, אולי שכנעת אותם,

דוד כהן:

לא, אז את אמרת את זה בצורה נחרצת.

שרון דינור:

אני אדריכלית,

ציפי רון:

תגידו,

דוד כהן:

את אומרת את זה בצורה נחרצת, כאילו,

שרון דינור:

התפקיד שלי הוא להיות נחרצת,

דוד כהן:

כאילו את מכתיבה להם,

שרון דינור:

לא, הלוואי והייתי מכתיבה להם, לא סופרים אותי.

ציפי רון:

תגידו לא דיברנו על העניין הזה רבות כבר בפעם הקודמת?

לורה ורטון:

של העצים,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

תמר:

דיברנו,

ציפי רון:

דיברנו וטחנו את זה,

עו"ד דני ליבמן:

הם חזרו עם תשובה,

תמר:

חזרנו עם תשובה.

ציפי רון:

הרי כבר דיברנו ודיברנו, ודיברנו על זה, ודיברנו על זה,

עו"ד דני ליבמן:

ולכן הם חזרו בתשובה,

ציפי רון:

והסכמנו.

תמר:

בסדר, רצינו לשמוע גם את, את הבעלים,

ציפי רון:

מה קרה זה חוזר חלילה? זה מקום כל כך מרכזי בירושלים, שהוא מוכרח לקבל איזה שהיא התייחסות,

שרון דינור:

לא, אני אסביר, הם חזרו לוועדה, ציפי, בגלל שתמר הייתה פה לבד, האדריכלית שלהם, והיא לא רצתה להחליט עבורם, היא אמרה בוא נשמע אותם, הורדנו מסדר היום, והיא החזירה אותם, ועכשיו אנחנו בדיוק באותה נקודה.

לורה ורטון:
יש התייחסות,

ציפי רון:
אוקי,

לורה ורטון:
של העצים ונטיעות?

יוחנן וייצמן:
חנות קטנה, כן תוכל,

דוד כהן:
לא, אנחנו לא נרצה חנות, שום דבר שאנשים נכנסים, סטודיו, אני עוד אולי יכול להביא למשפחה, ולשקול איזה סטודיו ש - , לא עושה רעש, אבל חנות, זה דבר שאנשים, זה לא נראה לי,

איציק שוויקי:
פילאטיס,

שרון דינור:
כן, יעשו שם פילאטיס מה הבעיה?

איציק שוויקי:
כן, אבל אני אומר, אבל זה לא, מה? פילאטיס כמה תעשי? (לא ברור) ביום אחד. נו מה? זה לא,

שרון דינור:
מה קורה לך? החוגים האלה, הם פתוחים עד הלילה, מה?

איציק שוויקי:
בסדר,

שרון דינור:

כאילו נחתת פה,

לורה ורטון:

מה לגבי הסעיפים האחרים? מה לגבי הסעיפים האחרים, התוספת של עצים? התוספת של העצים, אז אתם הסעיף הזה אתם מקבלים?

שרון דינור:

לא, לגבי אחרים לא היה לנו דיון,

לורה ורטון:

אוקי, אז כל היתר מקובלים?

דוד כהן:

אני בכל זאת מבקש מהוועדה לשקול את העניין הזה, כי אני לא חושב שסטודיו של 25 מטר משנה את האופי אבל זה, התוספת הזאת לא עושה ל - , מי יודע מה לעיר.

לורה ורטון:

טוב, יש עוד שאלות? אתה איתנו? יוחנן.

שרון דינור:

טוב, יללה. סליחה על ההמתנה הארוכה.

דוד כהן:

טוב,

לורה ורטון:

כן, אוקי כן,

דוד כהן:

תודה לכם.

לורה ורטון:

תודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

לורה ורטון:

יש לך עוד שאלות? אוקי, תודה רבה.

שרון דינור:

על הנושא הזה של המסחרי הוא לא מופיע בהמלצה שלנו, בגלל שאנחנו ביקשנו לבטל, אבל אמרנו אנחנו נאשר קומה נוספת, GIVEN TAKE, אני לא רוצה לרדת מהנושא הזה, אבל,

יוחנן וייצמן:

איד אנחנו,

יערה שאלתיאל:

אנחנו יכולים לא לאשר? למה אנחנו חייבים לאשר את השתי קומות?

שרון דינור:

לא, אנחנו לא חייבים, המלצה שלנו אומרת להוריד קומה, אפשר להישאר עליה. אבל אני חושבת שבאמת האזור הזה,

יערה שאלתיאל:

לא, אני מסכימה איתך, אבל אם הם לא רוצים בשום אופן, תשמעי, כאילו יש לזה מחיר בסוף.

שרון דינור:

כן, אבל אני חושבת, שאולי עדיף, אם אנחנו רוצים לקבל את המסחר הזה, אולי כן לכתוב את זה, כאילו כן לכתוב את זה, גם אם אנחנו, שבמעמד, כן הייתי מוסיפה ל - , עכשיו להמלצה (לא ברור) הדיון הצענו להוסיף קומה עבור תועלת ציבורית כלשהו על זה,

יערה שאלתיאל:

סבבה.

אורית לנדסברג:

ההמלצה בעצם אמרה להוריד קומה, היא בעצם לא הכניסה את האלמנט של GIVEN TAKE, נכון?

שרון דינור:

נכון.

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה, זה בדיחה, אני מציע להיצמד להצעה שלך בעל פה, שיעשו סטודיו של 30 מטר, ו - ,
צריכים לחשוב איך עושים את זה משפטית. כן.

ציפי רון:

אני חושבת שממש שוגים, זה אחד המקומות הכי עמוסים בירושלים, עם הכי הרבה הולכי רגל,
וקהל איכותי, וקהל רב (לא ברור).

איציק שוויקי:

ציפי, המקום (לא ברור) המדינה,

ציפי רון:

כל העניין,

איציק שוויקי:

לא ייתנו, הביטחון לא ייתנו להם.

אורית לנדסברג:

השאלה איך מעגנים את זה, באופן כזה שזה יקרה.

ציפי רון:

זה בעיה.

אורית לנדסברג:

כאילו הוא יכול להשאיר את זה, לכתוב שזה מחול, והוא פשוט לא הצליח להשכיר, ולסגור את
הדלת ויהיה להם שקט ושלווה, עד אחרית הימים.

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו סיימנו, נכון?

ציפי רון:

אני הייתי מגדירה שזה צריך להיות ציבורי פתוח,

שרון דינור:

אני קשה לי להאמין שמישהו,

ציפי רון:

פתוח, בעל נראות, רגע, בעל נראות ונצפות לכיוון הרחוב, להגדיר את זה.

איציק שוויקי:

לא, הגובה הוא,

ציפי רון:

להכניס סעיף כזה,

איציק שוויקי:

הגובה,

ציפי רון:

שבקומת הקרקע צריך להיות שימוש ציבור, בעל נצפות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה. שלום, סיימנו?

אורית לנדסברג:

סיימנו, תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה.

יערה שאלתיאל:

ביי, להתראות לכם.

יוחנן וייצמן:

חג שמח לכולם.

אורית לנדסברג:

חג שמח.

יערה שאלתיאל:

חג שמח.

ציפי רון:

רק טוב, ושלוש על ישראל, חברים.

איציק שוויקי:

יום עצמאות, סליחה יום העצמאות, הדיון הבא זה לקראת יום לפני יום, לפני ערב יום העצמאות, יום ראשון בעוד חודש.

יוחנן וייצמן:

עזבי שהיום מתנגד, תגיד שאנחנו מבקשים וזהו זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עזבי את הפרט הזה. אל תתני פה לפתוח דברים. את מבינה מה אני חושב?

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) שאינו משנה את שטח של הדירה, למעט תוספת השטח.

יוחנן וייצמן:

אפילו בלי, הוועדה מבקשת.

עו"ד דני ליבמן:

שייקח את המרפסת (לא ברור) בהיתר, אתה יכול לצרף אותה לסלון, זה נקרא שינוי פנימי,

איציק שוויקי:

לא, הוא לא עושה פה שינוי פנימי,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

מה ההבדל, ואין בתקנות הפטור מ - ,

ציפי רון:

אפשר להוסיף, אפשר, אפשר אולי להוסיף גם את המילה בית קפה או משהו כזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה כבר זה עדיין לא ילך, כי אין,

עו"ד דני ליבמן:

לא, בית קפה הם לא ירצו,

ציפי רון:

לא משנה, אם אתם כותבים,

יוחנן וייצמן:

שמעת מה שהוא אומר אז, אנחנו יכולים גם, להוסיף שמה גלגל ענק, לונה פארק זה לא יעבוד.

ציפי רון:

נכון, אבל, אבל שהחזית הזאת תהיה נצפית, זאת אומרת שזה יהיה פתוח,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

זה יהיה פתוח.

יוחנן וייצמן:

כי אחרת לא היה שמה תמ"א, מה אתה, יש בניין של 4 קומות זה התוצאה הסופית 6, בוא נירגע.

איציק שוויקי:

זה הבניין שהוא רצה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

לא, אין בעיה, הבניין הוא טוב, אני באמת גם אוהבת נורא את האדריכלית שלקח, אבל החומה לרחוב, באזור הזה (לא ברור),

איציק שוויקי:

למה הוא לא עושה,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לנתק את ההקלטה.

רפאל:

זהו? סיימנו?

יוחנן וייצמן:

כן, סיימנו.

סיום הדיון